

நாமகிருஷ்ண உபநிஷதம்

22. வகுத்த வேண்டுகும், வந்து நீதான்

“மீனாயிவின்று மீள்வதற்கு வழி என்ன?” என்று ஒரு சீடர் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரைக் கேட்டார்.

“மீனவேண்டும் என்று உன்மையில் விரும்பினால் ஆண்டவனே வழி காட்டுவான். விரும்புவது என்றால் வெறும் வாய்ப் பேச்சில் அல்ல விடுபட வேண்டும் என்றித ஆசை மேவிட்டு உன்மம் கரைய வேண்டும். குழந்தைக்காகவும், மனைவிக்காகவும், பணத்துக்காகவும் படிக்க கணக்கில் கண்ணீர் விட்டு அழுதிடுமே. ஆனால் ஆண்டவனை அடைய வேண்டுமென்று யார் அப்படி அழுகிறார்கள்?”

“குழந்தை பொம்மைகளை வைத்துக் கொண்டு விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் வகையில் தாய் சமயவாதையில் வேலை செய்து கொண்டதான் இருப்பான். விளையாட்டுப் போதுமாகப் போய், பொம்மைகளை எறித்துவிட்டுக் குழந்தை கத்தி அழுகிறது. உடனே தாயார் தன் வேலையை விட்டு விட்டுக் குழந்தையன்னை ஓடுகிறாள். ஓடும்அவ சரத்தில் சமயமல் அரைச் சாமான்கள் உருண்டும் சிதறியும் போகும். அந்த மாதிரியே உன்மம் உருகி அழும் பந்த லிடம் பகவதி ஓடி வருவாள்.”

“இந்தக் கவி காலத்தில் பெரும் தவம் வேண்டியதில்லை. மூன்று நாள் உன்மைமாக விரும்பி நிபாவித்தால் போதும். மக்கள் சகலரின் அருளைப் பெறுவார்கள். பொய்யல்ல. மகனே! நீ அவனை அடைய, உன்மையில் தீவிர

மாக விரும்பி மூன்று நாள் அழுது பார்! வெற்றி பெறுவாய். ‘பகவதி! எனக்கு நிலையான பக்தியை அருள்வாய், ஐயங்களை விரட்டிக் துரத்து. உன்னை நான் எப்போதும் மறக்காமல் பார்த்துக் கொள், என் பாவத்தைத் துடைத்து விடு!’ என்று மூன்று நாள் உன்மம் உருகிப் பிரார்த்தனை செய்து பார். பகவதி நிச்சயமாக அடைவாய். பத்தியோடு முறையிட்டால் பயனில்லாமல் போகாது. சந்தேகம் ஏன்? என்னைப் பார், பார்த்து தைரியமடைவாயா!” என்று சொன்னார் பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர்.

“அம்மா! எனக்குப் பசி வந்தவுடனே எழுப்பி விடு” என்கிறது குழந்தை. “குழந்தாய், பசியானால் அதுவே உன்னை எழுப்பி விடும்” என்கிறான் தாயார். ஆண்டவனை அடைய வேண்டும் என்கிற பசி ஏற்பட்டால் யாரும் தட்டி எழுப்ப வேண்டியதில்லை. வழியும் சொல்கிக் காட்ட வேண்டியதில்லை.

தெருக் கூத்துகளில் இதை கங்குக எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். முதலில் மத்தளங்கள் அடித்துப் பேர் இரைச்சல் கொப்பி ‘கிருஷ்ண! கிருஷ்ண!’ என்று பலமாகக் கத்திச் சிலர் பாடுவார்கள். ஆனால் கிருஷ்ண வேஷம் தரித்தவன் தன்பாட்டுக்குத் திரைகூர்ப் பின் ஏதோ பேசிக்கொண்டும், சாப்பிட்டுக் கொண்டும் கவனியாமல் இருப்பான். பிறகு இரைச்சல் எல்லாம் நின்றுபோய் காததர் வீனை மீட்டி மெல்லிய குரலில் பாடி, “கிருஷ்ண! வா!” என்பார். உடனே கண்ணன் துள்ளி எழுக்து அரசுக் மேடையில் வந்து நித்பான்.

வேஷமும் ஆரவாரமும் பயனில்லை. உன்மை பக்தர்களிடம்தான் ஆண்டவனுக்கு அபர அன்பு. இதைப் பாமரர்களும் உணரும்படி இந்தத் தெருக் கூத்து முறை கங்குக எடுத்துக் காட்டுகிறது.

“பகவானே! ஆண்டவனே!” என்று வாயினால் சொல்லும் பிரார்த்தனை சொல்லாது. உன்மம் கரைந்தால் பேச்சு அடங்கிப் போம். உன்மை யாக பக்தன் அழும்போது சகலரின் கவனியாமல் இருக்க முடியாது. ஓடி வந்து நின்று அருள் புரீவான்.

"எச். எம். வி"

புதிய வெளியீடுகள்!

ஸ்ரீ சீதம்பரம் ஜெயராம்

(தேசியப்பாட்டுகள்)

N.28177

சுதந்திரக்கொடி

2 பாகங்கள்

**ஸ்ரீ எம். எல். பதி &
ஸ்ரீமதி எம். வி. நவந்தம்**
(காழிக்)

N.28178

நாடகமும் சன்மாவும்

2 பாகங்கள்

ஸ்ரீமதி டி. வி. வஸந்தா

N.28689

மா ஜானகி

2 பாகங்கள் (காம்போலி)

(நாதுஸ்வரம்)

தேவாரண்யம் ஸ்ரீ ஜி. வேதமூர்த்தி பிள்ளை

N.18972

பீஸ்ம் ட்யூன்

2 பாகங்கள்

"ஹிஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்"

தி கிராமபேரன் கம்பெனி லிமிடெட்
கல்கத்தா - பம்பாய் - மகராஷ்டிர - புனே

அறிவரணி

தமிழ் விடுதலைப் போராட்டத்தில்
விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளுங்கள்

இந்தியாவிலேயே மத்திய அரசாங்கத்தால் உருவாக்கப்பட்ட இம்
போட்டியில் கலந்துகொள்ளுங்கள். இதுவே உங்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தில்
கலந்துகொள்ளும் ஒரு வழியாகும்.

"பாவுட்டின்" விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளுங்கள். தான்
உங்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும் ஒரு வழியாகும்.
இதுவே உங்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும் ஒரு வழியாகும்.
இதுவே உங்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும் ஒரு வழியாகும்.

இந்த "பாவுட்டின்" விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளுங்கள். தான்
உங்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும் ஒரு வழியாகும்.
இதுவே உங்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும் ஒரு வழியாகும்.
இதுவே உங்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும் ஒரு வழியாகும்.

பாவுட்டின்

விடுதலைப் போராட்டத்தில்

இது உங்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும் ஒரு வழியாகும்.

இது உங்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும் ஒரு வழியாகும்.

இது உங்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும் ஒரு வழியாகும்.

இது உங்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும் ஒரு வழியாகும்.

நரஸூஸ் காபிதூள்

உங்கள் பிச்சுமுகம் மாற்றி

இப்பொழுது
எங்கும்
கிடைக்கும்

உயர்த்த 1க பிளாண்டேஷன் பீபெர், எக்ஸ்ட்ரா
லேன்ட் காபிக் கோட்டைகளும்

7 பவுண்டு, 5 பவுண்டு, 1½ பவுண்டு, ½ பவுண்டு
என்க் வகைத் துணிபு வகைகளில்
கிடைக்கும்.

நரஸூஸ் மான்சூபாக்சரிங் கம்பெனி லிமிடெட், சேலம்.

மேலும் மேலும் வயதெந்தவர்களுக்கும் உபயோகப்படுகிற கிருஷிணி உணர்ச்சியைப் பெறலாம்

மூப்பது வயதுகூட நீரம்பாத போதி
லும் அவன் வயது சென்றவனாயும்
நோயாளியாகவுமே காணப்பட்டான்.
பள்ளியிலும், களாசாலையிலும் அவன்
ஒரு வீரங்கண்ணியாகத் திகழ்ந்தது
அவன் கிரேடிதிகள் மட்டுமே அறிவர்.
பெரு மூச்சும் இழர்ப்புமாக அவன்
தெருவோடு செல்வதைப் பார்த்த
அவ்வியர்கள் சம்பலிப்பின. ஆனால்
அவனது ஊரைச் சதை பெய்வாம்
களைத்து மறைத்த பின்னர் 10 வயது
குறைத்து பெளவனத்துடன் காணப்
பட்டான்-அதன் சமையம்-"கிருஷிணி."

இயற்கையான அழகிய நோத்தத்தையு
ம் வேளவனத்தின் வேளையுமே பெரி
தாய் பானிக்கும், ஆனால் ஊரைச் சதை
விலும் அவனிடமிருமிருந்தவருக்கிடையு
ம் இவ்வாத்தத்தான தன் கு வணிகம்
வேண்டும்.

கிருஷிணி செத்ததன் ஆறுநீர்
இயற்கை வேள சத்தங்கள், சந்தி
தன் சத்தமூட்டத்திலிருந்து வடிக்கப்பட்ட
பட்ட விஷயங்களையும், தீவிரத்திற்குப் பிற
குள்ள அழகு பதார்த்தங்களையும் வெளித்

தான், அவயவங்களுக்கு உதவுவதன்
மூலம் ஊரைச் சதைவின் மூலகானத்தை
எதித்துப் போராடுகின்றன. அழகு
பதார்த்தங்களும் விஷப் போருங்களும்
அபரிமிதமாக ஒன்று சேர்மிட்டப் பட்டால்
உடம்பின் சரணாக் காலவ மூலம்
கொழுப்பாக மாறுகின்றன. நோடர்ச்சி
யாகக் கொஞ்ச காலம் கிருஷிணி உட்
கொண்டால் அது அநிரப்படியான பரு
வைக் குறைத்து, முத்திரக் காய்கள்,
சர்க்குட்டங்கள் இவற்றின் இயற்கையான
சமாதாரணத் தூண்டுதெது. சத்தம்
கத்திரிச்செய்யப்பட்டு ஆரோக்கியம் தரும்பு
கிறது. வேளவனத் நோத்தத்தையப் பெறு
வதோடு வேளவன உணர்ச்சியையும்
பெறுகிறான். அதாவது நீங்கலும்
அந்த கிருஷிணி உணர்ச்சியை அடை
கிறான், முறையிற் ஒரு பாட்டிக் காய்
கூங்கன், உங்கன் கடைக்காரரிடமும்
கெடவிக்குகவிட்டமும் கிடைக்கும்.
"கிருஷிணி" விஷ கு. 1-10-8.

"கிருஷிணி" உத்திரத்தின்
மூலம், கோ., விட்.
(மாஞ்சேல்டர், இக்கி
சார்த்த) அவ்வாறு
தயாரிக்கப் பட்டது.
விசேஷமாகக் காய்
சர்க்குட்டிகள்
பெரி, விசேடப்
பம் பரம்,
கந்திரம்,
மதாரம்.

நீங்கலும் அந்த கிருஷிணி
உணர்ச்சியைப் பெறலாம்

முழு சைஸ் உருவப் படங்கள்

000

மேன்மையான காலிகோவில் கவர்ச்சி
கரமான கவர்களில் அச்சடிக்கப்பட்டு
தங்க மயமான டிஸ்களில் அழகிய
சட்டங்களில் அமைத்தவை. கண்ணாடி,
போடும் அவசியமில்லை. ஆயில்
பெயிண்ட்போலவே உன்னதமானவை

மகாத்மா காத்தி
டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத்
மன் டி த நேரு
சந்தர் பட்டேல்
நேதாஜி - ராஜாஜி
ஆகிய தலைவர்களின் உருவப்
படங்கள் கிடைக்கும்

மிகவும் நூதன முறையில் வெளி
விடப்பட்டு இந்தியப் பிரதமர்,
கவர்னர்கள் அரசாங்க மந்திரிகள்,
வெளிநாட்டு எந்தானிகர்கள் இவர்
களாலும் மற்றும் பத்திரிகைகளாலும்
மிகவும் புகழப் பட்டவை.

ஒவ்வொன்றும் விலை ரூ. 16

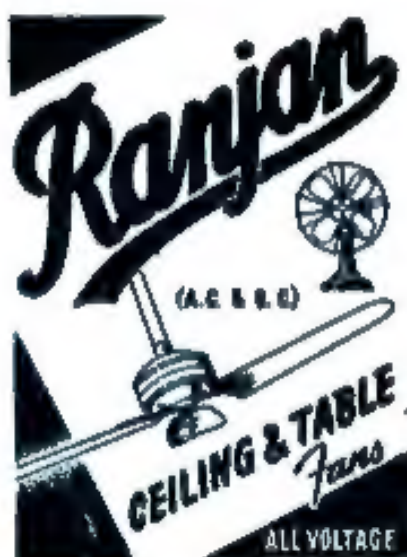
000

இதர விவரங்களுக்கு எழுதவும்

ஹிந்துஸ்தான் பாப்ரிக்ஸ்

கொல்கத்தா

த. பெ. நே. 5, குடியாத்தம் (ம. ஆ.)

(இந்தியாவின் தயாரித்தது)

ஜி.டி.ஆர். & கோ., லிட்.

(அரசாங்க சப்ளை டிபார்ட்மென்ட், மாமத்து
இலாகா, ரயில்வேகளுக்கு சப்ளை செய்தோர்)

தலைமை ஆபீசும் தொழிற்சாலைகளும்:

37, டம் டம் ரோடு, கல்கத்தா

காசு வித்பன் ஆபீஸ்:

12, நேதாஜி கபாஜ் ரோடு, கல்கத்தா-1

000

மதராஸ் ஏஜன்டுகள்:

பட்டேல் எலக்ட்ரிக் கோ., லீமிடெட்
52/54, ராட்டன் மடார், மதராஸ்

000

பெங்களூர் ஏஜன்டுகள்:

பட்டேல் எலக்ட்ரிக் கம்பெனி
லிமிடெட், பெங்களூர் லிமிடெட்

திரைத் துறையிலும் ஓட்டிவந்த ஒரு அமைதிக்கான போராட்டம் டாக்டர் அம்பேத்கர் தலைமையில் மேற்கொண்ட போராட்டம் பற்றியும் அவரது கருத்துக்களையும் பற்றியும் அறிவிக்கப்படுகிறது.

2000

594	4-ആം ഓരോരോ	15	48
595	5-ആം ഓരോരോ	15	53
596	6-ആം ഓരോരോ	15	58
597	7-ആം ഓരോരോ	17	63
598	8-ആം ഓരോരോ	17	68
599	9-ആം ഓരോരോ	17	73
600	10-ആം ഓരോരോ	17	78
601	11-ആം ഓരോരോ	17	83
602	12-ആം ഓരോരോ	17	88

551	கோசுக் கங்கைப் பேர்த்	8	30
552	கோசுக்கு கோசுந்து கங்கைப் பேர்த்	8	36
553	முடிற் கோசுக்கு கோசுந்து	9	36
554	கோசுக் கங்கைப் பேர்த்	7	34
555	கோசுக்கு கோசுந்து கங்கைப் பேர்த்	7	37
556	முடிற் கோசுக்கு கோசுந்து	7	40
557	கோசுக் கங்கைப் பேர்த்	15	59
558	கோசுக்கு கோசுந்து கங்கைப் பேர்த்	15	66
559	86 ஸாப்கு கோசுத் தருதல்	15	74

448	மேதேயம் வந்தது போக	5	39
449	தோங்கு தோங்கு வந்தது போக	5	40
450	முடி தோங்கு தோங்கு	5	43
451	சீரோங்கு வந்தது போக	7	43
453	தோங்கு தோங்கு வந்தது போக	7	45
454	முடி தோங்கு தோங்கு	7	48
457	தோங்கு தோங்கு வந்தது போக	15	01
468	தோங்கு தோங்கு வந்தது போக	17	00
470	9 காதல் முடி தந்தது போக	18	08
471	18 காதல் முடி தந்தது போக	18	18

செ.நா.	பெயர்	வயது	பள்ளி	குறிப்பு
829	சேதாச்சி சங்கரம் பேட்டி	15	சேதாச்சி	
830	சேதாச்சி சேதாச்சி சங்கரம் பேட்டி	15	சேதாச்சி	
831	20 மாமாச்சேதாச்சி சங்கரம்	15	சேதாச்சி	
832	சுப்பன் பிள்ளை அழகன்			
	சேதாச்சி சங்கரம் பேட்டி	17	சேதாச்சி	
833	சுப்பன் பிள்ளை அழகன்			
	சேதாச்சி சேதாச்சி சங்கரம் பேட்டி	17	சேதாச்சி	

581	டிரோம் ஸ்டாக் போக்	6	35
582	திரோம் டிரோக் ஸ்டாக் போக்	5	36
583	திரோம் டிரோக் போக்	5	41
584	டிரோம் ஸ்டாக் போக்	7	41
585	திரோம் டிரோக் ஸ்டாக் போக்	7	44
586	திரோம் டிரோக் போக்	7	47
587	டிரோம் ஸ்டாக் போக்	15	53
588	திரோம் டிரோக் ஸ்டாக் போக்	15	57
589	20 டிரோம் டிரோக்	15	57

881	ஆர்பின் டேபிள் கனம், எதிர்ப்பு எதிர்ப்பு தரவில் உலர் குழை 4.50 மீட்டர் உயர் 3.5"	38
882	ஆர்பின் டேபிள் கனம், எதிர்ப்பு எதிர்ப்பு தரவில் உலர் குழை 4.50 மீட்டர் உயர் 3.5"	38
883	ஆர்பின் டேபிள் கனம், எதிர்ப்பு எதிர்ப்பு தரவில் உலர் குழை 4.50 மீட்டர் உயர் 3.5"	38
884	ஆர்பின் டேபிள் கனம், எதிர்ப்பு எதிர்ப்பு தரவில் உலர் குழை 4.50 மீட்டர் உயர் 3.5"	38

எங்கள்
சுதந்திர தின
வாழ்த்துக்கள்!

15-8-1950

இந்தியன் - பாங்க் லிமிடெட்
சென்னை ஆபீஸ் - மதுரை

பிருத்வி பாலிஸியே பலமான பாதுகாப்பு

விவரங்களுக்கு:

பிருத்வி
கின்ஷ்யூரன்ஸ்
கம்பெனி லிட்
'பிருத்வி ரீஸ்டிங்ஸ்'
ம த ரா ஸ் - 1

தலை: பிருத்வி.கேள்.4981

கல் கி

பொருளடக்கம்

பகுதி 10 | ஆகஸ்டு 13 | பகுதி 20

என்ன தேதி?	11
மாயாவி தேதி	சாத்திரி	...	12
கீழ் பூதலில் எழுந்தது!	14
அக்கம்போர்	16
பொய்யான கடி	கம்பி	...	18
கந்தாட்டு விழா (படங்கள்)...	28
தமது இயங்கல்கள் கடிதம் எழுதி	30
அட்டைப்பட விவரம்	31
பார்க்குதல் உபத்தரம் சாதுஜி	34
இரட்டை போகம் எ.எஸ். சாதுஜி	35
குந்த சிவாசிரிசு	சா. எஸ்.	...	40
பேசும் கிழி	அகாஷம்	...	43
பாதுகாவின கடிதம் கந்தாசன்-சா.சி.பி.	44
சுயோக்கிய பதிலம் ஸ்ரீ குமாரசுவாமி	48
மிட்டி அப்பு	கோவை	...	50
மனது பொழிந்தது	வி.எஸ்.ஆர்.	...	54
குட்டிக் கதை-18	வித்தன்	...	59
காஷ்டமேயம்	60
பாட்டுப்பெண் சோழநாடுக்கு அம்புஜம்...	61
சாதித்தலின் மாயியார் சாதித்தலின்...	65
எழுந்த கெத்தம்	தெய்வணி	...	70
மட்ட மெது	73

"கம்பி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள்; எப்போத்கூடும் கற்பனையே.

லீவர்ஜென்

எல்லா வகை வியாதி களுக்கும்
சிறந்தது
A SPW PRODUCT

உயர்ந்த
உயர்ந்த
உயர்ந்த
உயர்ந்த

கொண்டிருப்பவர்களுக்கு உயர்ந்தது விட்ட,
கொண்டிருப்பவர்களுக்கு உயர்ந்தது விட்ட,
கொண்டிருப்பவர்களுக்கு உயர்ந்தது விட்ட,
கொண்டிருப்பவர்களுக்கு உயர்ந்தது விட்ட.

சூரியோ டி. டி. டி. கூந்தல் தைலம்
தலைவிக் குத்தும் கிருமிகளை அறவே ஒழிக்கிறது

உறுமணத்துடன் சேக்கிற அனலில் உயரோ
கத்திற்கு உயர்ந்தது, கிருமிகளைக் கொன்று
மனவுக்கு டி. டி. டி. உயர்ந்தது மூலப்படி

சூரியோ உயர்ந்தது தலைவிக் குத்தும் கிருமிகளை
சூரியோ ஒரு மூல உயரோகித்தது உயரோ
பெரும் அனல் சேக்கிற மூல உயரோ அறவே

மூல உயரோ, மூல உயரோ உயரோகித்தது
மூல உயரோகித்தது கிருமிகளை மீண்டும் அனல்
காமல் பாதுகாக்கிறது. அனல் உயர்ந்தது
காமல் பாதுகாக்கிறது. அனல் உயர்ந்தது

SULEO D.D.T. Hair Emulsion

தலைவிக் குத்தும் கிருமிகளை அறவே அகற்றிறது
கிருமிகளை அறவே அகற்றிறது
கிருமிகளை அறவே அகற்றிறது
கிருமிகளை அறவே அகற்றிறது

கலை

மார்ச் 10

தினம் 3

என்ன கேள் ?

பலித்த ஜோசியங்கள் ! .

மிக முக்கியமான சில சந்தர்ப்பங்களில் மதத்தவர்கள் எதிர்பாராத விதத்தில் ராஜாஜி அவர்களின் ஜோசியங்கள் பலித்திருக்கின்றன. ஜெம்மனியும் ஜப்பானும் ஜப்பானையும் சேர்ந்துகொண்டிருந்த சமயத்தில் ராஜாஜி, "பிரிட்டிஷ் - அமெரிக்கன் தான் முடியில் ஐயிப்பார்கள்!" என்று, அம்மாதிரியே எடுத்தது. "சென்னை நகரத்தைத் தாக்க ஜப்பானிய புத்தகக் கப்பல்கள் வருகின்றன; நகரைக் காதி செய்யுங்கள்!" என்று சென்னைக் கவர்னர் சொல்லி, சென்னை ஜனங்கள் அவசரமாக நகரைக் காதி செய்து கொண்டிருந்த காலத்தில், "ஜப்பான் இங்கே வராத. நான் சொல்லுகிறேன்; கீழ்க்கண்ட நகரை விட்டுப் போக வேண்டாம்" என்று ராஜாஜி கூறினார். சென்னைக்கு ஜப்பான்காரனும் ஆபத்து ஒன்றும் வரவில்லை. புத்தகம் முடிந்தபிறகு பிரிட்டனில் பொதுத் தேர்தல் நடந்தபோது, "புத்தகத்தில் ஐயித்த எச்சிஸ்தான் தேர்தலிலும் ஐயிப்பார்!" என்று அனைவரும் நம்பியிருந்தார்கள். ஆனால் தேர்தலுக்கு இரண்டு நாள் முன்பு கோலே மண்டபத்தில், ராஜாஜி "தொழிற் கட்சியார்தான் ஐயிக்கப் போகிறார்கள்!" என்று, அவர் சொன்னபடி அதுவும் நடந்த விட்டது.

வாக்குப் பலிக்கட்டும் !

சென்ற வாரத்தில் இந்தியப் பார்டி மெண்டிய் கொரியா புத்தகம் பற்றி ராஜாஜி பேசும்போது ஒரு விஷயம் சொல்லியிருக்கிறார். "கொரியா புத்தகம் உலக புத்தகமாக மாறப் போவதில்லை. ஆகையால் விவகாரிகள் இதற்கப்போகின்றனர்! சாமாக்களைப் பதக்கி வைக்கும் வியாபாரிகள் எல்லாம் அடைவார்கள்!" என்று எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறார். இந்த ஜோசியத்தில் முதல் பகுதியை எளிதில் நம்பி விடலாம். கொரியா புத்தகம் உலக புத்தகமாக மாறாது என்று ராஜாஜி சொல்

வதை ஒப்புக் கொள்ளலாம். ஆனால் விவகாரிகள் இதற்கும் என்று சொல்லுவதை நம்புவது எளிதாக இல்லை. இந்தப் பொய் வாத விவகாரிகளுக்கு ஏதத் தெரியுமோ தவிர இதற்கிலே தெரியாது என்று சொன்றுகொடுத்த சென்ற ஐந்தாறு வருஷத்து அனுபவங்கள் இப்படி எல்லாம் ராஜாஜியின் ஜோசியத்திலே கூட அவரும் பிழை கொண்டுச் செய்திருக்கிறார். ஆயினும் ராஜாஜியின் வாக்கு இந்த விஷயத்தில் நடக்காத காரியத்தைக் கூட நடக்கும்படி செய்யுமாக! விவகாரிகள் விமர்சனம் இதற்கு மக்கள் கவனமடைவார்களாக!

பாசதியார் விழா

"கேக்லி" பேசுபவர் தமிழகாட்டுக்கும் தமிழகத்திற்கும் சென்றிருக்கும் மகத்தான கவனக்கேள்வம் இன்று பாசதியார் பிரக்த எட்டயபுரத்தில் பாசதி ஜாபகார்த்த மண்டபமாக விளங்கி வருகிறது.

வழக்கம்போல் இந்த வருஷத்திலும் செப்டம்பர் 11, 12களில் எட்டயபுரம் பாசதி மண்டபத்தில் பாசதியார் விழா நிறைபாட நடைபெறும். பாசதியாருடன் செருங்கிப் பழகும் பாக்கியம் பெற்றவர் களில் ஒருவரான தேச பக்தர் கனம் தி. சே. சென. ராஜன் விழாவுக்குத் தலைமை வகிப்பார். சபாநாயகர் கனம் செவனன் மூகம் பிள்ளை விழாவைத் தொடங்கி வைப்பார். சாரிமணி டி. கே. சிதம்பர நாத முதலியார், மாஜி மேயர் ஸ்ரீ எஸ். சாமசாமி நாயுடு முதலிய தமிழறிஞர்கள் பாசதியாருடன் பற்றிச் சொற்பொழிவு கிழைத்துவார்க்கும். கலைவாணர் எஸ். எஸ். கிருஷ்ணன் அவர்களின் விழிப்புப் பாட்டுக் காவட்சேபமும், ஸ்ரீமதி எம். எம். வசந்த குமாரியின் இசைக் கச்சேரியும் நடைபெறும். பாசதி விழாவுக்கு விஜயம் செய்யும் பாசதி எங்க அங்கத்தினர்கள் விழா நிர்வாகிகளின் விருந்தினராக விரும்பு பார்த்து. இந்தக்கைப அரிய சந்தர்ப்பத்தைத் தமிழன்பர்கள் வஞ்ரு பவன்படுத் திக் கொள்வார்கள் என்று கம்புகிறோம்.

மாயை நேடு!

"ஆசிரியாசார்! தயவுசெய்து பதவியை
சுண்டிய நேரு சுழிச்சு
செய்து விட்டார்."

"நேரு மோகன்தாசார்!
மோகன்தாசார்! "

"நிமிசி, நிமிசி! ஆசிரியாசாரில்
மோகன்தாசார்! தயவுசெய்து
சுண்டிய நேரு சுழிச்சு
செய்து விட்டார்."

"நேரு மோகன்தாசார்! தயவுசெய்து
சுண்டிய நேரு சுழிச்சு
செய்து விட்டார்."

"...ஆனால் இதில் அவர் மோகன்தாசார்!
மோகன்தாசார்! தயவுசெய்து
சுண்டிய நேரு சுழிச்சு
செய்து விட்டார்."

"...இதில் அவர் சுண்டிய நேரு மோகன்தாசார்!
மோகன்தாசார்! தயவுசெய்து
சுண்டிய நேரு சுழிச்சு
செய்து விட்டார்."

"அவர்கள் விஷயத்தில்
தயவுசெய்து சுண்டிய நேரு
சுழிச்சு செய்து விட்டார்."

...வந்தவன்...
...வந்தவன்...
...வந்தவன்...

...வந்தவன்...
...வந்தவன்...
...வந்தவன்...

...வந்தவன்...
...வந்தவன்...
...வந்தவன்...

...வந்தவன்...
...வந்தவன்...
...வந்தவன்...

கொடிய புத்த சம்பந்தமாக பண்டித ஐயாஜிஸார் நேருவின் பாரபட்சமற்ற கொள்கை அமெரிக்கப் பத்திரிகைகளைக் கெட்டு கொள்ளும்படி செய்திருக்கிறது. எனவே, அவை மூன்றுக்குமீயில் ஓரளவு எழுதி வருகின்றன.

சீவ பூஜையில் கீரடி வந்தது!

தினா கடலப்போல கம்பீரமாகக் காட்சி அளிக்கவேண்டிய மாபெரும் ஸ்தூபனம் சூட்டையையே போல் குழப்பப்பட்டு வருகிறது.

மேலு சிகரத்தைப் போல மகேசுவரன் மட விளங்கவேண்டிய சைவ சேத்தில் உழன்று சீர்குலைந்து வருகிறது.

அகில உலக மகா சைவ எவ்று உறப்பதும் ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தூபனத்தைத்தான் நுழைப்பிடுகின்றன.

அந்தச் சைவமையே சேன்ற ஏழு மாதங்காலம் குஷ்யா பரிஷதரம் செய்து வந்தது. சீன கம்யூனிஸ்டு சர்க்காருக்கு மேற்படி சைவமே ஸ்தூபனம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் பரிஷதரத்துக்குக் காரணம்.

அந்தச் சைவரின் நடவடிக்கைகளில் மறுபடியும் கனத்து கொள்ளப் போவதாகத் திடீரென்று குஷ்ய சர்க்கார் அறிவித்தனர்.

குஷ்யப் பிரதிநிதி யின்கும் அதில் கனத்து கொள்வதாக அச் சைவரின் ஏற்பட்டுள்ள முட்டுக் கட்டை நீர்த்து குழப்பம் ஓரளவு நெளியலாம் என்று நினைத்தவர்கள் இருக்கக் கூடும்.

ஆனால் குஷ்யப் பிரதிநிதி மறுபடியும் ஐக்கிய நாடுகள் சைவக்கு வந்திருப்பது சிவபூஜையில் கரடி பிரவேசித்த கதைபோல முடிந்திருக்கிறது.

இந்தத் தடையை குஷ்யப் பிரதிநிதி ஸ்ரீ ஜெகத் மாகித் ஐ. நா. பாதுகாப்புச் சைவரின் தலைவராகவும் இருக்க நேர்த்திருப்பதாக, கர்வகாலத்துக்குள் இருந்து வரும் தகராறும் போட்டி போட்டியும் இரண்டு மடங்கு அதிகமாகி விருக்கின்றன.

தீவாயம் ஏற்கக் கட்டிவிட்டு இருப்பினும், குஷ்யாவுக்கு விஜேதமாக அமெரிக்காவும், அமெரிக்காவுக்கு விஜேதமாக குஷ்யாவும் நடந்து கொள்வது என்று கவனம் விழக்கொண்டிருப்பது போலத் தோன்றுகிறது.

உலக நாடுகளினையே ஏற்பாடும் அடிதடிக்கிறவன் என்றைச் சர்க்காரின் ஏழ் நீர்த்து விஜேத சமாதானத்தைக் குஷ்யாவுடனாக, வந்த அந்த காரத்தை ஒத்திட்டுச் சமாதான ஒளி தீவாய்ப்பு வெளிவந்தாக ஏற்பட்ட சைவரின்மேல் இன்று திருள் குழங்கு இருப்பதைக் காண்கின்றோம்.

உலக ஜனங்களுள் நம் விதியை நினைவிக்கும் கைங்கர்யத்தில் எடுபட

வேண்டிய மாபெரும் பிரதிநிதிகள், உழக்கிக் கிழக்கு மேற்கு என்பதைப் போல கங்குக்குள்ளேயே என்பதை போட்டு வருகிறார்கள்.

சைவரின் விவாதிக்க வேண்டிய விஷயங்களைப் பற்றிய அட்டவணியே இன்றும் நினைவமானபாடிக்கிற!

அட்டவணியில் உள்ள எந்த விஷயத்தை முடையில் எடுத்துக் கொள்வது என்பது பற்றி நான் கணக்கில் வகைதகப் பிரதிநிதிகளுக்குள்ளே வாய்ச் சண்டை நடந்து வருகிறது. அந்நிஷயம்மற்றியோடு வளர்த்துவருகிறது.

சைவம், தங்களுடைய சேத்தச் சண்டையைத் நீர்த்துக் கொள்ள முடியாத இந்தப் பிரதிநிதிகள் தோங்கு விட்டையே ஏற்பாடும் போல எவ்வாறு நீர்க்கப் போகிறார்களோ! உலக மகா எந்தத்தை எப்படித் தவிர்க்கப் போகிறார்களோ! உலக சமாதானத்தை எவ்விதம் நினைத்துத்தப் போகிறார்களோ!

இப்போது ஐ. நா. சைவரின் விசேஷமான ஒரு நினைவை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அநாவது சீனரின் உண்மையான பிரதிநிதி யார் என்பதே தகராறுக்கு முக்கிய காரணமாக இருந்து வருகிறது.

கம்யூனிஸ்டு சீன சர்க்காரின் கொள்கை ஏதுவாயினும், அந்த நாட்டினுள்ள நாற்பத்தைந்து அக்கது ஜப்பானு கொடி ஜனங்கள் அந்த ஓரே சர்க்காரின் கீழ் இருந்து வருகிறார்கள் என்பதையாலும் மறுக்க முடியாது.

ஓர் அரசாங்கத்துக்கு இயற்கையையாத எவ்வா அங்கீகரிக்கப்படும் அந்தச் சர்க்கார் இருந்து வருகிறார்கள் என்பதைப் மறுப்பதற்கில்லை.

மேற்படி கம்யூனிஸ்டு சர்க்காரை இந்தியா அங்கீகரித்திருக்கிறது. பிரிட்டன் முதலிய நாடுகளும் ஒத்துக் கொள்குக்கின்றன. ஆனால் அமெரிக்கா அங்கீகரிக்க மறுக்கிறது.

சீன சர்க்காரை பிரிட்டன் அங்கீகரித்திருப்பினும், மேற்படி சர்க்காரின் பிரதிநிதிக்கு ஐ. நா. சைவரின் ஸ்தூபனம் அளக்க பிரிட்டன் மறுப்பதுதான் வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

அநாவது அமெரிக்காவின் கட்டிவிட்டு உள்ள பிரிட்டன் அமெரிக்காவுக்கு விஜேதமாக சீன சர்க்கார் பிரதிநிதியை அங்கீகரிக்க விருப்பமில்லை.

ஆகவாரூர், அரமேல் தீவரிதையுள்
தேவமையவுள் காட்டினும் கட்சிப்
பீரநி கட்சி உணர்ச்சியும் பாதயுள்
செய்யே மேல் திறந்தன.

உனது சமர்தாளமே தங்களுக்குடைய
கட்டியும் என்னும், அதற்காக எங்கிற
புயற்சியும் செய்வதற்கான தயா
ராக இருப்பதாயும் கூறும் அமெரிக்கா
யும் பிரிட்டனும் உனது சமர்தாளத்
துக்கு முதல் முட்டிக் கட்டையாக
இருக்கும் சமயம் பிரச்சினையைத் தீர்க்க
என் முன் வரக்கூடாது?

உகந்திபெயர் பெரிய தேவனான
 ஜெனின் எட்ட பூர்வமான எக்கர்
 பிரதிதிநிதிக்கு திடம் கொடுக்காமல்,
 எக்கரே தின்காத ஒரு பிரதிதிதிக்கு
 அந்தச் சையினை திடம் கொடுத்திருப்
 பது எக்கரே தியாயம் ஆகும் என்று
 குடியப் பிரதிதி தேடும் கேள்
 றிக்குச் சையன் பதிக அளிப்பது
 உகந்தமான வரைய்தான்.

“குறிப்பிட்ட ஒரு எக்காவை அங்கீகரிப்பது அதன் போன்றவை அங்கீகரிப்பதாகாது. போன்ற வேற்றுமை காரணமாக ஒரு தேர்வு எக்காவை விட வேறுபாடு கொண்ட ஒரு குழுவும் பட்டியலில் குறிப்பாக நாம் பாராளுகின்ற பண்புக்கு போன்ற தேரும்” என்று பண்டித ஜகந்நாதன் தெரு வேத வாரம் இதிலே பரிந்துரைக்கிறார். இதன்க்கு உரி விருக்கிறார்.

கோரல் வந்தது. கோரல் கோரல்
இதை பற்றி யூதர்களுக்கு அது
உத்தரவையும் கோரலையை சான்றி
முதல் அநேகமாக பார்ப்போன்
ஆனால் எல்லா அங்கத்தினர்களும்
ஆதர்ப்புக்குகிறார்கள். எனவே, அங்க
இயல்பாக இத்தியாவில் திருமைய
எல்லாவையும் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி
தீர்மானமாகி விடுகிறது.

இத்தியானின் மந்த மோட்சமாயை
அடைந்தவையும் சீர்தட்டவும் அங்கேசத்
திருக்குமாரனின், உரை மந்தரான்
பாசனயின் இத்தனும் பாச மந்தரத்
தான். குருமோட்ச விரூக்கமாய்.

பேரட்டை போட்டியிலும் டி.சி. உணர்ச்சியோடும் நிகழ்த்துதல் தத்தளித்தது. வரும் நாட்களையும் பாரா போட்டிகள் நேரத்தாற் பார்த்துக் கவனமாக விவரமாக அமைத்திருக்கிறது என்று கூறுவது மிகையாகாது.

ஒத்தியாகு உட்கிரிதும் உகன் தியா
யத்தித ஆதர்க்கவும் அத்தியாகக் கண்
கட்கவும் இத்தியா நயங்கவில்கா. கவி
நாடகனிக் குயம் கோன் விடுமே

என்று இந்தியத் தலைவர்கள் சித்திரம்
காணப்படவில்லை.

உதாரணமாக, வடக்கு கொரியாவின் ஆட்சியாளர்கள் உணவுத் திட்டமிடல், சிறுவர் சர்ப்பாட்டுகள் அம்மூலம் இருக்கின்ற சீர்திருத்தங்களை ஐ. நா. பாதுகாப்புச் சபையில் மத்தியம்-அதிக மேல்நிலை அமைப்பின் என் றும் உற்பத்திக்கு உதவிடுவது.

இதன் கௌரவத்தைப் பரப்பட்டால்
இந்தியாவின் பொருளாதார வளமா-
கம் மேல் எவ்வளவு தீவிரமான தற்போது
உற்பத்திக்குமான விளைபொருள் செலவுகள்
தேரும் என்று சொல்வதற்கில்லை.

அதற்கு மாகாண பேரவை சிப்கள்கள் முத்திரை மூலம் கோர ஏதிர்த்துத் தாது ஸ்தாபனம் ஸ்தாபனம்.

தேட்டம், தோன்ம் முதலிய
தாடுகள் இப்போது சூதற்கொண்டே
யுத்த தாயாடங்களைப் பெருக்க ஆரம்பித்த
தேட்டம். மேற்கத்தி தாடுகள்
இக்கெய்ம் என்னும் அட்டாண்டுக
தாடுகள் இக்கெய்ம் என்னும் அட்டாண்டுக
உருவாகி வருகின்றன.

உலகத்திலுள்ள எழை நூடுகளில்
பொருளாத உத்தரவாத்தவா
உதவி புரவும் விருவத்தின் மரக் கை
இறும் வருவக் கைத்திறும் தாமத்தி
வரும் அமெரிக்க இரண்டாம்
கேவை தீவிர மரத்திறல் கோடி
கோடிவா அநியுபுத்தி கோடி
கருத்திதது: வீட்டில், பீராவில்
கைபடத் தம் கட்டுவின் இடுக்கும்
கை நூடுகருக்கும் புத்த தாமரட்ட
கையு பெருகருவத்தாகக் கிற்றும்
தாமரையின் தீ கோடி கைக்கை உதவி
புரவும் கிற்றவா இடுக்கிதது.

இவ்வாறு விசேஷ சான்றிதழை
காசம் அளிக்கடி வழங்கினார்.

முதலாவது மலர் வந்ததற்குப் பின்
அக்காலகல் வந்த தனவாடங்களைப்
பெருக்க முற்பட்டது இரண்டாவது
மலர் வந்ததற்குப் பூர்வாங்கமாக
அமைந்தது. அதுபோல இப்போது
மறுபடியும் அக்காலகல் ஆவர்ப்
பெருக்கத்தின் சீர்ப்பட்டிருப்பது மூன்றா
வது மலர் வந்ததற்குப் பூர்வாங்க
மாக அமைப்பான் இருக்கிறார்.

மகா பூதத்தையே விஞ்சும்படிதான் அல்லது தனிப்பேராக வல்லவனாக வலியுறுத்தும் இருக்கிறது. ஆனால் மகா பூதம் மூன்று விட்டால் அதனால் ஏற்படக்கூடிய கஷ்ட சந்தர்ப்பங்களையும் இன்னவகையான தனிச்சகல்களையும் சத்தியாகாங்குமே இவ்வின என்பது உண்மையாகும் இன்னதைய நினைவிலுள்ள அனுபவம் அல்லவா?

அக்தப் பேர்

[illegible]

★

சென்ற இரண்டு மாத மலர் புத்தகங்களிலும் ஆரம்ப காலத்தில் ஜெர்மனிப் பிரதான மந்திரி லீக்டர்ஷர். அப்போதெல்லாம் பத்திரிகைகளில் பிரதமராகிய புத்தக செய்தி வந்தது. இது பற்றிய அக்கடிவையும்.

“கொல் கட்சிப் படைகள் நெருங்கப் படை
களைச் சேர்ந்துவர வொழிந்து வாக்வி முறி
படுத்த பிள்ளை பத்து வாய்க் சென்றவையாய்
பிழுவாக்கொ”

இதற்குப் பதிலாக அங்கு, மீதமுள்ள
நாளைக்கு, "செந்திரமங்கலம் பிள்ளைகள்
சங்கம்" என்ற சொற்றொடர் பிரபலமாகிறது.
இப்போது ஊக்கும் கோயிலுக்கு எதிர்த்திசை
மேற்கு நோக்கிப் பிரபலமாகி வருகிறது.

“தென் கொரியாவில் அமெரிக்கப் பாடகர் பிரத்யுமன் அனாடி ரீன்லாண்டு வீட்டரசர் கருதப்படுகிறார்.”

இப்போது கோயம்பேரில் பல தடவை
கோயில் கிடைக்க; பத்திரிகைகளிலும்
பல தடவை அச்சிட்டு கிடைக்க. ஆர
தும் இன்று (ஆகஸ்டு 9) வரையில் அப்ப
விக்கப் பண்டம் போதுமான அளவு கிடை
க்கவில்லை. உடனடித் தேவையிலும், சிற
வரங்களுக்கும் கைகளில் எந்த இடத்தில்
போதுமான அளவு ஆகும் என்றும் தெரிய
வில்லை. ஒருவேளை பண்டம் தவறாமல் கிடை
க்கல் என்றே பிறகுதான் போதுமான அளவு
கிடைக்கக்கூடியதாகும். எவ்வளவு!

★

கோர்பா புதிய மெய்தாசா வரும் சென்னைக்கு வந்தபோது அந்த ஊட்டு ஊரணிக் கொடுக்க அதிகமாக இருந்தது. தந்தையுடன் 'கி' வகுத்துக் கட்டும் இப்போது பிரதம கொடுக்க. பாண்டி, கோர்பா, இப்போர்பா, கோர்பா, பாண்டி, பாண்டி, இப்போது, பாண்டி, பாண்டி, பாண்டி, பாண்டி—என்று ஊரணிக் கொடுக்க வந்தது. கோர்பாக்கி கோர்பாக்கிப்போதியும் அந்த ஊரணிக் கொடுக்க வந்தது. தந்தையும் பாண்டி தந்தையும் பாண்டி; கோர்பாக்கி இப்போது பாண்டி இருக்கிறது.

சென்ற மகா புத்தத்தின்போது வந்த செவ்வி
கிளிப் பூத்தவர்களுக்கு ருக்மா தேர்த்து
கார்ப் போனிகள் கயிலை எவ்வளவு தொந்தரவு
படுத்தின என்பது ஓரளவும் இருக்கலாம்.
அந்த கார்ப் கார்ப் போனிகள் உச்சரிப்பது
போன்ற கயிலை வீடுகிறது.

“தென்மேற்கு குடியியல் பகுதியில் விவசாயம் செய்வதில் தாமதமாகியிருக்கிறார்கள். அதற்குரிய உதவிகளை அரசு வழங்க வேண்டும்.”

பட்டாத்தெரிவிது ஸ்ரீமன் விபரணக்க
ருண்டு மறு கொடுத்ததில் அந்தப் பட்டா
யினால் கோவாரித்து" என்பதாக ஐதா
ரு குடும்பி பத்திரிகையில் வெளிப்படுத்து.

இதில் ஈடுபட்ட வசைத் தொகுதி "கங்கை கங்கை போலித்தேவதைகளைத் திருநாடுவோடு அடங்கியோ! இப்படி மரத் திருக்கோயில்கள்!" என்ற கோட்டாட்சி.

தேவியாரின் பெயரின் கயிலை அப்படி
தேவியாதி தேவியாதி படுத்த விரிந்த பண்ணா ?

[illegible]

ஆனால் இதற்காகத் தென் கொரியர்கள் சிறிதும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. கடைசி யாக, அமெரிக்கப் படைகள் தென் கொரியா இன் கதர்தொழுகை கிணங்காட்டி விட்டு வேல் லெற்றிப்போது ஓராண்டாகப் புத்த தகவல்க ளை விட்டுவிட்டுப் போவார்கள். அடுத்த தகவல்களைக் கோர்பேட் சாட்டையப் புரர் கியானம் செய்துவிடலாம். ஆனால் அச் சமயங்கள் வரத்தெற்கும் செப்புக்கிண மட்டும் தக்க சமயத்தின் தொகு மரக்கிண வேண்டும்.

[illegible]

இரண்டாம் பகுதி கவிதைகளும் பெருந்
கவிதைகளும் பாடி காணும் என்று தெரிவி
க்கிறார்; தெரிய வேண்டியது மிகவும். இரண்டாம்
பகுதி இக்கவிதைப் பகுதியைக் கொண்டு கோ
வையிலிருந்து வந்தது. அதன் பின், கோவையிலிருந்து
கோட்டைக்கு வந்தது ஒரு கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள். அந்த கவிதைகள் கவிதைகள்
ஒரு கோடி இரண்டு வந்தது கவிதைகள்
கவிதைகள். "கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள் கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள்" என்று கவிதை
கவிதைகள். கவிதைகள் கவிதைகள் கவிதைகள்
கவிதைகள் கவிதைகள் கவிதைகள் கவிதைகள்

இருவருக்கும் ஏற்றது....

சுகமான நீடித்த நறுமணம்
ஆழகிரி மிருதுவான சருமம்
ஆகிய இரண்டும் அளிப்பது.

பரம்பா-ஜாஸ்மின் கதாசரேப்.

JASMINE

TOILET SOAP

மேலு குளியலான கதாசரேபிற்று அச்சுறு மூலம்
கவலை கத்தம் செய்யுதற்கு ஏற்ற பரிசு
சேர்ப்பு- சுகமானது, மிகவும் மென்மையானது

பம்பாய் சேர்ப் பார்க்டரி, பம்பாய்
(கந்தாபேதம்: 1914)

ஏதற்கு: ஜெய் நகர்த்த ஏஜன்ஸிஸ்
3, 9, பத்தரிமேரு, ஹி. டி., மதராஸ்

Map. 449

உதகப் பிரசித்தி பெற்ற ஜாம்பக் உபயோகப்பதற்கும்

தசை வளியும், நோவும்

மர ய ம ர ய உதக பி ன் த ன

இலேசாக ஜாம்பக் தேய்த்தவுடனேயே
ஆஸ்வாசம் ஏற்படுகிறது. அந் ஆஸ்ரீயகரமான,
இந்த மூலிகைக் களம்பிதுள்ள உலர்ந்த மருத்துத்
தைலங்கள் சருமத்தின் கடை சென்று வாடி
வதற்கு வலியுறுப் தகைகளுக்கு குண
மாகும்படி நலிதமளிக்கிறது. எத்தகைய
தசைப் பிடிப்பு, தசை வலி, மூட்டுப்
பிடிப்பு, பாதங்களில் கெக்காடு, வலி
ஆகிய உபாதைகளுக்கும் ஜாம்பக் ஒரு
நிறந்த ஓனவுதம். மிகுக் கொழுப்பு
கலப்பதற்கு என்பதற்கு உத்தரவாதம்.

சரிசெய்த
உபயோகப்பதற்கு

Zam-Buk

ஆதாதலளித்துக் குணமாக்கும் மிருமிதானக் களிம்பு

பொய்மான்காரம்

கல்கி

"சொப்பனாம்பட்டி ஷோரிக் கேஸ்" என்ற சேஷம் ஜில்லாவில் சில காலம் பிரசித்தமான பேசப்பட்டு வந்தது. பேசப்படுகிற காலத்தில் வந்த செவ்வோடன் என்றும் துடிக்கான வாரியன் "என் தான் வென்றேன்" என்ற ஒப்புக் கொண்டான். ஆனால் அவனுடைய பேச்சில் அதிகாரிகள் கற்பிக்கக் கொண்டதில்லை. அவன் பாரோ ஒரு பெண்ணின்மேல் பேசும் போதெல்லாம் ஒரு அவரைத் தப்பிவிடப்பற்றாக அவனிடம் தான் செவ்வோடன் ஒப்புக்கொள்ளுவதாகச் சந்தேகப்பட்டார்கள். இந்த வழக்கின் ஸ்ரீமத்தாகக் கண்டுபிடிப்பதில் 374-ம் ஸ்பைர் கான்ஸ்டேபிள் சின்னமுத்துக் கவுண்டரை சேர்த்துக் கண்டுபிடித்தார். அவர் என்ன கண்டுபிடித்தார் என்பதைக் கீழே படிப்புகள்:—

16

மிதவான் சேஷத்தில் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் பிரகாசராய் ஸாஹு 374-ம் ஸ்பைர் கான்ஸ்டேபிள் சின்னமுத்துக் கவுண்டரைக் கூப்பிட்டு, "அப்பா, 374! உன்னை என்னமோ என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நீ சத்த உபயோகமற்றவன்!" என்றார்.

"வந்தனம், ஸார்! நான் உபயோகமற்றவனுவிருந்தாலும் சத்த உபயோகமற்றவன் என்றவது சொன்னீர்களே! இந்தப் போலீஸ் இலாகாவில் சத்தம் விருக்கிறதே பெரிய காரியத்தானே?" என்றார் ஸ்பைர் 374.

"உனக்கு இப்போது வாய் அதிகமாகிப் போய்விட்டது. காரியத்தில் ஒன்றும் பிரயோஜனம் இல்லை!"

"இப்படிச் சொல்லி விட்டீங்கடீன், ஸார்! உங்களுடம் நான் ஒப்புக் கொண்ட காரியத்தைச் செய்து முடித்தேனா, இல்லை?"

"அப்படி என்ன பிரமாணமான காரியத்தைச் சாதித்து விட்டாய்?"

"பிரமாணமான காரியமோ, என்னமோ, எனக்குத் தெரியாது. ஸார்! இந்த ஜில்லாவில் உள்ள நோட்டு டாமாடத் தொடர்ந்தி விருப்பதாகத் தரங்கள் ஒரு வான் சொல்லிக் கவனிப்பட்டீர்கள். நான் குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடித்துத் தருவதாக ஒப்புக் கொண்டேன். கண்டு பிடித்துக் கொடுத்தேனா, இல்லை?"

"குற்றவாளிகளோடு, குற்றவாளியில்லாத 'இடிபட்ட' ஒருவனையும் கண்டு பிடித்துக் கொடுத்திருக்கிறாய்! அவன் கேணலையே குட்டிச் சவராக அடித்த விடுவான் போகிறுக்கிறது."

"செங்கோடக் கவுண்டனைத் தரவே சொன்னுக்கிறீர்கள்?"

"அவனையேதான்! அவனை உன்னுடைய சேவ்தரம் ஒழிய இந்தக் கேஸின் குழப்பம் ஏற்படும்."

“அவனையும் உட்கைத் தற்றத்துக்
கொப்பிடித்துத் தீட்டிவிடும்போதெது!”

“அவனையும் சேர்த்தாய் கேஸ் உருப்
படாமல் போய்விடும். நம் தாய்பிம்
அவன் சாட்சி சொன்னால் கேஸை
குசப்புடுத்துவது கஷ்டம்.”

“இதில் என்ன கஷ்டம்? உன்னை
மன்னித்து விடுகிறேன்” என்று
சொன்னால், நம்மோர் விட்டுக்கொடுக்கிற
படி சாட்சி சொல்லுவதென்?”

“அது நடக்கிற காரியம் என்று
தோன்றவில்லை. இனிப் பின்னையப்
போல், ‘நான் தான் கொன்றேன்’;
காங்காள் கொன்றேன்’ என்று உன்
றிக்கொண்டிருக்கிறேன். சத்தக்க
அப்படி உளறுகிறான் என்பதைத்
கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அதில்
ஏதேனிடம் இறக்கிறேது! நீ அவ
னுக்கு அந்தாங்காராயினைப் போல்
கடித்து உண்ணாமையாதிய வேண்டும்.”

“பிரயத்தனப்பட்டுப் பார்த்திறன்,
ஸார்! ஆனும் உங்களுக்கு ஏதாவது
செய்தகம் தோன்றி யிருக்கிறதா?
சத்தக்க அவன் அப்படி உளறு
கிறான் என்று!”

“ஒரு சந்தேகம் தோன்றுகிறது.
இந்தப் பெண், அழகு கந்தரி இறக்
கிறாள்? வினிர உலகத்தைப்போ ஒரு
கைத் தக் கைக்கப்போகிற உருக்கால்
பிரயல் நட்சத்திரம்! அந்தக் குமாரி
பங்குரா கன்ன பிரட்டுப் பங்குரா
சாமினாக் தத்திக் கொன்றுவிட்டா
கக் கொடுக்காடல் கினைத்துக் கொண்
டிருக்கிறாள்! அவன் பிரியம் இடம்
பாத்தலக்காராறுக்கு பிராகற்போலிருக்
கிறது. அவனைக் கொட்டிக் கொடாமல்
காப்பாற்றுவதற்கு கினைத்துக்கொண்டு
இவன் இப்படியப் பிரற்றுகிறான்...!
இது என்னுடைய கனகம். உய்க்து
ஏதாவது கனகம் தோன்றுகிறதா?”

“மன்னிக்கவேண்டும், ஸார்! எனக்கு ஒன்றும் தெரன்றவில்லை.”

“இதோ பார், சின்ன மூத்து! நீ கூட எதையாவது மறைக்கப் பார்த்திருப்பாயா, தெரிந்ததை - பெல்லாம் சொல்லாம விருக்கிருப்பாயா என்று எனக்குச் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது.”

“இவ்வியே இல்லை, ஸார்! நான் யதற்காக மறைக்க வேண்டும்? இந்தக் கேஸில் உள்நாள் வெளியாகிக் குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை விடைத் தரல், எனக்குப் பிரயோஷன் விடைக்கும் என்று ஆசைப்பட்டிருக்கின்றேன்! எஜமான மூன்னமே வாரக்குக் கொடுத்திருக்கிறீர்களே?”

“அதை நான் மறந்துவிட்டேன். இந்தக் கேஸ் மட்டும் சரியாக நுகவாயித் குற்றவாளிகளுக்குக் ‘உன்விக்ஷன்’ விடைக்கட்டும்; உன்னை உடனே மெலே தூக்கிப் போடும்படி அவசியம் உபார்க் செய்கிறேன்!”

“எஜமான்! அவசரத்தில், என்னைத் தூக்கிப் போடுவதற்குப் பதிலாகத் தூக்கிலே போடச் சிபார்சு செய்து விடாதிங்க!”

“சேச்சே! உன்னைத் தூக்கிலே போட்டால், அப்புறம் நம்ம டிபார்ட்மெண்டு என்ன ஆகிறது!”

சூரின்ஸ்டேபிள் சின்னமூத்துக் கவுண்டர் இன்ஸ்பெக்டர் அறையிலிருந்து வெளியில் சென்றபோது, “எல்லாம் இப்போது தேன் ஒழுகப் பேசுவீங்க! அப்புறம் 874-ம் நம் பகா அடியோடு மறந்துவிட்டு உங்கன் கங்காரியத்தைப் பார்த்துக் கொன்னுவீங்க!” என்று மூன்று மூன்றுத்துக் கோண்டே போனார். ஆனாலும் தம்முடைய கடமையைச் செய்வதில் அவர் பின்வாங்க வில்லை. போலீஸ் வாக்-அப்பிள் இருந்த சேங்கோடக் கவுண்டரிடம் சென்றார்.

“தம்பி! இப்படியெல்லாம் அளவு விரைகப் பொய்யும் புனுகும் சொல்லி அகப்பட்டுக் கொண்டாயோ? உன்னைப் பார்த்தால் எனக்குப் பரிதாபமாக இருக்கிறது!” என்றார்.

சேங்கோடக் கவுண்டர் மேலே உச்சி மேட்டைப் பார்த்துக்கொண்டு, “பொய்யும் புனுகும் சொல்லும் வழக்கம் எனக்குக் கிடையாது!” என்றான்.

“உண்மைதான்; உனக்குப் பேசும் சோல்லி வழக்கம் இல்லை. ஆகையினால் நான் மூன்றுக்குப் பின் மூன்றுக உளறி அகப்பட்டுக் கொள்கிறாய்! பொய் சொன்னாலும் பொருந்தச் சொல்ல வேண்டு மல்லவா?”

சேங்கோடன் போலீஸ்காரரின் மூகத்தைக் கவலைபுடன் பார்த்து, “அடியிலிருந்து ஒரே மாதிரிதானே சொல்லி வருகிறேன்?” என்றான்.

“என்னத்தைச் சொல்லி வருகிறாய்? ‘பங்காருசாமியை நான்தான் கொன்றேன்’ என்று உளறிக்கொண்டு வருகிறாய்! இல்லையா?”

“ஆமாம்; அது நிஜந்தான்!”

“பொறு! ‘கத்தியினால் குத்திக் கொன்றேன்’ என்றும் பிடிவாதமாய்ச் சொல்லி வருகிறாய். இல்லையா?”

“ஆமாம்; என் கையில் இருந்த கத்தியைக்கூடப் பார்த்தீர்களே!”

“உன் கையில் இருந்த கத்தியை என்னிடம் காட்டினாய். அதில் இரத்தம் தொய்த்திருந்தது. உன் கையில்லும் இரத்தக் கறை இருந்தது. இதெல்லாம் சரிதான். அந்தக் கத்தியினால் நீ பங்காருசாமியைக் குத்திக் கொன்றதாக என்னிடம் சொன்னதையே இன்ஸ்பெக்டரிடமும் சொன்னாயா?”

“ஆமாம்; அப்படித்தான் சொன்னேன். ஒரு எழுத்துக்கூட மாற்றிச் சொல்லவில்லை.”

“இனிமேலும் அப்படியே சொல்லப் போகிறாயா?”

“ஆமாம்; மாற்றிச் சொல்லுகிற வழக்கம் என்னிடம் இல்லை. அந்தக் குலத்தில் நான் பிறக்கவில்லை...”

“குலம் கிடக்கட்டும், தம்பி, குலம்! குலத்தினால் வரும் கேட்டை எல்லவோ நான் பார்த்தாகி விட்டது. இதைக் கேள்! பங்காருசாமியை நீ கத்தியால் குத்திக் கொன்றதாகச் சொன்னாய் அல்லவா? இந்த ஊர்ப் பெரிய டாக்டர் வந்து இன்றைக்கு அங்கைச் சோதனை செய்து பார்த்தார். பங்காருசாமியின் உடம்பில் கத்திக் குத்துக் காயமே இல்லை என்று சொல்லி விட்டார்!”

சேங்கோடக் கவுண்டர் திடுதிடு வென்று விழித்தான்.

"அது எப்படி? கத்தியில் இரத்தம் இருந்ததே?" என்று.

"தம்பி! கத்தியில் இருந்த இரத்தம் எவரின் இரத்தம்?" என்று போலீஸ்காரர்.

செங்கோடன் மறுபடியும் உச்சி மேட்டைப் பார்த்துத் தொடங்கினான்.

"பங்காருசாமியின் பின் தலையிலே தான் காயம் இருந்தது. அது கத்திக் காயம் இல்லை; கடப்பாறையினால் அடிபட்ட காயம்..."

"ஓகோ! மறந்து போய் விட்டேன். எல்ல வேளை, ஞாபகப்படுத்தி விடுங்க! கடப்பாறையினால்தான் அவன் தலையில் அடிந்தேன். இப்போதுதான் நினைவு வருகிறது. கத்தியால் குத்த விட்டேன். போலீஸ் ஐயா! கொஞ்சம் நாள் இப்போது சொல்லுகிறதை எழுதிச் கொள்ளுங்கள்....."

"தம்பி! இப்படி யெல்லாம் முன்னுக்குப் பின் விரோதமாக உளறினால் என்ன பிரயோஜனம்? வாரும் நம்ப மாட்டார்கள். இன்ஸ்பெக்டர் சவுக்கு எடுத்துக் கொண்டு வந்து உன்னைச் செம்மையாய்த் திட்டி விடுவார்! மூதுகுத் தோலை உரித்து விடுவார். வீரல் எல்லையில் வளியை ஏற்றுவார். என்னிடம் உன்மையைச் சொல்லி விடு. நான் உன்னைத் தப்பிவிடிறேன்! பயப்படாதே.....!"

"நான் மட்டும் தப்பி என்ன பிரயோஜனம்?" என்று செங்கோடன் வலியுடன் கூறினான்.

"இன்னும் வார் தப்ப வேண்டும்?" என்று போலீஸ்காரர்.

செங்கோடன் தான் தவறாகப் பேசி விட்டதை உணர்ந்து வாயை இறுக குடிச் சொண்டான்.

"நீயும் தப்ப வேண்டும், செம்பலா வல்லியும் தப்ப வேண்டும். அவ்வளவு தானே?" என்று போலீஸ்காரர்.

செங்கோடன் மிகக் கோபமாக, "செம்பலாவின் பெயரை இடில் இழக்க வேண்டாம். இழுத்தால் உமக்கும் பங்காருசாமியின் கதிதான்! ஐயக் கிரகத்!" என்று.

"அப்போ! என்னிடம் ஏன் மறைக்கப் பார்த்திருப்? விளாந்து மேட்டி விடுத்து நான் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். சகலவிவரமும்

எனக்குத் தெரியும். செம்பலாவின் குத்தத்தை மறைப்பதற்காக நீ செய்த காரியங்கூடத் தெரியும்....."

"உன்னையும் அந்தக் கத்தியால் அங்கேயே கொல்லாமல் போனேனோ?" என்று செங்கோடன்.

"போனது போய் விட்டது. இனி உட்க வேண்டியதை யல்லவா பார்த்த வேண்டும்?" நீயும் தப்பித்துச் செம்பலாவும் தப்பிக்க வேண்டுமென்றால் கடந்ததை மூடாதபடி என்னிடம் சொல்லிவிடு!" என்று போலீஸ்காரர்.

இன்னும் கொஞ்சம் ஸயத்தையும் பயத்தையும் கவலாண்ட பிறகு செங்கோடன் வேறு வழியில்லை யென்று தனக்குத் தெரிந்ததைச் சொன்னான். அவன் குடிசைக்குச் சற்று தூரத்தில் எஸ்ராஜாடன் சண்டை போட்டுக் கொண்டிருந்தபோது குடிசைக்குள் னிருந்து "ஐயோ! செத்தேன்!" என்ற குரல் கேட்டதல்லவா? உடனே அவன் சண்டையை நிறுத்திவிட்டுக் குடிசையை நோக்கி ஓடினான். கேணிக்கு அருகில் எதிரே ஓடி வந்த பங்காருச அவன்பேரில் முட்டிக் கொண்டபடியால் சிறிது தாமதித்தான். அதே சமயத்தில் ஒரு நிழல் உருவம் குடிசையிலிருந்து வெளிப்பட்டதை அவன் கவனிக்க நேர்ந்தது. அது ஒரு பெண்ணின் உருவம் என்பதைக் கண்டு கொண்டான். அந்தப் பெண் உருவம் கையில் ஒரு பாத்ரிசத்தைத் தூக்கிச் சென்றது.

ஏற்கெனவே, செங்கோடன் மனதில் செம்பா அந்த வந்திருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றியிருந்தது. இப்போது அது உறுதியாகிற்று. செம்பா தப்பிச் செல்வதற்கு அவகாசம் கொடுப்பதற் கென்றே சிறிது நேரம் பங்காருசுடனும் எஸ்ராஜாடனும் பேச்சைக் கொடுத்துக் கொண்டு னிருன். பிறகு குடிசையை அணுகினான். அப்போதும் ஓர் உருவம் ஒரு கணம் தோன்றி மறைந்தது. இதனால் குழம்பிய மனதுடன் குடிசை வாசலுக்குச் சென்று விளக்கை ஏற்றினான். குடிசையின் வாசற்படியில் இரத்தக் கறைக்குப் பக்கத்தில் ஒரு சிவப்பாசை போருள் கிடந்தது. அது செம்பா அணிந்திருந்த வண்பல் என்பதைக்

கண்டு கொண்டான். அதை அவசரமாக எடுத்து மடியில் வைத்துக் கொண்டான். இப்போது அவனுடைய மனதில் நிச்சயம் ஏற்பட்டு விட்டது. செம்பாதான் உன்னையிருந்த ஆசையினால் குத்திக் கொன்றான். தன் புதைத்து வைத்த பணம்பறி போகாமலிருப்பதற்காகவே இந்தக் கொலையை அவன் செய்து விட்டான்! அவன்கையில் எடுத்துப் போவது அடுப்பின் அடியில் தான் புதைத்து வைத்திருந்த செப்புக்குடந்தான். தனக்காக இப்படிப்பட்ட காரியம் செய்தபெண்ணைக் காட்டிக் கொட்டாமல் எப்படியாவது காப்பாற்ற வேண்டும் என்று உறுதி கொண்டான். குடிசைக்கு உள்ளே போய்ப் பார்த்ததும் பங்காருசாமி இழைகிடந்தது தெரிந்தது. அந்தப் பாலி இன்னும் செத்தபாடியில்லை. தன்னைக் கொன்றவன் ஒரு பெண் என்பதாக முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தான். ஆகவே செம்பாவின் வளையல் அவனைக் கொலைக்கெனில் மாட்டியிடக் கூடிய தண்டய மாகலாம். இன்னும் ஏதாவது அப்படிப்பட்ட தண்டயம் இழைகிடக்கிறதா என்று சற்று முற்றும் பார்த்தான். பங்காருசாமி பக்கத்தில் கிடந்த இரத்தம் நோய்ந்த கத்தியை எடுத்துக் கொண்டான். தரையில் கிடந்த கிடந்த பண ரோட்டுகள் அவனுடைய மனதைக் குழப்பின. அதைப்பற்றி யெல்லாம் தெரிந்து கொள்வதற்கு முன்னால், முதலில் தன் மடியிலிருந்த செம்பாவின் வளையலைக் கிடைத்துக் கொண்டு போட வேண்டும் என்று தோன்றியது. உடனே வெளியே ஓடிவந்தான். எல்லாசாறுகளும் பங்காருசாவையும் பயமுறுத்திக் குடிசைக்கு வெளியிலேயே நிறுத்தி வைத்து விட்டுக் கேணிக் கரைக்கு ஓடிவந்து வளையலைக் கேணியில் போட்டான். இரத்தம் நோய்ந்த கத்தியையும் கிடைத்தல் போட்டு விடவேண்டும் என்பது அவன் எண்ணம். அதற்குள்ளே போலீஸ்காரர் தோன்றி விட்டான். செம்பவனவல்லியைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தினால் "நான் தான் கொன்றேன்!" என்று போலீஸ்காரரிடம் அவன் அவறினான். பிறகு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இன்ஸ்பெக்டரிடமும் அதே மாதிரி வரக்கு ஓடிவந்து கொடுத்தான்.

"ஐயா! போலீஸ்காரரே! உன்னை உன்னபடி எல்லாவற்றையும் சொல்லி விட்டேன். நீங்கள் கொடுத்த வரக்கை நிறைவேற்றுவீர்களா!" என்று கேட்டான் செங்கோடன்.

"நான் என்ன வரக்குக் கொடுத்தேன்?" என்று போலீஸ்காரர்.

"அதற்குள் மறந்து விட்டாங்களா? உன்மையைச் சொன்னால் என்னையும் செம்பாவையும் தப்பித்து விடுவதாகச் சொன்னீர்களே! என்னைத் தூக்கிலே போட்டால் கூடப் பரவாயில்லை. செம்பாவை மட்டும் காப்பாற்றி விடுங்கள்!" என்றான்.

"ஏதோ என்னால் ஆன மட்டும் பார்த்தேன். ஆனால் நீயும் நான் சொல்லிக் கொடுக்கிறபடி இன்ஸ்பெக்டரிடம் சொல்லவேண்டும். அப்போதுதான் செம்பாவைக் காப்பாற்ற முடியும்."

"என்ன சொல்ல வேண்டும்?"

"அவரிடம் செம்பாவின் பேச்சையே எடுக்காதே! குமாரி பங்காருசாமிடம் நீ மோகம் கொண்டிருந்ததாகவும், அவன் பேரில் சந்தேகம் ஏற்படாமலிருப்பதற்காக நீ குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டதாகவும் சொல். நினைப்பென்று உடனே அங்கிதம் சொல்லி விடாதே! இன்ஸ்பெக்டர் உன் கன்னத்தில் இரண்டு அறைகொடுத்துக் கேட்ட பிறகு சொல்!"

செங்கோடன் தன் கன்னத்தைத் தலிப் பார்த்துக் கொண்டான். "இன்ஸ்பெக்டர் அடித்தால் ரொம்ப வலிக்குமா?" என்று கேட்டான்.

"அதிகமாக வலிக்காது. பேய் அதை மிதது போலிருக்கும்!"

செங்கோடன் இன்ஸ்பெக்டரிடம் அப்படிச் சொல்லவேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றிப் போலீஸ்காரர் மேலும் வற்புறுத்திய பிறகு ஒருவாறு ஒப்புக் கொண்டான்.

"போலீஸ்கார ஐயா! இந்த விஷயம் செம்பாவின் காதில் விழுந்தால் என்ன செய்கிறது?" என்று கேட்டான்.

"எந்த விஷயம்?"

"நான் குமாரி பங்காருசாவைக் காதலித்தேன் என்று ஒப்புக் கொண்டது."

"அதைப்பற்றிச் சமாதானம் சொல்வதற்கு உனக்கு வேண்டிய சாவு

காசம் விடைக்கும். கலியாணம் ஆன பிறகு ஆயுள் முழுதும் சமாதானம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம்."

"அது போனும் போகட்டும். செம் பானைப் பார்த்து என்னை ஒரு விஷயம் மட்டும் சொல்லி விடுங்கள். செப்புக்குடத்தில் இருந்த எட்டு தூறு ரூபாயையும் பத்திரமாய் வைத்திருக்கச் சொல்லுங்கள். என்னுடைய நேராக் காக ஒரு காணா கூடச் சொலவழிக்க வேண்டாம். கடத்திறது கடக்கட்டும்."

"எல்ல கருமி அப்பா, நீ!"

"செம்பாளின் தம்பிகள் சொனக் கொல்லியில் புருது அழித்து விடப் போகிறார்கள். என்ருவீமுற்றுபதற்கு முன்னால் ஒரு சொனக் கொண்ட கூடப் பறிக்கக் கூடாது. அப்படி அந்த வான்குள் இரண்டு சொனக் கொண்டையைப் பறித்ததாகத் தெரிந் தால் வந்து அவர்களுடைய மென் னியை முறித்துக் கொள்ளுமிடுவென் என்று சொல்லுங்கள்!"

"போதும்; நீ ஒரு கொலை செய் ததே போதும்! உன் பணத்துக்கும் ஆபத்து வராது; சொனக் கொல்லிக் கும் ஆபத்து வராது. கலியப்பாடே!" என்று போலீஸ்காரர்.

17

போலீஸ்காரர் சின்னமுத்துக் கவுண்டர் பிறகு அதே லாக்-அப்பீல் இன்னொரு அறையில் இருந்த குமாரி பங்காருசாமி பார்த்தச் சொன்னார். போலீஸ்காரரைப் பார்த்ததும் பங்காரு கண்ணீர்விட்டுக்கதறி அழுது விட்டாள். "நீங்கள் சொன்னதைக் கேட்காதபடியால் இந்த கதிக்கு வந் தேன். அந்தப் பாதகர்கள் என்னை இப்படியப் படுகுழியில் தள்ளிவிட் டார்கள்! நீங்கள்தான் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்!" என்றாள்.

"உத்தது உத்தபடி எல்லாவற் கையும் சொன்னால் உன்னைக் காப் பாற்றப் பார்த்தோம்! ஒரு விஷயத் தையும் என்னிடம் மறைக்கக் கூடாது!" என்று போலீஸ்காரர்.

"இப்போ; மறைக்கவில்லை. உன் னிடம் சொல்லாமல் மறைத்து வைத்

ததிலுத்தான் இப்படிப்பட்ட கதையை அடைத்தேனே! எல்லாவற்றையும் சொல்லி விடுகிறேன்!" என்று பங்காரு. அவன் தட்டுத் தடுமாறி மூன்றாம் பின்னூறாய்ச் சொன்னதின் காரணம் இதுதான்:

குமாரி பங்காருவும் அவன் குடும்பத் தினரும் மலாய் காட்டிலிருந்து சொத்து சுதந்திரக்களைப் பறிகொடுத்துவிட்டு வந்தவர்கள். வரும் வழியில் தகப்ப னுரையும் பறி கொடுத்தார்கள். போலீஸ்காரரிடம் ஆரம்பத்தில் அவன் காது அனா யாகவும் வாங்கி வதற்குக் கூறிய காரணமும் உண்மையே யாகும். இதன்விடையில், பங்காருசாமி என்பவனிடம் அவனுக்கு அறிமுகம் ஏற்பட்டது. போலீஸ் காரரிடம் கேட்டது போல் அவனிட மும் அரிசி வாங்க காது அனா கேட்டதிலிருந்து அந்த அறிமுகம் உண்டாகி வளர்ந்தது. பங்காருசாமி அடிக்கடி "உன்னைப் போன்ற அழகும், மூக வெட்டும், படிப்பும், புத்திரசகித்தன மும் உன்னுடைய எதற்காக இப்படிப் பிச்சை எடுக்கவேண்டும்? சீனிமாவில் சேர்த்தால் பிரபல கட்சத்திரமாடு வட்சக் கைக்காசப் பணம் சேர்க்க ளாமே!" என்று போதனை செய்து வந்தான். அதிலிருந்து சீனிமாவில் கடிக்கும் சபலம் அவனுக்கு ஏற் பட்டது. பங்காருசாமி அடிக்கடி அவனைச் சந்தித்து தூபம் போட்டு ஆகாசைய வளர்த்து வந்தான். குமாரி பங்காரு மலாய் காட்டில் கயேச்சா யாக வளர்ந்தவன். வரும்வழியில் பல அதுபவங்களைப் பெற்றவன். ஆகையால் அவனுக்கு மற்றப் பெண்களைப் போல் அவ்வளவு சாணம், அச்சம், சங்கோசம் முதலியவை இருக்கவில்லை. பங்காருசாமி ஒரு சமயம் அவனை ஒரு சீனிமா முதலாளியிடம் அழைத்துப் போனான். அதே சமயத்தில் இன் னொரு பிரபல சீனிமா கடிக்கை வந் திருந்தான். அந்த கடிக்கை சிரித்தால் அதைப் பைத்தியம் மாதிரி இருந்தது; அழுதால் முழுப் பைத்தியம் மாதிரி இருந்தது. அவனைப்போல் பங்காரு வுக்குச் சிரிக்கவும் அழுவார் தெரிய வில்லை பென்று கருதியதால், சீனிமா வில் சேர்த்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லி வருத்தத்துடன் திருப்பி அனுப்பி விட்டார்கள்.

இதனால் அவன் ஏமாற்றம் அடைந்திருந்த போதிலும் சிரமம் அடையவில்லை. பங்காருசாரியும் தைரியப்படுத்தினான். தாசே ஒரு படம் எடுக்கப் போவதாகவும் அதற்காகப் பணம் சேகரித்துக்கொண்டு வருவதாகவும் சொன்னான். படம் ஆரம்பிக்கும் வரையில் காலட்சேபத்துக்காக அவனிடம் பாக்கி யிருந்த ஒரே ஒரு கணையான் வைர அட்டிகையை விற்றுத் தருவதாகச் சொன்னான். பங்காருசாரியும் பித் கொடுத்தான். பங்காருசாரியும் விற்றுக்கொண்டு வந்து பணத்தைக் கொடுத்தான். பங்காருசாரி அதைப் பத்திரமாய் வைத்திருந்தான். அவரால் செலவுக்காக ஐந்து ரூபாய் கொட்டு

எடுத்துக்கொண்டு போய்க் கடை யில் சாமான் வாங்கினான். கடைக் காரன் அந்த ரொட்டை வாங்கி மெல்லும் கீழும் திருப்பிப் பார்த்தான். "அம்மா! இது கன்ன ரொட்டு! யாரோ உன்னை ஏமாற்றி விட்டிருக்கிறார்கள். மூடியுமானால் அவனிடம் திருப்பிக் கொடுத்து வெள்ளி ரூபாயாக வாங்கு. இல்லாவிட்டால் ரொட்டைக் கொளுத்தி விட்டுச் சுமர இடு. போலீஸுக்குச் செய்தி தெரிந்தால் ஆபத்து வரும்!" என்று எச்சரிக்கை செய்து அனுப்பினான்.

பங்காருசாரியிடம் ரொட்டை மூடியாக கொடுத்துடனும் தரத்துடனும் விடு திரும்பினான். ரொட்டு களை அடுக்கி வைத்திருந்த பெட்டிகைய எடுத்துக்கொண்டு பங்காருசாரியைத் தேடிப் போனான். வழி யிலேதான் 974-ம் நம்பர் கான்ஸ் டேபினைச் சந்தித்தான். பார்த்துப் பேசாமல் போனான் சந்தேகம் ஏற்படும் என்று எண்ணி வழக்கம் போல் பணம் கேட்டான். பெட்டி திறந்து கொண்டதனால் போலீஸ்காரரின் சந்தேகத்துக்கு உள்ளானான்.

பங்காருசாரியிடம் பங்காருசாரி ரொட்டுகளைத் திருப்பிக் கொடுத்துச் சண்டை யிடித்த போது, அவன் தானும் வேறொரு வனிடம் ஏமாந்து போய்விட்டதாகக் கூறினான். அவனைக்

கேட்டு வேறு கல்ல பணம் வாங்கித் தருவதாகக் கூறினான். அப்படிப் பங்காருசாரி ஏமாற்றியவனுன் எஸ் தாஜ் ஏற்கெனவே கேர-ஆபரேட்டிவ் சங்கப் பணத்தைக் கையாடியவன். இப்போது சின்னம் கையகன் பட்டி கூடா சினிமாவில் எப்படியோ மாதேஜர் வேலை சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தான். அவனைத் தேடிக்கொண்டு பங்காருசாரினான். பங்காருசாரி ஒடி மறைத்துவிடப் போகிறான் என்ற பயத்தினால் பங்காருசாரி அவன் கூடப் போனான். சின்னம் கையகன் பட்டி நிராமத்தில் யாருக்கும் தன்பேரில் சந்தேகம் ஏற்படாமலிருப்பதற்காகத் தான் பஞ்சாயத்து மானே

சந்திரா-

ஜர் என்றும் பங்கஜா தன் தங்கை என்றும் சொல்லிக் கொண்டாள். எஸ்ராஜாம் பங்காருவும் உள்ளே போட்டு அச்சிடுவதில் கூட்டாளிகள் என்று பங்கஜா அங்கே தெரிந்து கொண்டாள். எப்படியாவது தன் துறையுடைய பணத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு அவர்களிடம் தப்பித்துக் கொண்டு வேலம் போகலாம் என்று எண்ணி விடுத்தாள்.

ஒரு நாள் அவர்கள் சீனிமார்க் கொட்டகையில் டிக்கட் விற்பனையும் இடத்தில் உள்ள போட்டுகளில் சிலவற்றைச் சலாவணி செய்வதற்காக வயத்திடுத் தார்கள். அந்த இடத்துக்குப் போலீஸ் காரர் வந்து எட்டடி எட்டடி பரக்கவே

இரு ஆசாமிகளுக்கும் சந்தேகம் உண்டாகிவிட்டது. உடனே பழைய பிரிம்கள் சிலவற்றைக் கள்ள போட்டு களூடன் சேர்த்து வைத்துக் கொழுத்தி விட்டார்கள். பிரிம்கள் சீக்கிரம் தீப் பற்றி எரிபுரமாதலால் அப்படிச் சேய் தார்கள். அன்றைக்குத்தான் சேங் கோடக் கவுண்டன் கூடா சினிமா லில் சேய்த் கலாட்டாகவும் ஈடை பெற்றது. அந்தப் பட்டிக்காட்டுக் கவுண்டன் மூலமாகத் தங்கள் காரி பத்தை சீனாப்பேற்றிக் கொள்ளலாம் என்று எஸ்ராஜாம் பங்காருவும் உத் தேசித்தார்கள். போலீஸுக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டு விட்டபடியால் உள்ளே போட்டு அச்சடித்த இயந்திரங்களையும்

அச்சடித்த போட்டுகளையும் அறித்துவிட எண்ணினார்கள். அதற்குச் செங்கோடனின் கேணியும் குடிசையும் தக்க இடம் என்று கண்டு பிடித்தார்கள். அத்துடன் செங்கோடக் கவுண்டன் புதைத்து வைத்திருந்த பணத்தையும் கபலீகரம் செய்ய யத்தனித்தார்கள். இதற்கு உதவி செய்யும் படிக்குமாரி பங்கஜாவைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவள் உதவி செய்து அந்தப் பட்டிக்காட்டினாள் தன் மொக வரியில் ஆழ்ந்தி வைத்திருந்தால் காரியம் வகை கூடிவிடும். அவளுக்குச் சோ வேண்டிய பணமும் இடைத்து விடும். அதோடு எஸ்ராஜாக்குச் செங்கோடில் சில சீனிமா முக வானிகளைத் தெரியும் என்றும், அவர்களிடம் பங்கஜாவை அறற்றுப் போய்ச் சிபார்சு செய்வதாகவும் வாக்களித்தார்கள். அவர்களுடைய துரப்போதனைக்குப் பங்கஜாவும் சம்மதித்தாள். அவர்கள் சொற்படியே போலீஸ்காரரிடம் செங்கோடனுக்குக் கடிதம் கொடுத்தனுப்பினார். பங்கஜா — செங்கோடன் சந்திப்பில் உள்ள ஈடக்கிற தென்று தெரிந்து கொள்ளப் போலீஸ்காரரும் அங்கு இருப்பார் என்றும், அச்சமயம் செங்கோடன் குடிசையில் தங்கள் காரிபத்தைச் சாதித்துக் கொள்ளலாம் என்றும் அம்பி விருத்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் எதிர்பார்த்த

தற்கு மாறாகச் சிவகாரியங்கள் வந்து விட்டன. செங்கோடன் பொய்மான் கரடு உச்சியில் கின்றபோது தன் குழிசையில் வெளிச்சம் தெரிந்ததைப் பார்த்து விட்டான். பார்த்து, குமாரி பங்கஜா தடுத்தும் கேளாமல் ஓடத் தொடங்கினான்.

"அதற்குப் பிறகு வந்ததெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியுமே! கான்ஸ் டேபிள் ஸார்! எப்படியாவது என்னை இந்தத் தடவை காப்பாற்றிவிடுங்கள்! இனிமேல் இப்படிப்பட்ட போக்கிரி காரின் அருகிலும் போவதில்லை. பிச்சை பெடுத்த"வது பிழைத்துக் கொள் கிறேன்!" என்று சொல்லி விட்டுக் குமாரி பங்கஜா மதுபடியும் விம்மி விம்மி அழுதாள்.

அவள் அழுகையை நிறுத்தும்படி செய்வதற்குப் போலீஸ்காரர் மிகவும் பிரயாசைப்பட வேண்டி யிருந்தது.

18

மேற்படி கன்ன ரோட்டு வழக்கு விசயமாக இன்னும் இரண்டொரு துப்புடன் துவங்கவேண்டியது பாக்கி யிருந்தது. அதற்காகப் போலீஸ்காரர் கொப்பளும் பட்டிக்குப் போனார். சிவகாமலிங்கக் கவுண்டரிடம் அவ குடைய மகன் எப்பேர்ப்பட்ட இட் டெயில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக் கிறான் என்பதைத் தெரிவித்தார். எப் படியாவது செம்பாளின் பெயர் இந்த வழக்கில் அடிபடாமல் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கவுண்டர் ரொம்பவும் கேட்டுக் கொண்டார்.

செம்பாளனவ்வி திச்சிரமையிடித்த வன் போல் இருந்தான். அவனுடைய மனதில் வேலியும், வேலிக்கரைக் குடி ளையும், கோளத் தட்டைக் குவியலும், இரத்தம் தோய்க்கத் ததியும், சாகும் காயின் ஓலமும், குழி தோண்டும் மனி தர்களும், பயங்கர ஆயுதம் ஏந்திய போலீஸ்காரரும், சிதறிக் கிடந்த ரோட்டுகளும், கையில் விலங்கு பூட்டிய செங்கோடனும், அவனைப் போலீஸார் கொண்டு போனபோது தன்னைப் பார்த்த பார்வையும், அவன் சொன்ன வார்த்தையும் ஒரே குழப்பமாக வட்ட மிட்டுச் சுழன்று கொண்டிருந்தன. எல்லாவற்றிலும் அதிகமாக அவன் மனக் கண் மூன்றால் ஒரு செப்புக் குடம், —உள்ளே காலியான செப்புக்

குடம், —வாண்புப் பெரிதாகத் திறந்து கொண்டு கவிடிக் அணித்தது. அந்த வேறுங்குடம் மனக்கண் மூன் தோன் திய போதெல்லாம் அவனுடைய அடி யாயிற்றின்என்னமோவேதனைசெய்தது.

இத்தகைய நிலைமையிலேதான் போலீஸ்காரர் வந்தார். அவரைப் பார்த்ததும் செம்பா பரபரிப்புடன், "வாருங்கள்! நீங்கள் வருவீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன்!" என்றான். "அது எப்படி! எதற்காக?" என்று கேட்டார் போலீஸ்காரர்.

"எதற்காக, எப்படி என்று உங்க ளுக்கே தெரியும்!" என்றான் செம்பா.

"ஓகோ! அப்படியா?"

"உங்களிடம் ஒன்று கேட்க வேண் டும் என்றிருந்தேன். கேட்கட்டுமா?"

"பேஷாய்க் கேட்கலாம்."

"அவரு எதற்காக 'நான் கொலை செய்தேன்' 'நான்தான் கொலை செய் தேன்' என்று கத்தினார்? என்னைக் காப்பாற்றுவதற்காகத்தானே?"

"ஆமாம்."

"நான் செய்திருப்பேன் என்று அவருக்கு எப்படித் தோன்றியது?"

"நீ குழிசையிலிருந்து வெளியேறி யதைச் செங்கோடன் பார்த்துவிட் டான். அதைத் தவிர இன்னொரு காரணமும் உண்டு. அவன் வார்த்தைக்கொழுத்திக் கொண்டு குழிசைக் குள் புருத்தபோது வாரம்படியில் ஒரு உடைந்த வரிசையல் கிடந்தது. அது உன்னுடையதுதான் என்பது அவனுக்குத் தெரிந்துவிட்டது. பின்னே தெரி யாமல் இருக்குமா?"

செம்பா தன்னுடைய கைகளைப் பார்த்துக் கொண்டான்.

"உன்னுடைய ஒரு கையில் சிவப்பு வரிசை இருக்கிறது! இன்னொரு கையில் இல்லை. மற்றவர் கண்ணில் பட்டிருந் தால் ஆபத்தாய்ப் போயிருக்கும்!" என்றார் போலீஸ்காரர்.

"அப்பறம்? அந்த வரிசையல் என்ன ஆயிற்று?" என்று செம்பா ஆவ யோடு கேட்டான்.

"செங்கோடன் அதை ஒருவரும் அறியாமல் எட்டென்று மடியில் எடுத்து ஸைத்துக்கொண்டு கேணிக் கரைக்கு ஓடியவது மடியை உதறினான். வரிசையல் கேணியில் விழுந்தது."

"எவ்வளவு சாமர்த்தியமாகச் செய் திருக்கிறார்? என் பேரில் என்ன கலி

‘சைம்? என்ன அப்ப? அவருக்கு என்னுள் இப்படி கேர்த்துவிட்டதே?’ என்று சொல்லி விட்டுச் சைம்பா கண்ணீர் பெருக்கினான்.

“வேண்டாம், சைம்பா! உன் செங்கோடனுக்கு ஆபத்து ஒன்றும் வராது. அவனை விடுதலை செய்து கொண்டு சேர்க்க நான் இருக்கிறேன். வருத்தப் படாதே!” என்றார் போலீஸ்காரர்.

சைம்பா போலீஸ்காரரை ஏறிட்டுப் பார்த்து, “நான் அதற்காக வருத்தப் படவில்லை. அவரை சிக்கன் காப்பாற்றி விடுவீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். அப்படி சிக்கன் சைம்பா விட்டால் நான் கோர்ட்டில் வந்து நடத்ததை கடத்தபடி சொல்கிறது என்று தீர்மானித்திருக்கிறேன்.”

போலீஸ்காரர் சிறிது நிறுக்கிட்டு, “அதெல்லாம் வேண்டாம். நீ கோர்ட்டுக்கு வந்தால் வீசு சிக்கல் ஏற்படும். செங்கோடனைக் காப்பாற்றுவதற்கு நான் ஆயிற்று!” என்றார்.

“அதற்காக நான் வருத்தப்படவில்லை பென்றுதான் சொன்னேனோ!”

“பின்னே எதற்காக வருத்தம்? எதற்காகக் கண்ணீர்?”

“அப்படி எனக்காகத் தன் உயிரைக் கொடுக்கத் துணிக்கவருக்கு நான் பதில் என்ன. சொல்லப் போகிறேன்? திரும்பி வந்ததும் பணக் குடம் எங்கே என்று கேட்பாரே?”

“ஏன்? பணக் குடம் எங்கே? பத்திரமாய் வைத்திருக்கிறாய் அல்லவா?”

“குடம் பத்திரமாக அப்பனார் கோயில் குட்டையில் மிதக்கிறது. அதனால் என்ன பிரயோஜனம்? அந்தக் குட்டைதான் அவசரமாய்த் தூக்கிக்கொண்டு ஓடினான் அல்லவா? கொஞ்ச தூரம் போன பிறகுதான் அது ஊக்கவியை இங்கு என்பது ரூபகத்துக்கு வந்தது. உடனே சிலர் வெளிக்கீச்சத்தில் குடத்துக்குள் பார்த்தேன். குடம் காலிபா விருத்தது! அதைப் பார்த்து என் மூளை குழம்பிவிட்டது. சிந்த இடத்திலேயே சின்றுகொள் புகுக்கேன். ஊக்கீ காரர்கள் ஓடி வரும் சத்தம் கேட்டுக் குடத்தைக் குட்டையில் போட்டு விட்டு அவர்களோடு காணும் சேர்த்து கொண்டேன். கவுண்டர் விடுதலை பாரித் திரும்பி வந்து ‘குடத்தில் இருந்த பணம் எங்கே?’ என்று கேட்டால் என்ன பதில் சொல்லுவேன்? நான் பணத்தைப் பத்திரமாய் வைத்திருப்பேன் என்ற மயிர்க்கடை புன் அவர் இருப்பாரே? அவருடைய கேஸ்க்காகக் காலனா செய்வழிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லி யனுப்பி விடுக்கிறாரே? அரும் பாடுபட்டுச் சேர்த்த என்னுடைய ரூபாயும் போய்விட்டது என்று தெரிந்தால் அவருக்கு எப்படி. விருக்கும்? என் னிடம் அவருக்குள்ள அன்பெல்லாம் விஷமாய் மாறி விடுமே!” என்று சைம்பா புலம்பினான்.

(அடுத்த இதழில் முடிவும்)

அஸ்திவாரக் கல் தூட்டு விழா

புரட்டாசி மாதம் பிறிதுவிட்டால் போதும்; “வடகுழியிலாளுக்குக் கோலித்தா!” “எழுமியிலாளுக்குக் கோலித்தா!” “திராத வினை தீர்க்கும் திருப்பதி வேங்கடேஸ்வரருக்குக் கோலித்தா, வேலித்தா, கோலித்தா!” என்று குழங்கு மூலை பத்தர்கள் பரவசத்துடன் கோஷமிட ஆரம்பித்த விடுவார்தான். பட்டாசுத்திரிக்குத் பட்டிக்காடு வரை பத்தர்களையும் பாயிரர்களும் குடம் குப்பலாக ஆகி போக வித்திராமலிந்தர் மேற்படி காமாட்சிமலைச் சோலையிலேயே நடையடி மதந்திரிக்குத் சென்று விழாக் கூடினாள். ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரமூர்த்தியைச் சேவித்தாதிட்டு வருவார்கள்.

இவ்வளவு பெருமை வாய்ந்த அகில இந்தியப் புண்ணிய, சைத்திரமலை திருமலையில் தங்கிடுக்குப் பஞ்சம் இருக்கவாய்! தன்னிதர வினை செடுத்துத்தான் வரலாறுமா! இந்த நிலைமையைத் தணிப்பதற்காகத் திருப்பதி-திருவிடைமேலுத்தாங்கக் கமிட்டியார் திருமலையில் குடி தன்னிதர சபிதத் திட்ட வேளையா வரை எழு ளட்ச ரூபாய் செலவில் சிறையிதர விழாக் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். திருவிடைமேலு அருகில் உள்ள பாடலாசை அருளியிடுகிற தன்னிதர வேளையா திருமலையில் தேக்கி வைக்கப் போகிறார்கள். இந்தத் திட்டத்துக்குச் செல்லு வரைத் தஞ்சை மாதம் 30-4 தேதியன்று அஸ்திவாரக் கல் கட்டி விடுக்கிறது. மத்தியில் கைப் பட்டி ராஜ்யமும், கைப் பத்தவத்தையுமே மேற்படி விழாவில் வந்த கோண்டு விழாவைச் செப்பித்தார்கள்.

திருவிடை திருப்பதி தேவஸ்தானக் கமிட்டித் தலைவர் ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரி ஸாவு, பவகல் மனாராஜாஸாமி மத்தியிலையும் வரவேற்று உபசரித்த, கணபதி தலைவர் செவித்தார்.

திருப்பதி மலையாளம் ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வர பெருமான் அஸ்திவாரத் மேற்படி அஸ்திவார விழாக் காட்சியிலும் அடுத்த பதினாண்டில் வேலிபாடும்குட பட்டிகலில் காணலாம்.

1. திருப்பத்தி விஜயம் ச
காலம் திருப்பத்தி திருப்பதி-
யில் திருப்பத்தி திருப்பதி
காலம் திருப்பதி திருப்பதி
காலம் திருப்பதி திருப்பதி

2. திருப்பத்தி திருப்பதி
காலம் திருப்பதி திருப்பதி
காலம் திருப்பதி திருப்பதி

3. திருப்பத்தி திருப்பதி
காலம் திருப்பதி திருப்பதி
காலம் திருப்பதி திருப்பதி

●○○●

1. மலர் அடிவாரத்திலுள்ள ஸ்ரீ விநாயகரது கங்காமி கோயிலில்.

2. கங்காமி புஷ்கரணி.

3. வரகன் மண்டபத்தில் எழுதி விபுள்ள ஸ்ரீ வேங்கடேசுவரப் நாமம்—உத்தமவர்.

4. சுமார் 2,500 அடி உயரமுள்ள பிப்பி மலையும் ஸ்ரீ வேங்கடேசுவரப் பெருமான் கோயில் காட்சியும்.

●○○●

●○○●

5. பெயர் பெற்ற திருப்பிழி உலகம். இம் உருவத்துக்கு 75 லட்சம் ரூபாய் தானியம் கானிக்கம் விழுந்தது.

6. திருமலை ருடி துறையில் கப்பலாட்டத்துக்கு அனுவிவராகம் கம் காட்டாத கைவர் பங்கம் மகாராஜாமைத் திருப்பி—திருமலை தேவந்தானக் கட்டித் தரிசும் ஸ்ரீ வேங்கடேசுவர புருஷபெருமனுப் பேசுகிறார்.

●○○●

தமிழர் துறைமுகம் திறக்கப்படுமா?

கொழும்பு, ஆகஸ்ட் 12.

தீவிரப்பட்ட தொழில் வர்த்தக வந்தாய்வுகளில் வேலை பார்க்கும் பெய்திகளை இலங்கையின் மையங்கும் மந்திரி பதவியை ஸ்ரீ குணசிங்காவுக்குப் பிரதம மந்திரி அளித்திருக்கிறது. இப்பதவிக்கு ஸ்ரீ குணசிங்காவை விடப் பொருத்தமானவர் வேறு யாருமே இருக்க முடியாது! 1980-ம் ஆண்டில் அரசாங்க சேவைகளிலிருந்துவர் ஸ்ரீ குணசிங்கா, இந்தியாவைச் செல்லுவதற்கும் குடியேற்ற வெளியேற்றச் சட்டம் இயற்றுவதற்கும் தாயே ஐயாபதாரி என்று அவர் சமீபத்தில் பெயை கூட்ட மொன்றில் கூறினார். நெடுகாலமாக அவர் தோட்டங்கள் தோறும் சென்று இலங்கை இந்தியர் கால்களை கால்கள் கொண்டைக்கு நூலாப்பட்டுத் தோறும் மகாத்மாவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின் பற்றும் தமது தொழிற் செலியில் இந்தியத் தொழிலாளர் அனைவரும் சேரவேண்டுகென்றும் பிரசாரம் செய்து வருகிறது.

புதிய மந்திரி பதவியை ஏற்றக் கொண்டதும் ஸ்ரீ குணசிங்கா சில அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டிருக்கிறது. இலங்கையின் கால்கள் பதியு செய்து கொள்ள முடியாத இந்தியர்கள் இலங்கையின் தங்களுடைய வழக்கமான தொழில்களைத் தங்கு தடையின்றி எட்டிவை அனுமதிக்கப்படுவார்கள் என்று இந்தியப் பிரதம மந்திரிக்கு இலங்கைப் பிரதம மந்திரி வாக்குறுதி யளித்தார் அங் கவா? அதைச் சட்டக் கட்டியபொழுது, "இந்த வாக்குறுதி இலங்கை அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் மென்று தோன்ற வில்லை. ஏனெனில் அப்பொழுது எட்டப் பேச்சு வாத்தகங்கள் முறித்து போய் விட்டன" என்று ஸ்ரீ குணசிங்கா கூறி விருக்கிறது. இந்த அபிப்பிராயம் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலுள்ள இந்தியர்களுக்கு மிகுந்த கவலையைக் கொடுக்குமென்பதில் சயம். வேலையிலிருந்து கீக்கப்பும் பெய்திகளுக்கு முதலாளிகளாகப் பார்த்து இக்கம் வைத்த சதாவது கெட்ட சடு கொடுத்தாலொழிய அரசாங்கம் எவ்வித கெட்ட சடும் கொடுக்கப்போவதில்லை யென்றும் தொழில் வர்த்தக வந்தாயை பெய்திகளை இலங்கையின் மையங்களுடிகள் தனிப் பட்ட முதலாளிகள் அரசாங்கத்திடம் ஒத்ததுகளை வேண்டு மென்றும் மகாத்மா

வின் அடிச்சுவடுகளை அப்படியே பின் பற்ற வதாகச் சொல்லிக் கொள்ளும் ஸ்ரீ குணசிங்கா கெட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

துறைமுகம் திறக்கப்படுமா?

விட இலங்கையிலுள்ள துறைமுகங்களில் ஒன்றைப் பிரயாணிகளின் போக்கு வரத்தக்கு மறுபடியும் திறக்க வேண்டும் என்ற கிளர்ச்சி கீட்ட காலமாகப் பட்ட வந்தும் அதற்கு அரசாங்கம் சேவி சாய்ப்பா யில்லை. சென்ற வாரம் பார்வியென்றும் வரவுசெலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி விவாதம் எடுத்தபொழுது இந்த விஷயத்தை ஸ்ரீ எஸ். ஜே. வி. செல்வ சாயகம் மீண்டும் வற்புறுத்தினார். யாழ்ப்பாணக் குடா கட்டில் பிரயாணிகளின் போக்குவரத்தக்கு ஒரு துறைமுகத்தைத் திறப்பது மிகவும் அவசியமென்றும், இக் விஷயத்தில் அரசாங்கம் தனது வாக்குறுதியை கிடைவேற்றி வைக்கத் தவறியிட்ட தென்றும் ஸ்ரீ செல்வசாயகம் புரார் செய் தார். விட இலங்கைத் துறைமுகத்தைப் பிரயாணிகளின் போக்குவரத்தக்குத் திறப்பது தமிழர்களின் செல்வாக்கைப் பவப்படுத்த வுதோரு கொழும்பு துறைமுகத்தின் லுக்கி யத்தவந்தையும் குறைத்த விடுமென்ற கிள்கள காரணத்தினால் வருதுகிருக்கன்.

தமிழர் சங்க ஆண்டு விழா

வெள்ளவந்தை தமிழர் சங்கத்தின் ஆண்டுவிழா இம்மாதம் 18, 19-ம் தேதிகளில் காவையக்கையக் கழக மண்டபத்தில் கடைபெறவிருந்தது. இவ்வ் மாதத்திலேயே கடைபெற்றிருக்க வேண்டிய இந்த விழா "கலி" ஆசிரியர் ஸ்ரீ எ. கிருஷ்ணமூர்த்தி அப்பொது வர இயலாததை உத்தேசித்த ஒத்தி வைக்கப்பட்டது. ஏற்கெனவே அறிவித்திருந்தபடி 'கலிஞர் பாரம்பரை' என்ற விஷயம் பற்றி ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி மகா கட்டில் பேசுவார். இந்த மகாகாட்டில் ஸ்ரீ பெரியசாமி தாரணம் கலந்து கொள்ளுவார் என்ற தெரிவித்தது. இலங்கையில் தமிழர் திருவிழா கட்டத்தயத்தம் ஏற்பாடுகள் செய்வதற்காகக் கல்விபட்டினுத் தாரன் இலக் கங்கு வருகிறது. தமிழ் விழா அனைவராக யாழ்ப்பாணத்திலும் கடைப்படுத்த கூர்மென்றும் இது சம்பந்தமான புரவாட்டம் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய ஒரு கமிட்டிக்கு கூட்டம் கொழும்பில் கடைபெறமென்றும் தெரிவித்தது. — 1981.

தொழிலதிபர் சேஷசாயி

இருபத்தைந்த ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழ்நாட்டுப் பட்டணம் ஒன்றினுள் ஒரு பிராமணர் துறைந்தார். துறைந்த நேரம் மாலை ஏழு மணி இருக்கும். எங்கும் 'சூரு' என்ற இசை குழந்திருந்தது. தெருவோ மேடும் பன்னமாக, கல்லும் முள்ளுமாக இருந்தது. அந்தப் பாதையில் தன்னக் தனிவாகப் போய்க்கொண்டிருந்த அந்தப் பிராமணர் எதிரிய்பாரே வரும் சத்தம் கேட்டபோது சற்றுத் தலங்கி னார். இருளில் கூர்ந்து பார்த்தார். பாரு மிவ்வி—இரண்டு மாடுகள் வந்து கொண்டிருந்தன. அவற்றிற்கு வழி விடும் கோக் கத்துடன் சற்று ஒதுங்கினார். அப்படியே தான்: 'பட்டர்' என்ற சத்தம் கேட்டது. மண்ணை ஏதோ ஒரு கல்லின்மீது மோதி விட்டது என்பதை அணுகினார். மண் டையை அப்படியே பிடித்துக் கொண்டு அந்த ஊரில் மார் வீட்டுக்குப் போகவேண்டுமோ அவர் வீட்டுக்குத் தட்டுத் தடு மாறிக் கொண்டு போய்ச் சேர்ந்தார்.

மதுரான் கார்ல அவர், எதன்மீது மோதிக் கொண்டார் என்பதைப் பார்க்க வந்தார். அங்கே ஒரு கார்தர் துண்தான் வின்று கொண்டிருந்தது!

இவ்விதம் இருபத்தைந்த ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழ்நாட்டுப் பெரிய பெரிய கிராமங்களில்கூடத் தெரு விளக்குகள் என்ற பெயரில் வெளிச்சம் காட்டாத கல் துண்களே ஏராளமாக வின்று வருகின்ற புதிதாக வந்தவர்களின் மண்ணைக்கீழ் பதம் பார்த்து வந்தன. மது முனிவர்பாரிடி களே, பிராமணப் பஞ்சாஸத்துகளோ விளக்கேற்றும் பாபத்தில் போவதில்லை என்று உறுதி கொண்டிருந்தன.

இந்தச் சமயத்தில்தான், அதாவது 1933-ல் ஆண்டில், 'ஊரில் வெளிச்சம் போடுகிறோம்' என்று விளம்பரங்கள் இருவர். அவர்களுடைய ஆர். சேஷசாயி, வி. சேஷசாயி என்பவர்கள்.

எதிர்ப்பிவ்வி எந்த கல்ல காரியமும் நடராசநிலையல்லவா? அதற்கெற்ப இந்த உத்தமமான கைங்கரியத்திற்கும் எதிர்ப்பு இருக்கத்தான் செய்தது. அந்த எதிர்ப்பைப் பொருட்படுத்தாமல் சேஷசாயிகள் மின்சாரத்தைத் தெரு விளக்குகளுக்கும் வீடுகளுக்கும் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் மிஷ்களுக்கும் வழங்கினார்கள். எங்கும் ஒளியும் மழிச்சீயும் பெருகச் செய்து

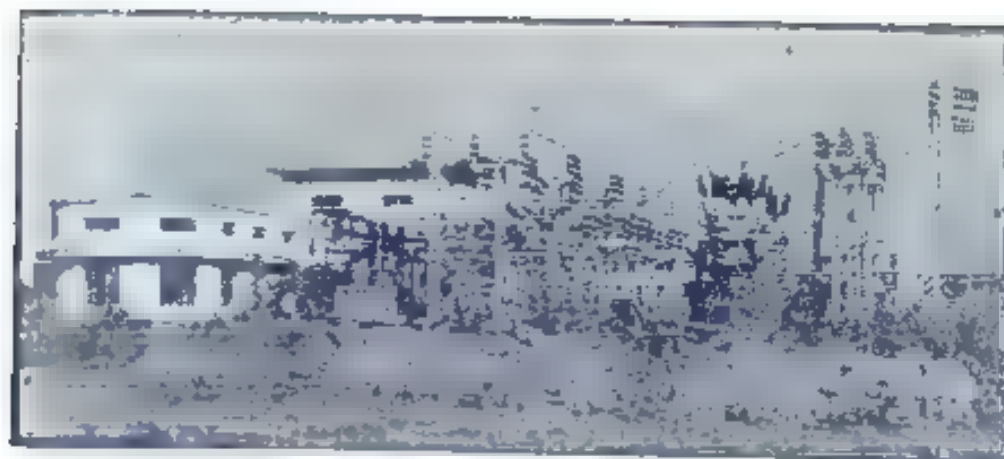
விட்டார்கள். தமிழ்நாட்டில் தஞ்சை, திருச்சி, சாமசாத்தூர் ஆகிய ஊரில்களிலும், புதுச்சேரி, கரையிலும் மின்சாரப் பிரவாகம் பெருக்கெடுத்த ஓடச் செய்து விட்டார்கள். இந்த அரும் பணியை ஆற்றிய 'சேஷ' மதராஸ் எலக்ட்ரிக் ஒப்பீஸ் கார்ப்பரேஷன்' என்ற கிதாபனத் கதத்தோற்றுவதில்தான்.

இந்தக் கார்ப்பரேஷன் இது வரை மார் 12,000 சதுர மைல்களுக்கு மின்சாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது. மாவு மில்கள், செல் மிஷின்கள், தண்ணீர் இறைக்கும் பந்திரங்கள் முதலிய விவசாயிகளுக்கும், பிராமண மக்களுக்கும் வேண்டிய பந்திர சாதனங்கள் அந்தண்களும் மின்சார விசை வளித்து வருகிறது.

இப்படி வெல்லாம் மின்சாரத்தினால் பல சௌகரியங்கள் செய்து வரும் சமயத்தில்க் (1934-ல்) மூத்தவரான ஆர். சேஷசாயி அதன் மரணமூற்றார். அதன் விளைவாக இருவருமாகத் தொடங்கிய காரியப் பொறுப்புக்கள் ஸ்ரீ வி. சேஷசாயி அவர்களே ஏற்க வேண்டியதாயிற்று.

சாரவன் ஒரு உத்பத்தி செய்யும் முகவியமான வந்திரங்கலில் ஒரு பருதி

தலைவர் விருது உற்பத்தி செய்ய உதவும் மின்சார நிலையம்

இது வரை மின்சார சேவை செய்து வந்த பொறுப்புடன் ஸ்ரீ வி. சேஷசாயி இன்னும் சில தொழில்களை ஆரம்பித்துப் புதுப் பொறுப்புக்களை ஏற்றார்.

ஸ்ரீ வி. சேஷசாயி, 1940-ம் வருஷம் தர்பாணப் பொருள் உற்பத்தித் தொழிலில் ஈடுபட்டு, 'மேட்டூர் கெமிகல்ஸ்' என்ற பெரிய மீதாபனத்தை ஸர் எம். கோபாலன்வாமி ஸ்தலங்கள் போன்றவர்களின் உறுதுணையுடன் ஆரம்பித்தார். மேற்படி மீதாபனத்தில் காண்டிக்சோடா, பிளீச்சிங் பவுடர், ஸல்பூரிக் ஆகிய தர்பாணப்பொருள்களும், வண்புதி, வாகனச் சோப்புகள், தனி தொப்பிலும் சோப்புகள் ஆகிய பிரதிபல உபபொருள்களும் வேண்டிய பலவேறு சாமான்களும் செய்யப்படுகின்றன.

ஸ்ரீ வி. சேஷசாயி ஈடுபட்டுள்ள தொழில்கள் அனைகம். அவற்றில் மிக முக்கியமானது. திருவாரூர் தாலுக்கையில் தர்பாண எருக்கன் செய்யும் பிரயமண்டலமான F.த.பு.த. என்னும் ஆலை, ஆலையிலேயே மிகப்பெரிய ஆலைகள்.—தோற்று வித்ததுதான். பஞ்சமும் பட்டினியும் பல முயற்சியும் இங்காட்டிய ஒன்று விடையும் இடத்தில் ஒன்பதாக விடையச் செய்யும் தர்பாண உருக்கித் தயாரித்து காட்டுக்கு அளிப்பது எத்தகைய பரிசுபகாரம்? அத்தகைய பரிசுபகாரம் செலவில் மூன்று லட்சியில் சீன்று ஈடுபட்டவர் ஒரு தமிழர் என்பதை அறியும்போது எங்கு எங்கென்று பெருமீதம் ஏற்படுகிறது!

சமீபத்தில் மயிலாண காட்டில் சூத்தரர் என்னுமிடத்தில் மின்சார சத்தியா. வெகு தூரத்து இடங்களுக்கு ஏந்திச் செல்லும் அலுமினியக் கம்பிகளைச் செய்யும் தொழிற்சாலைகள் மீதாபித்திருக்கிறார்கள். இந்தத்

தொழிலிலும் ஸ்ரீ வி. சேஷசாயி பெரும் பங்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

தேச மூலமேற்றத்துக்கான பல களீன தொழிற்சாலைகளைத் தோற்றுவித்துத் தமிழாட்டின் பெருமையை உயர்த்தியவர் சேஷசாயி. தொழில் துறையில் ஸ்ரீ சேஷசாயி செய்கிறதும் சேவை, இந்திய சுதந்திர சர்க்காரின் கவனத்தையும் கவர்ந்திருக்கிறது. எழுது மந்திய அரசாங்கத்தாரின் தொழில் அபிவிருத்தி ஆலோசனைக் கமிட்டியில் ஸ்ரீ சேஷசாயியையும் அவ் சுதந்திரராக சேயித்திருக்கிறார்கள்.

எனது ஆகஸ்டு 12-ல் ஸ்ரீ சேஷசாயிக்கு அனுப்ப வயது சீரம்பரப்போகிறதாம். விமரிசையான முறையில் சஷ்டியந்த பூத்தி கொண்டாடப் பிரஸுக்கணபயம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

'ஸ்ரீ சேஷசாயி சஷ்டியந்த பூத்தி விழாக் கமிட்டி' என்று ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இக்கமிட்டியினர் ஸ்ரீ சேஷசாயி அவர்கள் பெயரில் ஒரு 'தட்பக் கலைக் கட்டம்' (Technological Institute) ஏற்படுத்தத் திட்டமிட்டிருக்கின்றனர். இந்த கல்வ முயற்சிக்குப் பொறுத்த அளவு பூண்டாக இருக்கும் என்று எய்யுமே.

அனுப்ப வயதைப் பூத்தி செய்யும் ஸ்ரீ வி. சேஷசாயி, தூறு வயதையும் பூத்தி செய்து, இடைக்காலத்தில் தேசத்துக்கு ஆகவும் அனீக்கக்கடிய வேறு பல தொழிற்சாலைகளைத் தோற்றுவித்து, பல்மாதிரிக் கணக்கான மக்களின் மனோபீட்டத்தையும் சீவறவேற்றிக் கொடுக்க இறையன் அருள்புரிவாராக.

நான்கு நன்மனைகள்

**மெட்லர்
சந்தன சோப்**

பரிமளமிக்கது
பரிசுத்தமானது

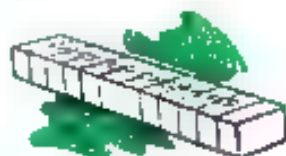
கவர்ச்சிக்க
கார்த்தி அளிக்க

**ரூப்
லாய்ஸல் சோப்**

**காவோ
ஸ்பர் சோப்**

சுமலமகரர் எண்ணெய் சேர்த்து
சுகந்தமூர்த்தித் தீவிரியலையோடு

சுத்தமான சமையல்க்கு
உத்தமமான

**காவோ
பார் சோப்**

**மென்மையான
'மெட்லர்' கெமிகல்ஸ் தயாரிப்புகள்**

3 மட்டுக் கெமிகல்ஸ் & இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்
3 மட்டுக் ஆலை - சென்னை

முதலாவது பதிப்புகள் :

ஆலை இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸ் லிமிடெட்
120, அ. என். மலைக்காத்த தெரு, சென்னை 6 இலாகம்

இரட்டையோகம்

ஏ. எஸ். ராகவன்

கீவ்வாயில் உட்கார்ந்திருந்த ராம சாமி ஐயர் அதுப்பிடர் நெருங்கப் பார்த்தார். மணி இரண்டு அடித்தது. எணியில் சாய்வி ருடித்தவிட்டு வந்த உட்கார்ந்தது. மணி இரண்டு அடிக்கும் வகை தலை சீராக முடியாத வேலைத் தோலினி! படுபொ வயிற்றைக் கெட்டுவிடது.

குடைகைப் கையில் எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டார். இரும்புப் பெட்டிகைப் பிழைத் துப் பார்த்தார். பிறகு எதிரிலிருந்து வந்த ருப் பெட்டிகையையும் பூட்டிப் கைபைடம் சாலைகைக் கொடுத்து விட்டு, இரும்புப் பெட்டிச் சாலைகை உள்செய்துக்கொண்டுபோய் வைத்துப் பூட்டி விட்டுக் கிளம்பினார்.

உள்ளே செட்டியார் குறட்டை விடும் சத்தம் கேட்டது. ஐயருக்கு ஒரு விஷயத் தில் பயத்த சந்தேகம். படுக்கையில் படுத்தால் துக்கம் வர அவருக்குக் குறைத்தது அறையணியாவது ஆகிறது. அதற்குக் கவனமோ போலீஸ்கள், கவனமோ விசைக்கள் வந்து மோதுகின்றன. ஆனால் செட்டியாரோ தலையச் சாய்த்ததும் குறட்டை விட ஆரம்பித்த விடுகிறாரே!

செய்யில் சேராமா இருந்தது. குடைகைப் பிடித்த கைகைப் கடினார் ராம சாமி ஐயர். குடைவிலோ பல ருட்டைகள்! ஒரு புதுக்குடை வாங்க வேண்டுமென்று அவரும்தான் ஆறாத காலமாய் என்னிக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் பெருகிவரும் குடும்பச் தொல்லையில் குடை வாங்க எங்கே முடியுமோ? மேலும் இப்பொழுதுதான் சாதாரணக் குடை உட்ப் பத்த ருபாய் ஆகிறதே! அவ்வளவு ருபாய்க்கு அவர் எங்கே போவது?

வழி கெடுக்க தன்பொருளாதாரப் பிரத்தினகைப் குடும்பவிட்டுக் கொண்டு சென்றார். விட்டை அடைந்ததும், ருப் செய்தியாக மதுரையிலிருந்து அவருடைப் கைத்தனக் கொடுத்து விட்டதற்குப் பின்புச் செட்டியார் செய்தியைத் தாங்கிய கடிதம் அவருக்காகக் எத்திருந்தது. அவதும் ஒரு கையில்தான் வேலையில் இருக்கிறார்! அப்படி விருந்தும் அவர் கையில் பணம் சிறைப் இருக்கிறது. என்ன சரணம்? எதற்கும் அநியாயம் என்று ஒன்று வேண்டாமா?

கைகைக்கை அலம்பிக்கொண்டு சாய்விட உட்கார்ந்தார். அவருடைப் மனைப் பாக்ஸும் சாதம் பரிமாறிக் கொண்டு, "என்னு! செட்டியாக்கிடம் கேட்டுப் பாருங்கென்க!" இந்த வஞ்சுமாவது

எம்ம ருக்குவுக்குக் கவனமும் பண்ணி விட வேண்டாமா! எத்தனை ருக்கைக்குத் தான் விட்டிய் கைத்திருக்க முடியும் வளரிந்த பெண்ணா?" என்று கேட்டான்.

ருக்குகைப் பத்திய ருபகை அப்போது தான் வந்தது அவருக்கு. எவ்வளவு அழகு அவர்! அத்துடன் அவருடைப் புத்தி கூர்மைதான் எவ்வளவு துப்பமானது! ஆனால் இவ்வளவு அழகும், சாதுவமும் உணர் பெண்ணை ஏன் தான் கைழைக்க விட்டிய் வந்த பிரக்கிந்தனாவோ?

'ருக்' கொட்டியபடியே ராமசாமி ஐயர், "ஏற்கெனவே கையில்க் கிட்டத் தட்ட ருத்தாதுக்குப் பத்த இருக்கிறது. வார விசார்பாரம் மோகம் என்று செட்டியார் வேறு அதுத்துக் கொள்ளுகிறார்.... அப்படி இருக்கும்போது அவரை எப்படிப் பணம் கேட்பது?" என்று.

பாக்ஸும் கைகையுடன் முதுமுதுத்தான். "ஆமாம்... சீக்கனும் தான் கைகை விருத்த இருக்கிறார் மாடு போல உழைக்கிறீர்கள். என்ன பிரயோஜனம்! அந்த பகலாந்தான் கைகைத் திறக்கணும்!" என்றுக் கண்ணிர் விட்டபடியே.

கைகையுடன் சாய்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு வரல் திண்ணையில் வந்து உட்கார்ந்தார் ஐயர். செய்யில் உத்திரமரக்க் கொழுத்திச் சென்றிருந்தது. வெற்றினைப் பங்குப் போட்டுக் கொண்டு சாய்வுத் திண்ணையில் சாய்த்ததும் மதுபடியும் அவருக்கு ருக்குகை ருபகை வந்தது. ஆம். அவருக்கு இந்த வறையும் கட்டாயம் கவனமாத் செய்ததான் ஆக வேண்டும். ஆனால் அதற்குக் கையில் குறைத்தது ஆயிரம் ருபாயாவது வேண்டாமா! குடும்பம் இப்போது இருக்கும் நிலையில் அவ்வளவு பணத்துக்கு எங்கே போவது? இந்தப் பிரத்தினகை விட மார்பினைப் பிரத்தின பணமாதாவிற்றே! அப்போது ஐயருக்குத் தன் தமக்கையின் பிள்ளை அருளுவெத்திற் சினைவு வந்தது. அவர் ஏதோ மோட்டார் கம்பெனியில் வேலை பரிக் கிருகும். கையன் கவ்வகன். அவர் தாயர் பட்ட கட்டிக்களுக்கு அவன் இவ்வளவு சம்பாதிப்பது எவ்வளவோ மோகவது. ஆம், அவர் ருக்குவுக்கு சத்த சினைவ ஜோடிதான்!

“சரி, செட்டியார் உட்டிக்கிட்டு வரச் கொள்ளுங்க!” என்று கைழத்த படி முத்த வந்த சினைவ.

ராமசாமி ஐயருக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது. அவர் கையில் வேலை பார்த்து வந்த இந்தக் கருங்குட்டி என்ன ஒரு முகம் கூட இப்படி வெகத்தவில்லை. சரப்பிட இரண்டு மணிக்கு விட்டுக்கு வந்தால் காங்கு மணிக்குத்தான் திருமயிர் செல்வார். இதன்மேலும், அவரைக் கூப்பிடக் கைலிவிடுத்து இறுவரை ஆள் வந்ததே கைடபாது.

என்னவோ, சரேசா என்ற கைலியுடன் ஐயர் உங்கே சென்று குடைகைக் கைலி சென்றார். பகலய குடைபாசனதால் பிடி ஏழன்று கையுடன் வந்து விட்டது. குடை தடாபென்ற தகாரில் விழுந்தது. "ஒரு புதுக் குடை வாய்க்கணும்..... பகலய குடைவே எத்தனை வாகிக்குத் தான் கட்டிக்கொண்டு அழுவது?" என்று முனையப்படி குடைவில்காமலே கைகைப் போக்கிக் கொள்கிறார்.

கைடைய அடைந்ததும் ஐயருக்கு ஆச்சரியம் தாக்க முடியவில்லை. செட்டியா சித் முகம் கோபத்தால் துடித்துக்கொண்டிருந்தது. இரும்புப் பெட்டி நிமித்திருந்தது. கைப் பெட்டிகள் கூடக் கிடைத்தன. அவருக்கு எதிரில் ஒரு செட்டி வக்காந்திருந்தார்.

"என் ஐயரே! அவரைக் கிழைத்து வைத்திருந்த அந்தப் பெட்டியைக் காணாமல், எங்கேயாவது எடுத்தவைத்தீர்?" என்று செட்டி செட்டியார்.

ஐயருக்குத் துக்கி வாகிப் போட்டது. "நேற்று சிங்கத்தாரை இரும்புப் பெட்டியிலே வச்சிக்... அப்பறம் வாக் அதைப் பரக்கவே இங்கியே!" என்று குழறியப்படியே, அவருடைய கைகைகள் எடுக்கின. என்ன வேறுமோ என்று மாப்பு 'பட்ட பட்ட' என்று அடித்துக் கொண்டது.

செட்டியாரைக்கே சித் கொன்னவில்லை. "என்ன ஐயரே இதே? நேத்து மாலை வந்தது இன்னிக்குக் காணாமல்! எப்படி, மாயமாய் மறைஞ்சு போகும்?" என்று.

ராமசாமி ஐயருக்கும் பாவம், அவ மானமா விருந்தது. எத்தனைபேர் வந்துமேலே வேலை செய்திருக்கும் தன் மீதே ஏதாவதானிருக்கிறதென ஏற்பட்டு விட்டதே என்ற கிராமம். 'குடுமிப் பத் தொல்லை போதாது என்று இந்தப் பறிக் கொள் வேறு?' என்று அழாத குறையாய், "தான் பரக்கவே இங்கியே!" என்று.

செட்டி இந்தத் தருணத்தில் எழுந்தது, "தான் கரேனும். பிறகு

பெய்க்கொன்னதாம்" என்று சொல்லி விட்டுக் கொள்கிறார்.

இந்த விவரமும் தகைப் பட்டில் கைப்பதன் செட்டியாருக்கு. இரண்டாறம் குபாய் வாகம் வந்திருக்கும். வாகம் போனது போகிறது. முத்துக்கும் அவ் வாக மோசம் வந்து விட்டது!

விட்டிக்கைக்காரர்கள் வந்து விட்டதால் பேச்சை சிறத்தியிட்டுச் செட்டியார் கைகைக் கைகை மேலேறியல் போட்டுப் போதல் செல்வ ஆரம்பித்தார். ஐயர் எதிரிக்குத் தெந்தி வேல் முகங்கள் படத்தை மாணசேகரப் வளங்கிய படியே "சீ தான் காப்பாத்தணும்!" என்று கைகைத்தில் போட்டுக் கொண்டார்.

அன்று வழக்கத்தை விட அதிகக் கூட்டம் விவரமாய் மும்முரத்தில் செட்டியார் கைகை, தொங்கு போன விஷயத்தை மறந்த விட்டார். ஆனால் ஐயரே கைகை குப் புத்தகத்திலே மனம் தடாமல் திருள் பத் திரும்பத் தன் குடும்பத் தொல்லைகளும், வேலை போய்விடுமே என்ற கைகை விஷமே உழன்று கொண்டிருந்தார்.

மணி எட்டாயிற்று. சேட்டியாருக்குக் கொஞ்சம் ஓய்வு கிடைத்தது. ஆனால் அதற்குள்ளாகக் கடை வாசலில் காி ஒன்று வந்து சேர்ந்தது. அதிலிருந்து இறங்கியவர்களைக் கண்டதும் சேட்டியாரின் முகம் மாறித்தது. “வாங்க, வாங்க!” என்று எல்லாம் பரிகரமாக வெளியே தெரிய வரவேற்றாள். அவர்கள் சேட்டியாரின் உபசரணங்கள். சில அந்தஸ்தில் உள்ளவர்கள் சேட்டியாருக்குக் காபி வரவழைத்தார்கள். சேட்டியார், பிறகு எல்லோரும் சிதறிப்போய் சேட்டியார் வாழ்க்கை போலக் கடைச் சாய்வை காங்கித் கொண்டாடியவர்களை விட்டுக் குறி போய்விட்டார். ஆகவே, கடைவாசல் பூட்டிக்கொண்டு ஐயோ சேட்டியார் விட்டுக் குறி சென்றாள்.

“ஏது, ஐயோ சேட்டியா அழகியவள் விட்டுப் போகப் வந்தது?” என்று கேட்டான் சேட்டியாரின் மகன்.

“வராமல் என்வாய்மோ...” என்று சாமசாமி ஐயர்.

சேட்டியாரின் கடைசில் பின்ன கப்பு ஒடி வந்து அவர் காலைக் கட்டிக் கொண்

டான். அவன் இடுப்பில் எடுத்துக் கொண்டு ஐயர், “மகா துஷ்டப் பயல்! கடைக்கு வந்தால் ஒரு சாமசாமி கைத்த இடத்தில் இருக்க விடமாட்டேன் என்று குரல்...” என்று.

“சிட்டுவேயட்டுமே என்ன? அதுக்கு போல தூட்டி அடக்கிடுவர். சின்ன ஆசை போனவன் படுத்தற பாட்டியை பிரசவத்துக்கு வந்திருக்கும் அந்தப் பொண்ணு எம்மோ விட்டுக்கே போய்டும் போல இருக்குது” என்று தன் பிள்ளையின் மனதையடைந்த பூசாணி மடித்தான் சேட்டியாரின் மகன்.

அந்த நேரத்தொன்று கடந்த பின்பு விருத்த சேட்டியாரின் பெண் பரிவழிக் குக் கண்களால் சமீபத்தில் கடக்கொன்ற மற்ற விஷயம் தெரிய வந்தது.

தன் விட்டு வாசலில் காி ஒன்று வித பதைக் கண்டதும் மூதலில் சாமசாமி ஐயருக்கு ஆச்சரியம் தாங்க மடியவில்லை. பதாரவேற்று உடனே முகமூடிதாள், அங்கு அநுணுகலப் பெருமியில் உட்கார்க் திருந்தான். எதிலும் பாக்கியம் உட்கார்க் திருந்தான். தான் மனதலில் பாதி உடல் தெரியும் வண்ணம் ஒத்து சிந்து கொண்டிருந்தான்.

“வா! அப்பா, அநுணுகலம்! இப்பத்தான் வந்தாயா? காசலியே என் திறந்தே, அநிலாதான் வந்தாயோ?” என்று கேட்டார் சாமசாமி ஐயர்.

“ஆராம், மாமா!..... பிள்ளை சேக்கொத்தானே!” என்று தன் விதன் அநுணுகலம்.

“ஏதோ இருக்கிறேன்..... சரி, உன் அம்மா உடம்புக்கு ஒன்று மில்லாமல் இருக்கிறாள்!” என்று மகரித்தான்.

இருவரும் சேலு சேட்டியாருக்குச் சொல்லுந்தான். அநுணுகலம், ஏதோ வளங்கித்தான். சாமசாமி ஐயருக்கு மூதலில் அடைவாசல் தெரியவில்லை. தந்து இவ்வளவு அழகாக வளங்கிதுவிட்டானே என்று அநுணுகலம் ஆச்சரியப்பட்டான். சாமசாமி ஐயரின் மனதில் கவிதா கவியகளைப் போல சிறிதுச் சந்திரம் சேய்வாயர் வந்த இரு இரை உள்வளங்கும் கூடிவிட்டன.

மறுகாள் கடைக்கும் போகும் போது ஐயருக்கு கடைசில் ஜீவ விலை. “உமமை வேலையிலிருந்து சிக்கி விட்டேன். இந்தனை நான் வேலை செய்து விட்டுக் கடைசியில்

இப்படிச் செய்த விட்டாரே!" என்று செட்டியார் உறுவது போன்ற கெத்தனைகள் எழுந்த மனம் குழம்பியது.

"எம்ம பார்வதிகளுக்கு கல்யாணம் சீர்ப்பை மாயிடுத்து. நேற்று வந்தவங்க பேசி முடிச்சிட்டாய்க்" என்று செட்டியார்.

ஐயர் 'குன்' கோட்டியார். வேறு சமய மாயிருந்தால் "அப்போது என்பாடு வேட்டை தான்!" என்று கூறியிருப்பார். "கல்யாணம் எப்போது வடத்துவிங்க!" என்று கேட்டு கைத்தார்.

"தை மாதத்தில்தான்!" என்று செட்டியார்.

கல்யாணம் சீர்ப்பைமான குதுகலத்தில் அங்கும் செட்டியார் கை விஷயத்தை எடுக்கவில்லை. மூதல் தான் இரவு சமய சாயி ஐயரின் வீட்டுக்கும் அருளுலகம் வரவில்லை வந்திருக்கிறார், செட்டியாரை நாடிவந்த உறவினர்களைப் போல. அது செட்டியார் பெண்ணுக்கோ கல்யாணம் சீர்ப்பையாடி விட்டது! ருக்கு வுக்கோ?.....சாமசாயி ஐயருக்கு இந்த சமயம் வேலை போகாமலிருந்தால் போதாதா?.....

சாயிவேதமற்குப் புறப்பட்டவர் ஐயர். மணி இரண்டு. வாயில் தெய்வீக ரோம்பு வாதமும் போய் ஓட்டிக்கொண்டு வந்தது. வாயிலில் தயங்கித் தயங்கி ஒரு கடைவிலை. "ஏனப்பா, இந்தக் குடை என்ன விளை?" என்று விசாரித்தார். "ஏழை ரூபாய்... இதோ இது பதினாறு ரூபாய்!" என்று கடைக்காரன். 'துணிவோ ருரட்டுத் துணி. இதற்கா ஏழை ரூபாய்?' என்று ருருருருருத்துக் கொண்டே விட்டை நோக்கி நடந்தார்.

சாயிவேட்டை முடித்துக்கொண்டு வரவில் தின்றாயில் வந்து படுத்தார் ஐயர். பாக்ஷியும், ருக்குவும் என்னவோ பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அவருடைய கைகளை அவர்கள் என்ன கண்டார்கள்? மறுபடியும் அதே கைகள், அதே விளக்கம்!

"ஐயரே!" வாரிச் கடைப் கபலன் முத்த சீன்று கொண்டிருந்தார்.

அவறிப் புடைத்துக் கொண்டு எழுந்த "என்னடா?" என்று கேட்டார் ஐயர்.

"முதலானி கூட்டிக்கிட்டிடுவாச் சொன்னுருங்க" என்று அவன்.

"சரி, சீட்டுக் கொடுத்தா?" என்று மன திற்குச் என்னிக் கொண்டார் ஐயர்.

பாக்ஷியை பழைய குடைகளைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். அவன் அதன் பிடியைச் சரி செய்திருந்தான்.

தலை தெறிக்கக் கடைகளை அடைந்தார் ஐயர். அங்கு செட்டியார் பல் எவ்வளவு

வேளியே தெரியச் சித்தித்தபடி. கல்யாணம் அமர்ந்திருந்தார். "ஐயரே, நேற்று உங்களைக் கண்டபடி பேசி விட்டேன். மன்னிக்கக்கூடும்....." என்று செட்டியார்.

தன் காலகாலேயே எம்ம முடியாமல் எதிரிவிருந்த வெற்றியைப் முருகனின் படத்தைப் பார்த்தார் ஐயர்.

"அந்த வேட்டுகைந்த விளைக்குத் தட்டிக்கொண்டு போய்கிடலாம் என்று பார்த்தான். அதை அறிந்து சிங்க இந்தப் பழைய தந்தையேகப் பெட்டியிலே போட்டு வச்சிருக்கிறீங்க. அதைத் தெரிஞ்சுக்கலாம்....." என்று மேலும் என்னென்னமோ சொன்னுச் செட்டியார்.

ஐயருக்கு மேலாக விஷயம் புரிகிறது. கைக்கலம் கிடைத்து விட்டது என்பதை அறிந்தார். அது இரும்புப் பெட்டியை விட்டுத் தந்தையேகப் பெட்டிக்கு எப்படி வந்தது என்பதற்கான அவருக்கு விளக்கமில்லை.

செட்டியார் அவரை அருகில் வரும்படி சரிகை குறைந்தார். காதோடு சகலியமாக, "இப்போ எம்ம காலங்கு காணு இதே காலகால பதினாறு ரூபாய்துக்குக் கொடுத்து. எல்ல வேலை! நேற்று வேட்டுக்குக் கொடுத்திருந்தால் இரண்டாயிரம் கிட்டம்...இதோ பாரங்க, இந்த காலம் உங்கையேதான் வந்தது.....அதனுலே காபத்துமே பாரி கமக்கு" என்று.

அதைக் கேட்ட சாமசாயி ஐயர் கத்திக் கொடுத்துக்கே போய்விட்டார். வெற்றியைப் முருகன் படத்தைப் பார்த்துக் கைகளில் போட்டுக் கொண்டார்.

அன்று மாலை செட்டியார் வழக்கம் போலத் தன் கடைக்குட்டி காய்ந்த படியில் கைத்துக் கொடுத்திடுக் கொண்டிருந்தார். அவனை எதிரிவிருந்த இரும்புப் பெட்டியிலிருந்த சாமசாயிப் 'பதம்' பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அதைப் பார்த்த ஐயருக்கு கை எப்படி இருப்பும் பெட்டியிலிருந்து மாயமாய் மறைந்தது என்பதும் புரிகிறது விட்டது.

இரவு வீடு இரும்பும்போது ஐயர் புதுக்குடைபுடன் திரும்பினார். இனிமேல் தனித்திரம் ஏன்? அவருக்குத்தான் யோகம் அடித்து விட்டதே!

விட்டிற்குள் துறையும்போது ஐயரின் காலகால, "சிங்க கைகப்படாதீங்கோ, மாமி! இப்போ என் கையில் சிறையப் பாலம் இருக்கு. எல்லாக் கைகளும் காண அடைக்கடேறன். ருக்குகளையும் பண்ணிக்கடேறன்" என்று அருளுலகம் சொல்லிக் கொண்டிருந்த வார்த்தைகள் விழுந்தன. இனி ஐயருக்கு என்ன கை?

இமயத்திலுள்ள பூக்களின்
குளுமையான பரிமளத்தைப்
போல் மணர்ச்சியைத்
தருவது

குளுமையும் மணர்ச்சியும் தரும் ஹிமாலயா புகை
பொடியைப் பெளடர் இமயத்திலுள்ள பூக்களிலிருந்து
பரிமளம் கொண்டது. அது உய்யை மெருத்தை
பட்டுப்போய் விடுதலாக்குகிறது. அதன் மெருத்தி
தரும் துகற்த் தித்தும் பரிமளம் உய்யை நன்றாக
உதும் மணர்ச்சியையும் மணர்ச்சியுடனும் தருக
கொடுகிறது.

ஹிமாலயா புகை பொடியைப் பெளடர்

இன்னும்பெரு நேர்த்தியை **ஜராஸ்மிக்** தயாரிப்பு

பாப்பா
மலர்

8. விருந்து

இளவரசர்கள் சொன்னதைக் கேட்ட கந்தான் இலசாகச் சிரித்து, "பாதகமில்லை! யாருக்குமே மறி ஏற்படுவது சகஜம்தான்! மறி ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு நான் ஒரு உபாயம் செய்கிறேன்" என்று சொல்லி, இளவரசன் பத்மமானின் கையில் ழுன்று தங்கப் பந்துகளைப் போட்டான். பிறகு, "ஃ மறந்து விட்டாலும் உன் சட்டையைக் கழற்றும் போது இந்தப் பந்துகள் உருளும். அப்பொழுதாவது உனக்கு ஞாபகமாவும் அல்லவா? உடனே உங்கன் சகோ

தரிசைத் கேட்டுக் கொண்டு நானே இங்கு வரல்கன்" என்று சொன்னான்.

இளவரசர்கள் விட்டிருந்த திரும்பினர். அன்றிரவும் அவர்கள் அவ்விஷயத்தைப் பற்றிப் பேச மறந்திருப்பார்கள். ஆனால் பத்மான் சட்டையைக் கழற்றும்போது கந்தான் கொடுத்த பந்துகள் இழை உருளவே, கந்தானின் அழைப்பு அவர்களுக்கு ஞாபகம் வந்தது. உடனே பாரிஜாதம் இருந்த அறைக்குச் சென்று அவளிடம் கந்தாளைச் சந்தித்த விவரம், அவனுடைய அழைப்பு முதலியவற்றைப் பற்றியெல்லாம் விவரமாகக் கூறினார்.

இந்தச் செய்தியைக் கேட்டதும் பாரிஜாதத்திற்குக் கவலை ஏற்பட்டது. தன் சகோதரர்கள் அங்கு சென்றால் கந்தான் அவர்களைத் தனது அரசன் மகனில் வேலைக்கு வைத்துக் கொள்வார். தன்

சகோதரர்கள் அரசன் மகனில் இருந்து விட்டால் தான் தனிபாக இருக்க வேண்டுமே என்று எண்ணினான்.

ஆகவே, அவன் சகோதரர்களுக்கு உடனே பதில் சொல்லாமல் பேசும் பறவையைக் கேட்கலாம் என்று கூறினான். சகோதரர்களும் அவருடைய யோசனையை ஒப்புக் கொண்டனர். உடனே பேசும் பறவையின் உட்டை எடுத்துவரச் சொல்லி அதைக் கேட்டான். பறவை "உன் சகோதரர்கள் கந்தான் சொல்லுதான் நடக்க

ரா.நா.

பெண்டும். ஆனால் கல்தாளை உங்கள் வீட்டிற்கு வரும்படி. அழைக்க வேண்டும்" என்று பதில் சொல்விற்று.

உடனே பாரிஜாதம் பதவையை போக்கி, "புறவையே! கல்தான் என் சகோதரர்களிடது ஆகையிட்டு அவர்களைத் தன்னுடனேயே வைத்துக் கொண்டு விட்டான். நான் தனியாக இருக்க வேண்டுமே, என்ன செய்மது?" என்று கேட்டான்.

"அப்படி நடக்காது. நீங்கள் எல்லை வாரும். கன்னுகத்தா விரும்பினால், ஆகையால் கல்தாளை அழைக்க வேண்டும். என் யோசனைப்படி நடந்தால் எல்லாம் சுபமாகவே முடியும்" என்றது புறவைய.

அதற்குப் பிறகு பாரிஜாதம் ஆட்பாட்டை ஒன்றும் செய்யவில்லை. அடுத்த நாள் இது இளவரசர்களும் கல்தாளைச் சந்திக்கச் சென்றனர். தங்கள் சகோதரி கல்தானுடன் ஏரண்மனை அல்லது தங்களுக்கு அருமதி அளித்திருப்பதாக அறிவித்தனர். அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு கல்தான் குதுகல மடைந்தான். பிறகு நேரம் வேட்டையாடி விட்டு இரண்டு இளவரசர்களையும் தன்னுடன் அழைத்துக் கொண்டு, தனக்கிலக்குக்குச் சென்றார்.

கல்தாவின் தலைநகரில் கல்தாவின் இருபுறத்திலும் அழகு வாய்ந்த இரு இளஞர்கள் பவனி வருவதை மக்கள் கண்டு ஆச்சரிய மடைந்தனர். தங்கள் அரசனாகத் தம்மாவிரி இரு இளவரசர்கள் பிறந்திருக்கலாகாது என்று சங்க மடைந்தனர்.

இளவரசர்கள் ஏரண்மனைக்கு வந்து சென்றதும் கல்தான் அவர்களுக்கு ஆடம்பரமான விருந்தளித்தான். விருந்து முடிந்தவுடன் இளஞர்களுடன் தனிக் கொண்டிருக்கான். எந்த விஷயத்தையும் அடுத்தாலும் அவர்கள் பிதவும் சாதுர்யமாகப் பேசுவதைக் கண்டு கல்தான் அனலிவாத ஆனந்தம் அடைந்தான். காலைக்குச் சென்ற தனது கந்தவனத் தலைவனுக்கு இவ்வளவு புத்திசாலித்தனமும் கம்பீரமும் வாய்ந்த பிள்ளைகள் பிறந்திருப்பதை நினைத்து ஆச்சரிய மடைந்தான். தனக்கு இவ்வளவு அருமைபனை குழந்தைகள் பிறந்திருக்க

லாகாதா என்று ஏக்கமடைந்தான். மாலை வேளையில் இளவரசர்களை மகிழ்விக்கச் கல்தான் பல கேள்விகள்

கண்ணோதுபா !!!

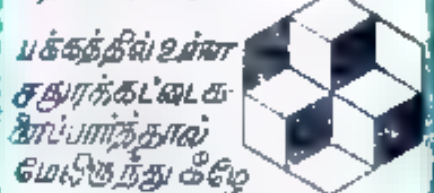

கட்டங்களை உற்றுக் கவனித்தால் வெள்கீர் கோடுகள் சந்திக்கம் இடத்தல் வெள்கீர் கருப்பு வட்டங்களைக் காணலாம்.

ஆயும்பயும் ஓரே அளவு உள்ளவைதான். கவத்திருக்கும் வந்தத்தனவ்தான் வித்தியாசமாகத் தோன்றுகிறது.

2) சாய்ந்து இருக்கும் மேல் இரண்டு கோடுகளில் எது சாய்ந்த கீழ்க் கோட்டின் தொடர்ச்சி?

பக்கத்தில் உள்ள சதுரக்கட்டைகளைப் பார்த்தால் மேலிருந்து கீழே பார்ப்பது போலும் உடனே கீழிருந்து மேலே பார்ப்பது போலும் தோன்றும். அப்படித் தோன்றும் வகை முயற்சி செய்பவர்கள்

களுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தான். கேள்விகளைமுடிக்கவும் இவ்வரசர்கள் கல்தாணுக்கு நன்றி செலுத்தி விட்டு விடை பெற்றுக் கொண்டு விடு செல்வ விநம்பிசார், கல்தான் அவர்களுக்குத் தன் வந்தனத்திதத் தெரிவித்து விட்டு அடிக்கடி அரண்மனைக்கு

வந்து போய்க் கொண்டிருக்குமாறு சொன்னான். அவ்வாறே வருவதாகத் தெரிவித்துவிட்டு அவர்கள் "தாங்கள் எங்கள் விட்டிற்று விஜயம் செய்யப் போகும் தங்க மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைவான். நயவு செய்து ஒரு நாள் தாங்கள் எங்களுடைய விட்டிற்று வந்து எங்களைக் கௌரவிக்க வேண்டும்" என்று கல்தாண வேண்டிக் கொண்டான்.

இவ்வரசர்கள் தங்கள் அழைத்துக் கண்டு கல்தான் பூரித்துப் போனான். அடுத்த நாளே அவர்கள் விட்டுக்கு வருவதாகவும் தெரிவித்தான். வேட்டையாடும் பொழுதுமுதல் முதலாகத் தங்கள் சக்திக்கு இடத்திற்கே வந்திருந்து தங்கள் அழைத்துச் செல்லும் படி கல்தான் இளைஞர்களைக் கேட்டுக் கொண்டான்.

இவ்வரசர்கள் விடு வந்து சேர்ந்தவுடன் தங்கள் தங்கையிடம் அடுத்த நாள் கல்தான் தங்கள் விட்டிற்று விஜயம் செய்யப் போவதை அறிவித்தனர். அந்தச் செவ்வியைக் கேட்ட பாரிஜாதம் பேசும் பருவையில் கூட்டிட்டு எடுத்து வந்து, கல்தாண எப்படி வரவேற்க வேண்டும் என்று பருவையைப் பார்த்துக் கேட்டான்.

அதற்குப் பருவா சொல்லிற்று: "நல்ல சமையற்காரர்களை அழைத்து உயர்ந்தாரை விடுத்து தயார் செய்யச் சொல். வெள்ளக்காரன் முத்துக் களை அடைத்து கறி செய்யச் சொல். மறந்து விடாதே. விடுத்து ஆரம்பிக்கையில் கல்தாணுக்கு அழைத்தான் முதலில் பரிமாற வேண்டும்" என்றது. அதைக்கேட்ட பாரிஜாதம் ஆச்சரிய மடைந்தான். வெள்ளரிக்காயில் முத்

இரண்டு விடு கதைகள்

வட்ட வட்டச் சொக்கனார்;
வாலிவாத சொக்கனார்;
எழும்பிக்காத சொக்கனார்;
யகனா வந்து எழுப்புகார்."

வெள்ளத்துள் போகிற துப்பாள்
சின்னப் பூவம்மாள்.

உன்னிருந்து எட்டிப் பார்ப்பாள்
சின்னப் பூவம்மாள்.

இவை என்ன?

தைச் சேர்த்துக் கறி செய்வது என்பதை அவன் கண்டது மில்லை; கேட்டது மில்லை. தன்னிடமிருக்கும் முத்துக் களை எல்லாம் உபயோகித்தாலும் கறி செய்யப் போதா தென்று தெரிந்து. அதற்கு என்ன செய்வது என்று பேசும் பருவையைக் கேட்டான்.

"அம்மணி! நான் சொல்லுவேறுபடி செய். எல்லா சமையலே முடியும். நானே காணியில் உன் தோட்டத்திற்குச் சென்று உனது வலது கைப்புறத்தில் காணும் மரத்தடியில் தோண்டிச் சொல். சாண்டியை முத்துக்கள் கிடைக்கும்" என்றது பருவா.

அடுத்த நாள் காலை பருவா சொன்னபடியே பாரிஜாதம் ஒரு தோட்டக்காரனுடன் சென்று தனது வலது கைப்புறத்திலுள்ள மரத்தடியில் தோண்டிச் சொன்னான். சில நிமிஷங்களுக்குப் பிறகு அங்கே ஒரு தங்கப்பிபட்டி அகப்பட்டது. அதைத் தோட்டக்காரன் எடுத்து எஜமானி விடக் கொடுத்தான். பாரிஜாதம் அந்தப் பொட்டியைத் திரைத்துடன் அதில் கைப்ப முத்துக்கள் இருந்ததைக் கண்டான். குதுசலமாக அதை எடுத்துக் கொண்டு வந்து தன் சகோதரர்களிடம் காட்டினான். அவர்களும் ஆச்சரியமடைந்து, "முத்துக்கள் எதற்காக?" என்று கேட்டனர். பேசும் பருவா சொன்ன யோசனையை அவர்களிடம் சொன்னான். அதைக் கேட்ட அவர்களுக்கும் ஆச்சரியம் அதிகரித்தது. இருந்தாலும் பருவா கூறிய வாரியமேனவரிகளையக்கறிசெய்வதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். பாரிஜாதம் உடனே தனது தலைமைச் சமையற்காரனை வரவைத்தான். அவனிடம் முத்துத் துவியலைக் கொடுத்து பேசும் பருவா கூறியபடி வெள்ளரிக்காயில் முத்துக்களைத் திணித்துக் கறி செய்யச் சொன்னான். இதைக் கேட்டு சமையற்காரனும் ஆச்சரிய மடைந்தான். என்னும் எஜமானி கூறிய

படி, தானே அந்தக் கறியைத் தயார் செய்வதாக ஒப்புக் கொண்டான்.

கல்தான் கூறியபடி இளவரசர்கள் இருவரும் அவனை வரவேற்று அழைத்துக் கொண்டு வருவதற்காக வேட்டையாடும் இடத்திற்குச் சென்று கல்தானைச் சந்தித்தனர். அவனுடன் கூடவே சிற்று பேரம் வேட்டையாடி விட்டுப் பின்னர் அவனை அழைத்துக் கொண்டு தங்கள் வீட்டிற்கு வந்து சேர்த்தனர். அங்கு பாரிஜாதம் கல்தானை வரவேற்கத் தயாராக இருந்தான்.

பாரிஜாதத்தின் அழகையும், இனிமையான கபாவத்தையும் கண்டு கல்தான் ஆச்சரியமடைந்தான். இளவரசர்களைத் தனியாக அழைத்து அவர்களிடம் ரகசியமாக "இவ்வளவு அழகும் புத்திகாவித்தனமும் வாய்ந்த உங்கன் சகோதரியை விட்டு விட்டு

உங்கன் ஒரு சிமியும்கூட பிரிய மாட்டோம் என்று கீங்கன் சொன்னீர்களே அது மிகவும் சிவராமமான வார்த்தை!" என்று ரோஸ்லிப் புகழ்ந்தான். பாரிஜாதத்துடன் சில சிமியுங்கள் பேசி விட்டுச் கல்தான் அவளைத் தனக்கு அந்த வீட்டையும் அதனுள்ளிருக்கும் பொக்கியங்களையும் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டான். அவன் அவ்வாறே அழைத்துச் சென்றான். கல்தான் அவளுடைய அழகையும் புத்திகாவித்தனத்தையும் மனத்திற் குள் பாராட்டிக் கொண்டே அவன் பின்னால் கதறிப் பரக்கச் சென்றான்.

பாரிஜாதம் வீட்டையும், வீட்டிலுள்ள உயர்ந்த பொருள்களையும் காட்டிய பிறகு கல்தானைத் தன்னுடைய சந்தவயத்திற்கு அழைத்துச் சென்றான். (தொடரும்)

பேசும் கிளி

"ரெங்க ரெங்க ரெங்க!"

இந்தக் குரலைக் கேட்டதும் வெகு நாட்டின் வழித்து ராஜாவின் வீட்டுக்கு வந்திருக்கிறான். "என் அப்பா, ராஜா தினி வணக்கஞ்சா, என்ன?" என்று கேட்டான்.

"ஆமாம்! உலகத்து தெரியாதா? நான் இந்தக் கிளியை வணக்க ஆரம்பித்து ஒரு மாதத்துக்கு மேலாகிறேன்!"

"வா, போய்ப் பார்ப்போம்! எவ்வளவு கிளி எவ்வளவு ரொம்பப் பிடிக்கும்!" என்று ரோஸ்லிப் கிருஷ்ணன் ராஜாவை அழைத்துக் கொண்டு விலைக் கூண்டின் அருகில் சென்றான்.

கிருஷ்ணன் கிளியைப் பார்த்துவிட்டு, "ஆகா! எவ்வளவு அழகான கிளி! ஆமாம்! இந்த ரூப் பிரசக் உங்களுக்கு எத்தனை ரூபாய்?—என் ராஜா!"

இது எவ்வளவு! இது இது இது! எவ்வளவு! இப்படி உங்களுக்கு எத்தனை ரூபாய்?—என் ராஜா!" என்று கேட்டான்.

"ஒரு காசு உங்களுக்குப் பிடித்து இருக்கும் பா! எத்தனை என்று தானே தெரிவிடுது!" என்று சொன்னான் ராஜா.

கிருஷ்ணன் அவன் சொன்னது போல் கிளியின் ஒரு காசின் கமிந்

தரப் பிடித்து இழுத்தான். உடனே கிளி, "சேதாரம்!" என்று ரோஸ்லிபுக்கு வந்திருக்கிறான். அவன் பார்த்திருக்கிறான், "தான் எவ்வளவு வலித்திருக்கிறது! ஆமாம்! இன்னொரு காசு உங்களுக்குப் பிடித்து இழுத்தான் என்று ரோஸ்லிபு கேட்டான்.

அந்த ராஜா, "என்னிடம் கேட்பானே! தியே இழுத்துப் பாரேன்!" என்று சொன்னான்.

கிருஷ்ணன் அவன் சொன்னது போலவே செய்தான். உடனே கிளி, "சேதாரம்!" என்று சொன்னது.

அதைக் கண்ட கிருஷ்ணனுக்கு அவ்வளவு மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று. அந்தக் கிளியை இரண்டு காசு உங்களுக்குப் பிடித்து இழுத்தான் என்று ரோஸ்லிபு கேட்டான்.

ஆகவே ராஜா தந்தது. ஆகவே, ராஜா தந்தது. ராஜா, அதன் இரண்டு காசு உங்களுக்குப் பிடித்து இழுத்தான் என்று ரோஸ்லிபு கேட்டான்.

அதைக் கண்ட கிளி கருத்தாகச் சாய்ந்துக் கொண்டது. "ரூட்டான்! இரண்டு காசுகளையும் சேர்த்து இழுக்காதே! கிருஷ்ணனுக்கு விடுமேன்!" என்று சொன்னது. — அடியம்

கொண்டம்.

ராஜாஷாமின்

கிரகல்

6. கோட்டை தகர்த்தது!

புறமூக்கு, நான் செய்த காரியம் எத்தகையது என்பது தெரியவே தெரியாது. அவன் கவரை போட்டிருந்த போல

மறந்து விட்டு கோண்டு தேம்பலின் வரவை எதிர்கொட்டிக் கொண்டிருந்தான். இடைவீதியே அவனுக்கு அடக்க மாட்டாத சிரிப்பு வந்தது. அவன் தனக்கு வந்த சிரிப்பை அடக்க எவ்வளவோ முயன்றான். இரு கைகளாலும் கவரை இறுகப் பொத்திக் கொண்டு உடல் பார்த்தான். என்ன செய்தாலும் சிரிப்பு 'குபி', 'குபி' என்று பேர்த்துக் கொண்டு வந்ததான் செய்தது. கஞ்சகன் ராகத் துடன் வேடிக்கையென்று எண்ணி விசுவாசிக் கொண்டிருக்கும் அறிவால் பாவ கணுக்கு, நான்செய்யும் காரியம் எவ்வளவு அபத்தானது என்று தெரியுமா? தெரிந்தால் அவன் அப்படி கஞ்சகன் ராகத் துடன் துணிந்து விசுவாசியானா? அந்த போல மரண தேவதையின் மடியில் உட்கார்ந்திருந்த பொழுதியும் திபுனன் மீறும் பயமின்றி அராயாசமாகச் சிரித்து ஆனந்த பரவசமுற்றுக் கொண்டிருந்தான்.

அடுத்த சில கண நேரத்துக் கெல்லாம் தேம்பல் அவன் அருகில் வந்து விட்டான். வரும்பொழுதே அவன் வாயில் ஆள் காட்டி விசுவாசியைப் போலமிருக்கும் படி திபுனனுக்குச் சமிக்ஞை செய்தான். அப்பொழுது அவன் மூகம் போயிருந்த போக்கைச் சொல்லி முடிவாகது. போல கறந்தவன் போலப் பயந்து பயந்து தன் காலுக்குத் தள்ளாடிச் சாலடி எடுத்த கைத்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுடைய உடல் பறந்தது; உச்சம் பறந்தது; ஆவி பறந்தது. அதிகம் சொல்லுவாரென்ற? உச்சங்காலிருந்து உச்சந்தலை வரை ஒரே ஆட்டமாக ஆடியது. தேம்பல் ஊதைய அந்த அவன சினைவைக் கண்ட திபுனன் கதி கலங்கிப் போய் விட்டான். கை லுடிச் சண் திறக்கும் நேரத்தில், தான் ஏதோ மாபெரும் தவறு செய்து விட்டதையும் உணர்ந்தான். 'என்ன ஆகுமோ!' என்று எண்ணிய மாந்திரத்தினையே அவனுக்கு உச்சம் புறமும் உதறம் எடுத்து விட்டது.

ஆனால் தேம்பல் அவனுக்கு விஷயத்தை விளக்கிக் கொண்டவதற்கோ, அவன் அறதப் புசித்த கொண்டவதற்கோ முயற்சிப்பதற்கு முன்பாகவே, ஒரு கையில் திவட்டியும் இன்னொரு கையில் காதலும் ஏற்றியவாறு அவ்வழியே ஒரு காவலாளி வந்து விட்டான்.

டான். அங்கிருவதையும் கண்டதற்குத் தாமதம்; அவன் முன்பின் யோசியாமல் தன் ஸ்தலிலிருந்து ஊதகம் எடுத்துவரவில்லைத்து ஊதியும்விட்டான். அந்த ஊதம் சந்தந்தைக் கெட்ட மறுகணமே ஒன்றன் பின் ஒன்றாக ஐந்துதற்கு மேற்பட்ட ஊதங்கள் ஒளித்தன. யாரோ அகிலன் ஒருவன் அதுமறியின்றிப் பொக்கிஷ மானி கைக்குள்போதுவதற்கு விட்டான் என்பதும் சேய்தி காலஞ்சே போலக் காவலாளிகளிடையே பரவி விட்டது.

ரேம்பல் திருவனின் கையைப் பிடித்துக் 'கா கா' யென்று இழுத்துக் கொண்டு ஓட்டமாக ஓடினான். கொஞ்ச தூரம் ஓடினதும் ஒரு மரத்தடியில் ஒளிந்து கொண்டான். ஐந்துதற்கு மேற்பட்ட ஊதங்கள் அம்மகா அந்தச் சேய்தி கைய ஒளி பரப்பிலிருந்தன?

ஆகவே ஐந்துதற்கு மேற்பட்ட காவலாளிகளையெல்லாம் கொன்று விட்டொளியும் தீயட்டிகள் எந்த அவகாசமும் இல்லாமல், இன்று இருக்கு எம்மகா இடங்களிலும் எல்லாவிடங்களிலும் எலித்துத் தேடத் தொடங்கி விட்டான். ரேம்பலோ கெட்டியாகத் திருவனின் கையைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு இருட்டடைந்தது. அகிலன் கொண்டிருந்தான். பால் போலக் காலந்து கொண்டு ஓடினது கெட்டுவிட்டது! பொதாக்குதலுக்குத் 'தக தக' யென்று கட்டி விட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த ஐந்துதற்கு மேற்பட்ட தீயட்டிகள் வேறு! அப்படி இருக்கும் போழுது இருட்டு எல்லாவது தேடினாலும் எங்காவது கெட்டிருக்கா? அந்த வேளையில் எங்கேயாவது என்னங்கூறிய திட்டுப் போன்று இருட்டுக் கெட்டதற்குத் தால் ரேம்பலுக்கு அதுவே தன்னுடைய வாழ்க்கையின் பெரொளியாகத் தோன்றியிருந்திருக்கும்! ஆனால் அங்கே பெரொளியுக்கு அட இருட்டைக் காணாமல், என்ன செய்வது? எங்கு ஓடி ஒளித்துதான் என்ன பயன்? ஆகவே தாங்கிய அபிதம் அடிமைகளில் பலருவது ஒருவன் கண்ணில் எவன் பட்டுத்தானே தீர வேண்டும்? கடைசியில் பருவிய அடிமைகள் அம் கிருவதையும் பார்த்தே விட்டார்கள்! அது விட்டுமே; அடுத்த கணமே அங்கிருவதையும் கைதும்செய்து

விட்டார்கள்! ரேம்பல் தனியில் அடித்துக் கொண்டான். பித்தகைப் போலத் தன் மயிதாம்படித்து இழுத்துப் பிடித்துக் கொண்டான். அதைத் தவிர அவன் வேறு என்னதான் செய்வான், பாவம்!

பின் தன் அரண்மனையில் வப்ப சிகை மீது ஏறி சின்று அக்காட்சிகள் அகித்தையும் எண்ணுதற்குள். அவனுக்குக் கோபம் எவ்வா மீறியது. எண்ணக் கோபம் பழம்போலச் சிவந்தன. உதடுகள் தடித்தன. கைகள் எடுங்கின; கால்கள் ஆடின. அவன் பார்த்த பார்வை குந்தவாளிகளை அப்படியே கடித்து எல்லாம் விடுவதாயே இருந்தது.

அடுத்த சில கிமிஷ நேரத்துக் கெட்டாய் பொக்கிஷ மானிகளின் குற்ற கால்கள், குறைந்தே அது செய்ப்பபட்ட

டார். அந்தக் குற்றவாளியைப் ஒருவர்
தேம்பல் என்பதை அறிந்ததும் பருது
கடையகோபம் இன்னும் பன்மடங்கு அநி
தீத்து விட்டது. அவர் சொந்தாரை
மாகக் கொடுத்த எழுத்து, "பொக்கிடி
மந்திரி தன்வந்திக் பிள்ளைபா இந்தக்
குற்றம் செய்வதற்குத் தனித்தது? ஆசனியமா
யிருக்கிறதே! காம் பதை சாற்றம்
சொன்ன விஷயத்தை நீ கேட்க விரும்பு
என்பதை உங்கும் விசுவிக் முடியுமா?"
என்று கேட்டான்.

தேம்பல் வெகு அடம்பியமாக, "காம்
பொய் என்ற சொல்லையே அறிவாதவர்
என்பது எடுத்து காட்டு மன்னருக்கு
எங்கு தெரியும். எவர் என் தகையே
பொய்யாபிடுந்தாலும் பொய் சொல்ல
மாட்டேன். இது உத்திர. ஆசனிய
எவர் என் குற்றத்தை ஒப்புச் சொன்னு
கிறேன். எவர் சான்றதன் சித்தம்
அஞ்சவில்லை. எடுத்து காட்டு மன்
னரிடம் காம் ஓரே ஒரு சிற்ப மிஞ்சு
பனம் செய்த சொன்ன விரும்புகிறேன்.
சாஷ்பொழிவனின் கடைசி வேண்டு
சொன் என்ற முறையில் அதற்கு மன்னர்
கட்டாயம் செய்ய சாம்பாடி என்றும்
பரிபூரணமாக கம்புகிறேன். என் கம்
பித்தை மின் போசாதலவகா?" என்று
கேட்டான்.

பஞ்ச தன் செக்கெடுவந்த நீப் பொதி
செக்கும் கண்ணை தேம்பலின் மீது
புதைத்து, "நீ என்ன சொல்ல விரும்பு
கிறாய்? சொல்லு, காம் அவசியம்செக்கத்
தயாரா யிருக்கிறோம்!" என்றான்.

"எவர் எடுத்து காட்டு மன்னின் உத்தி
தவக. ஆசனிய எவர் என்னை எடுத்து
காட்டிய மகன் என்று சொல்லிக் கொள்
வனதில் அனாதை பெருமை சொன்னு
கிறேன். எவர் பாதுகா பதை சாற்றம்
சொல்லியிருக்க விஷயத்தை என்னுடைய
இந்தக் காதுகளைவெயே கேட்டேன்.
இந்தப் பொக்கிடி மான்கைக்குள்ளே
அடி எடுத்து வைப்பவர் மரண தண்ட
கைக்கு உத்தரவாக எப்பதையும் காம்
எங்கு அறிவேன். ஆசனிய எவர் என்
பேர்ப்பட்ட சித்திரத்தைக்கும் கடும
தண்டனைக்கும் கட்ட சிவிரங்குக்கும்
ஆளாகத் தயாரா யிருக்கிறேன். ஆனால்
இதோ இருக்கும் இந்தப் பெண் என்னைக்
குற்றமும் அற்றவள். இவ்வீது என்ன
வையும் குற்றமில்லை. ஆசனிய....." என்று
ஆரம்பித்தான் தேம்பல்.

ஆனால் பஞ்ச அதற்குள்ளாக இடை
மறித்து, "நீய்ப்பு அளிக்கும் வேலை
என்றுகூடவது. உனக்கும் அதற்கும்
என்ன சம்பந்தம்? வாயை மூடு!" என்று
அதட்டிக் கடித்து கொண்டான்.

"ஆனால், பாதுகா சனாமத்! இந்தப்
பெண் எடுத்து காட்டு வாரியில்கு. இவர்
தாக்கை பதை சாற்றம் சொன்ன விஷ
யத்தைக் கேட்கவில்லை. தெரிந்து வேண்டு
மென்றே அரச ஆகையுடைய மீதப் பொக்
கிடி மான்கைக்குள் தாழ்வையும் இவ்வி
என்றும் தேம்பல்.

"அப்படியானால் இவர் பாடி?" என்று
தேம்பலையப் பார்த்துக் கேட்டான் பஞ்ச.

"இவர் ஒரு அடிமை ஜாதிப் பெண்.
எடுத்து காட்டு மகன் இந்த ஜாதியை
ரிடம் கம் அறக்கும் வேலை வாக்ரு
கிறான்." என்று பதில் அளித்தான்
தேம்பல்.

பஞ்ச சிறிது கேரம் போசித்தான்.
தேம்பல் காட்டிய அந்த அடம்பிய மஜே
பாவம், அவனுக்குத் தன் ஆட்சியையும்
ஆட்சியைப் பிரதாபத்தையும் அவமதிப்
பது போலப்பட்டது. ஆசனிய பதமய
மிடுக்குடன், முகத்தில் கோபக்குறி
தாண்டுகமட, "கம் தீய்ப்பு என்ன
வென்றும், தேம்பலைய எடுத்து காட்டிய
மிக மிகப் பெரிய பாசாக்கென்றுக்கு அடி
வியே அழுத்தி கெடிக் கொன்றுவிட
வேண்டும். அதன் பிறகு அவனுடைய
பிணத்தை மீக்களுக்கு ஆகாரமாக சில
கதிரில் விட்டுவிட்டுவிட வேண்டும் அப்
புறம் இந்த அடிமை ஜாதிப் பெண்ணை..."
என்று சொல்ல வாய் எடுத்தான்.

அதற்கு மேல் திபுளகஜிதில் போரமல்
பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை.
அவர் மிக்கல் வேகத்தில் முன்னேறிப்
பஞ்சின் பாதங்களில் விழுந்தான். பஞ்ச
தன் காலடியினில் பாடி விழுந்திருக்
கிறான், எப்படி விழுந்திருக்கிறான்
என்பதை பெண்ணும் சிறிதும் பொருட்
படுத்தவில்லை. அவள் திபுளகஜிதில் எடு
தெதும் பார்த்துவிட்டாள். அவள் அரச
கம்போத்துடன் சிமிக்க தகையச் சற்றும்
தாழ்வேமல், தன் ஆட்சியைப் பார்த்து,
"இவளை கம் காலடியினிலிருந்து இப்
பொழுதே அப்புறம் படுத்தல்கன். இவர்
கம் காலடியினில் கிடப்பதற்குச் சற்றும்
அருகைத் பற்றவன்; தருவியற்றவன்!"
என்று உத்தரவிட்டாள்.

திபுளகஜிதில் சிவிரம். அவள்
தன் மீது வேகத்தையும், வெளவா
கையையும்—இவற்றின் பக்க பந்தத்தைக்
கொண்டு பஞ்சின் இதயக் கோட்டை
வைத் தாக்கினாள். அவனுடைய அந்த
மின்னல் தாக்குதலின் சகிக்க முடியாமல்
பஞ்சின் இதயக் கோட்டை சற்று ஆட்
டம் கொடுத்தது. ஆசனிய, பஞ்ச அவளை
ஒரு முறை ஏற இறங்கப் பார்த்தான்.
அவனுக்கு அந்த ஓரே பார்வையில் என்
னத்த ஏழில் உயல்கன் ஒன்று திரங்கு

எடு இவ்வயற்ற வழி உருவமாக உருவாகி விடுப்பதுபோலத் தோற்றியது. அவர் எத்தனையோ கட்சிக்கணக்கான பெண்களைப் பார்த்திருக்கிறார். எத்தனையோ ஆயிரம் ஆயிரம் அழகான குழலவன்யத்துடன் விளையாடி விருக்கிறார்; இன்பக் கேளிக்கைகள் புரிக் கிறார்கள். அத்துமீறும் அன்று அவனுடைய மனம், மூகம், உணர்வு இவற்றுக்கு உட்பட்ட நிலைமையேறு எங்குதற்குமே ஏற்பட்ட இவ்வினம். அன்றுதான் அவனுக்குத் தன்பலம் அளித்ததும் சித்தவயது போலவும் தன் அரசாங்கம் குறுகிக் கடுவா அது போலவும் தோன்றியது. அவர் விழிகள் திபுனனின் முகத்திலும் கால்கள் பூமி யிலும் புதைந்தன. அவர் அமைதலும் விழித்தோடும் அப்படியே அன்னிப் பருகி விரும்புகிறவனின் போல, திபுனனையப் பார்த்தவாறும், அதே சமயம் மேலே நீள வானத்திலிருந்து முகப்பின் அறிமுகம் இவ்வாறு ஒரு குருட்டுப் கையால் கையில் மணி விழலும் மணி அம்பும் ஏறி ஒரு வேட்டையின்மீது தன் மணி அம்பைத் தொடுத்துக் கொண்டிருந்தான்!

திபுனன் தன் வெளிநாய் பலத்தைக் கொண்டு பருகித் தன் வரப்படுத்தி விட்டான். இவன் தன்னிடம் பருகித் தன் மனதைப் பறி கொடுத்த விட்டான் என்ற விஷயம் அவனுக்குத் தெரியவே தெரியாது. தன் அழகுக்கு இவ்வளவு மன மோகம் மந்திரசக்தி இருக்கிறது என்ற விஷயம்கூடப் பாலம், அந்தப் பெருகைப் பெண்ணுக்குத் தெரிவிக்கிறதாய் தானே? 'நாம் குற்றமற்றவன். ஏதும் அறிவாத வீரபாதி' என்பதைப் பருகி விடுத்த உணர்வுக் கொண்டு விட்டான். அத்துமீறும் இத்தப் பெண் இத்தச் சக்தி உத்தியில் அப்படி வந்து மாட்டிக் கொண்டாள் என்று பிரமித்துப் போய்த் தன் கைப் பார்த்தவாறு நித்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று அவன் எண்ணி லான். ஆகவே, அவன் மறுபடியும் பருகித் தன் கையடிவளில் விழுந்து விழாவிடுகிறான். தன் குற்றம் மன்னிக்கப்படும் என்ற உம் பிக்கை ஏற்பட்டால் பார்த்தான் எவ்வளவு தடவைதான் காலில் விழமாட்டாரென்? திபுனன் பருகித் தன் கால்களைக் கெட்டியா லப் பிடித்துக் கொண்டு, 'தேவியே இவிய தன் குரலின், "இடிக்கும் மீன்கள் இவ்வுருவ அறிதெய்வதரண மே தெய்வமே! இந்த எகிப்து காட்டு இவ்வுருவ என் விதக் குற்றமும் அற்றவன். குற்றம் என் காம் என்னுடையதுதான். இவன் என் கைக் காப்பாற்றுவதற்காகவும், எனக்கு உன்னுடைய உத்தரவைத் தெரிவிப்பத் காகவும் என் பிள்ளை ஓடாடி வந்தான். ஆகவே, குற்றம் இவனுடையதன்; என்

துண்டாவதுதான். தன்டன இவனுக்கு அளிக்கப்படக் கூடாது. எனக்குத்தான் அளிக்கப்பட வேண்டும். உன் உத்தரவை மீறிக் குற்றம் செய்தவன் என். எனக்குத் தான் தன்டன கொடுக்க வேண்டுமே யொழிய இவனுக்கு அல்ல. எந்தான் குற்றவாளி! குற்றத்துக்குள்ளே தன் டனியை எனக்குக் கொடு" என்று.

அவன் சொன்னதைக் கேட்ட சேம்பன் குறுக்கிட்டு, "இவன், இவன்! அவன் போய் சொல்கிறார்" என்று.

"இவன், பாதுகா காலந்தி என் போய் சொல்லுகிறான். நான் சொல்வது முத்திரை உண்மை. இவன் என்னைத் தப்பிக்க விடுப்புகிறார். ஆகவே, ஏதும் உரையம் போய் பெருகிறார். நான் ஏதும் தான்; ஏதும் அறிவாத பெருகிறான். இருந்தாலும் எனக்கு உயிர் மீது அவ்வளவு பற்றுதல் இவன். எனக்காக இன்னொரு வன் மானதன்டன பெறுவது, அதைப் பார்த்துக் கொண்டு என் கம்ம உட்கார்ந் திருப்பது—இது எனக்குச் சிறிதும் சம்மத மில்லை. அப்படி என் மானம் கெட்டு உயிர் வாழவும் விரும்பவில்லை. குற்றம் செய்தவனுக்குத்தான் தன்டன அளிக்கப் பட வேண்டும் குற்றவாளியை நீக்கிக் குற்றமற்றவனுக்குத் தன்டன உரிப்பது சரியல்ல; தன்ம அல்ல; சீராயம் அல்ல. பாதுகா! நான்தான் குற்றவாளி. என் துடைய குற்றத்துக்கு எனக்கேதான் தன்டன அளிக்கப்பட வேண்டு" என்று மன்குடி வேண்டுகிற திபுனன்.

தனக்கு விதிக்கப்பட்ட மான தன்டன கைக் கெட்டுச் சிறிதும் கவலாத சேம்பன், திபுனனின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு ஐகருங்கிப் போய்விட்டான். அவனுக்குத் தன் உயிரே உயிர்ந்து விட்டது போலத் தோன்றியது. அவனுடைய கெத்தியை முத்து முத்தா விளரிவைத் துளிகள் துளிர்ந்து சிந்தன. அப்படி கெத்திய அவனுடைய உணர்வு, 'என் சொல்லிக் தான் பருகி உண்மையென்று எதிக் கெடையார். குற்றத்துக்கு அளிக்க மீதுதான் தன் டனியை எனக்கேதான் அளிக்க வேண் டும்' என்று உடவுகி அடிக்கடி வேண்டிக் கொண்டது.

பருகி திபுனனின் பூவுடலைப் போலாக தவறும் கண்களால், அப்படியே விழல்கி விடுவான் போலப் பார்த்தான். அவனுக்கு அவனுடைய பூவுடலைப் பார்த்த வேண்டும், பார்த்துக் கொண்டே விருக்க வேண்டும் என்ற தோற்றியது. இருந்தாலும், அவன் பருகி ஆயிரம்! ஆகவே, அவன் தன் ஆட்களைப் பார்த்து, "இப்போழுது இவர் கள் இருவரையும் சிதைக்காவிடக் கு இட் கொடுத்துங்கள். என் பிள்ளை நீரிடிக் கூறு வேண்டும்" என்று.

(தொடருகி)

ஆரோக்கிய ரகசியம்

மேகாசன புனி

ஸ்ரீ வி. என். குமாரசுவாமி

‘ஆரோக்கியமே அருந்தனம்’ என்ற அன்ருேர் வர்க்கு, அந்தத் தன்ம்தான் மற்றெல்லாச் செல்வங்கள்க்கு உட்பட்டும் நிறுத்தது. கல்விச் செல்வம், பொருட்செல்வம், மக்கட் செல்வம், அருட் செல்வம் இன்னும் என்னென்ன செல்வங்கள் உண்டோ, அவைகளை யெல்லாம் அடைய, அனுபவிக்க, ஆரோக்கியச் செல்வம் அவசியமானது.

கல்விச் செல்வமுடையோருக்கு, உடல்சுவம் குன்றினால், அவர்களுடைய கல்வியும், அறிவும் மற்றவர்களுக்கும் பயன்தராது! அவர்களுடைய பயன் பெற முடியாது. நீதிபதிகள், வக்கீல்கள், எழுத்தாளிகள், தலைவர்கள் இவர்கள் எல்லோரும் செய்யும் வேலைதான் ஒரு தோத்திச் சிறந்த செல்வம். இவர்களுடைய வேலை காட்டுக்கு உயிர்காடி போன்றது. அப்பேற்பாட்டவர்கள் நோய் கொண்டால் காட்டுக்கு எங்காவது சர்ட்டம்? பெரியார்கள் என்றும் தலைவர்கள் என்றும் வேயானது பார்ப்படுகிறதா?

மோதுவாகப் பணக்காரர்களுக்கும், வியாபாரிகளுக்கும்தான் மிகப் பெரிய விவாதிகள் வருகின்றன. ‘பணம் மட்டும்தான் பேரவம்’ என்பார்கள். அப்படி யெல்லாம் பணக்காரர்க்கு செல்லோரும் ஆரோக்கியமாகவல்லவோ இருக்க வேண்டும்? பணம் பொருளுது போல் உட்கட்டிப் பிழிந்து மொகுதுகிறது. மருதகன் கயி றுர உண்ண உணவிற்ப்பதே என்று எங்கும் பேரத்தும், பணக்காரர்கள் சர்ப்பிட்டுப் பிழியிவிடவே என்று பசி பெடுக்க மாந்

நிறையும், தீரணமாக மாத்திரையும், தீரணமானதை வெளிவாக்க மாத்திரையும், நிறகு தாங்குவதற்கு மாத்திரையும் சர்ப்பிட்டுக் கொண்டு தங்கள் காலத் தத்தத் தன்னி வருகிறார்கள்.

பாராவது ‘பணம் எங்காவது இருக்கிறது?’ என்று கேட்கிறார்கள்? ‘குழந்தைகள் எத்தனை?’ என்றதானே கேட்கிறார்கள். ஆகையால் எவ்வுக் குழந்தைகள்தான் செல்வம், எப்பேற்பாட்ட குழந்தைகள் என்றும் தன்னும் காவலின்போல் பாபம் அறிவாத கருகற்பும் ஆரோக்கியமும் உள்ள குழந்தைகள். அவர்கள் காட்டுக்கும் பொக்கிஷம். பிறக்கும்போதே மூன்று அல்லது நான்கு சர்த்தம் கையாடலும், பன்னொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமாய் வளர வேண்டியவற்றிற் பதில், பன்னொரு மேனியும் பொழுதொரு கண்டமூலாக, சதா அருது மூடிது கொண்டு மண்ணுப் பிண்டிவாப் போய், இரண்டு வயதானதும் கடக்க முடியாமல் தோல்வியாக இருக்கின்றன. இப்படி இருக்கும் குழந்தைகளை செல்வங்கள்? சேய்க்கொளுகியமல்லவா? - புத்’ என்ற நாகம் இருக்கிறதோ என்றுமோ! புத்திர சந்தானமில்லாதவர்களுக்குப் ‘புத்’ என்றும் நாகம் விடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நோயுள்ள குழந்தைகளுடன் வாழ்க்கை உடத்துவதை விடப் ‘புத்’ என்றும் நாகம் அதிகக் கொடுமையுடையதாக இருக்காது. வாய்க்கையில் சர்த்தியும் ஆளத்தமும் இல்லாத இடம் நாகம்தான்.

அருட் செல்வம் மற்றெல்லாச் செல்வங்கள்க்கு விடச் சிறந்த செல்வம்தான். அந்தச் செல்வத்தை அடையவும், சாதனைகள் செய்பவும், ஐயம் செய்பவும், நிபானம் செய்பவும், உடல் ஆரோக்கியமில்லா விடும் என்பது சர்த்திதான்? “ஐயோ! அப்பா!” கோதெதே. “நாம, நாமா! அப்பாபுயோ!” கோத்துதெதே. “நா! அந்த மருத்துப் புட்டியை எடுத்துக் கொண்டு வரோம். சிலா, சிலா!” என்னும் நிபானமாய் விடுமா? அருட் செல்வம் விடைத்து விடுமா? அதனால் தான் முதிர்ந்த ஜானியும் அருட்போதி வண்ணமாவில் ஸ்ரீ இராமனில்க் கலாமிக்கும் “வேலாந்த வர்த்து நான் வரமு வேண்டும்” என்று அன்புருகிப் பாடினார்.

ஆகவே, ஆரோக்கிய அந்தியாதம் பலரால் பொட்டுக் கொண்டாத்தான் பாரதவாகைச் இரங்கலாம். வாழ்க்கை என் வற்றிற் போய், வலுக்கை, குது, கோப் பணியைப் பண்ணும குருவானி களைத் தாவி, கம் கோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டு மூன்றேறலாம்.

மீண்டு கோய் கொள்வது என்பது உண்மையில். சரீரம் கோய்கொள்ள, மனதும் கோய் கொள்ளுகிறது. கோவானி எப்பொழுதும், பிறரைக் குறை கூறியும், சிறுசிறுதும், கோபப்பட்டுக் கொண்டும் இருப்பான். பெரிய அறிவாளிக் கிடத்திலும் சில சமயம் இக் குணங்கள் தோன்றி மறைவதுண்டு. நன்றாய் ஆராய்ந்தால் வதாவது ஒரு சிறு கோனாறு அவர்கள் உடலில் இருக்கும். ஆரோக்கியமும்,

மனம்.

கோய் உள்ளவனாக இருந்தாலோ சொல்வது வேண்டாம். தன்னைச் சேர்த்தவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தன்கோலையர் பரிமாறியிருக்கிறான். கோய் உள்ளவனிடம் உயர்ந்த எண்ணங்களும், நல்ல கோக்கங்களும் தோன்ற மாட்டா. ஆரோக்கியம் பொருத்தியவரிடம் தான் உயர்ந்த கோக்கங்களும் நல்ல எண்ணங்களும் தோன்றும். அந்த கோக்கங்களை நிறைவேற்றும் ஆற்றலும் உண்டாகும்.

தேஜனும் ஆத்ம பலமும் பொருத்தியவர்கள், பிறரைக் குறை கூற மாட்டார்கள்.

பொய் கொள்ளல் பாவம், திருடினால் பாவம், கொலை செய்தால் பாவம் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோம். ஆனால் கோவாளியாய் இருப்பதைப் போலப் பாவமான காரியம் ஒன்றுமில்லை, கோவாளியாய் யாருக்கு என்ன லாபம்? பிறருடைய கஷ்டத்தால் கோயுடகூச் சுமந்து பூமிக்குப் பாசமாய் வாழ வேண்டியது தான். இது பாவமல்லவா? தோற்று

இன்றுள்ள நம்முடைய வாழ்க்கை நிலைமையில், நாம் மற்றவரை வீரோதிகூடலும் போராடுவதைப் போல, வியாதி ஏனும் பகைவனுடனும் போராட வேண்டி யிருக்கிறது. சுமது சுற்றுப்புறம், குற்றம், நாம் வசிக்கும் இடம் நாம் பழகும் நண்பர்கள், பழக்கம், ஆகாச ஒழுங்கேனும் முதலியவைகளை வேலே நாகருப் பாக வியாதிகள் வருகின்றன. இதிலிருந்து விடுதலையே பெற முடியுமாதா? முடியும். (தொடரும்)

கா

ந்

தி

ஜி

● ● “வாயுள்ள பிள்ளை பிழைக்கும்” என்று சொல்வதை நீங்கள் கேட்கும் பர்கள். “அது எப்படியும் பிழைக்கும்?” என்று கேட்கவிரும்புதல் உமே, மீஸ்டர் அப்ப பதில் சொல்லுகிறார்: ● ●

மீஸ்டர் அப்புவாய் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியாது. ஆனால் மீஸ்டர் அப்புவைக் குத் தன்னைப்பற்றி உலகத்தில் எவருக்கும் தெரியாமல் இருக்காது என்றுதான் அப்பி சொல்கிறார்.

“வாய் உண்டா பிள்ளை பிழைக்கும்” என்று ஒரு வானம் உண்டு. கடவுள் ஒவ்வொரு வனாரும் வாயோடுதான் படைத்திருக்கிறார். ஆனால் எவ்வளவு பேர் உலகத்தில் உலகமதனாய்த் தீர்ப்பார்கள்! எவ்வளவு பேர் உலகத்தில் பிழைக்கத் தெரியாமல் திண்டாடுகிறார்கள்! இத்திருக்கும் ஒரு மனிதனுக்கு வாய் உத்தரம் இருக்காது பிழைத்தல் முடியாது என்று எண்ணம் விளக்குகிறதல்லவா! பேசு வேண்டும்; குழைந்து ஒரு இடத்தில் போ வேண்டும். எதிர்த்துப் போ வேண்டிய இடத்தில் எதிர்த்துப் போ வேண்டும். அகலத்தால் போ வேண்டிய இடத்தில் அகலத்துப் போ வேண்டும். கடம், பாய், மீசம், சாகாய், தாசியம், அபிஷம் ஆகிய சகல இயல்புகளில் தீர்த்தி எடைத்துப் போ வேண்டிய இடத்தில் துயர்த்தலாக உண்மையே பேசுவது வேண்டும். இத்தப் பேசுக வார்த்தையில் உலகமடை நியமம் மீஸ்டர் அப்ப. ஆகையால் அவனுக்கும் பிழைக்கும் வாயுண்டா வாய்ப்பு உற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்!

மீஸ்டர் அப்ப எங்குக் கருத்துக்கு ஒரு பேரறி உருவம் இரண்டாகப் பேசுகிறது. கனரிக் பேதலியமைய தெருவில் பேசுவதோ ஒவ்வொரு வாரடையாகப் படுத்தத் சொல்லுகின்றும். இந்த இரண்டு வாயுக்களத்தில் அந்த மீட்டியல் உலகத்தக்காரருக்கு வாரடை என்று ஒரு தம்பியை உட்கொடுக்காய் சொந்த விடுபெரல் ஒரு பெரிய வாயு விட்டால் ஒருவன் வளங்கிறான் என்று. இச்சிவமாய்த்தா விடுக்கும். இதற்குக் காரணம் அவனுடைய வாய்ப் பேசுத்தால்.

பாத உலகவார்த்தை ஆண்ட நாவத்தி விடுந்து அந்த வார்த்தையே பெரியவருடைய வாயில் வாய் பாய்ப்பாய்கள் விடுந்து வார்த்தை, அந்தவந்தும் அகலத்தின்று வளவார்த்தை உட்கருத்து ஒரு வாரடை உலக கொடுக்காத வாரதுவார்த்தை விடுந்து வெவ்வாய் மீஸ்டர் அப்ப சாகாரண வாய்ப்

யில்பர் அப்படிக்கு வயது முப்பதுதான் இருக்கும். இன்னும் கல்யாணமென்னும் பிராப்பிசிக் சிக்காத தனி பிரம்மாசரி; கம்பிரமசா உருவம், பரிசுரமான முகம், பெரிய மனிதத் தன்மை

காம்பங்களைச் சொல்வது கருவிக் கணக்கில் திட்டம் போடுவதுபொந்தான் அவதூறைய திட்டமும்.

■தந்திரத்தின் ஒரு பெரிய பெயர் மிக

அன்றுமைய தந்தை மீதுமுடி
குக் கவிவாணம் சென்று
வைத்துவிட வேண்டுமென்பது
தான்.

மீனாட்சி அப்ப இப்பொழுது
காரில் ஒரு புதிய டிரைவர்த
வரப் பிரேந்திவிட்டாள். புதி
யவருவாருமாய் பிரேந்திப்பது
போல். அந்த காரைப் பாடி
தெரிபுறம்! பொதுவாக காரி
யர் தோழர் என்பார். அப்ப
மீன் காரை வந்தா நிபந்த
துக்குச் சங்கரணம் கார்போல
உதவி ஏற்படா விட்டாலும்
அந்தவாறு கைச் செலவுக்கும்
குடும்பச் செலவுக்கும் வரப் ஏற்
படும் என்று தங்கமாம். இந்
னாகச் சங்கரன் சிவனெனும்
அப்படியாக இவ்வி லையவாத
தான் விட்டது.

பொதுவாக வேலையச் சேர்
பெரிய பணக்கார விட்டுச்
செல்லப்படுவார்கள். காரணம்
மிக சி. ஏ. பட்டம்மேலே ஏற்று

வருவது குவர்டி சென்றும் பரீட்சையின் போது
தான் பொதுவாக வேலை செய்வதற்குப் பிரேந்தி
குக்குமேற்படும் என்று உண்மையாக உள்ளது. கார
ணமாவது விட்டு வேலைப்போவார்கள். ஏதாவது
படிமே பரீட்சை உள்சம்பாடி உதவும் புது
தான் அப்பொழுதுதான் அவர் கைவசத்துக்கு
ஏற்பட்டது. ஏதாவதின் குடும்ப பழக்கம் வந்த
செல்லவரும் வறுமையையும் கட்டுப் போகவே
செய்யப்படுபவர்கள் அப்பொழுதும் பட்டம்
மேலாகச் செல்லும் தவிரவரும் வந்தேயினர்.
(இவ் அவர்கள் அங்குச் சென்றே குடிப்பதால்
என்பதற்குமே அவர்கள் சென்றப் போய்
இருக்கின்றது என்று சொல்லுவார்கள்) - இவ்
வர்கள் மனமையாக ஏதும் பணவசத்து நீதம் -
மைய மனம் நினைவாகப் போவதும், காரணமால்
காத்திப்பது போவதும் இருக்கும் அவர் பங்கம்.
அவர்களுக்குச் செல்லும் செலவுகள், அவர்
செலவாகவால் வந்தவர்கள் என்று மனத்தினால் ஒரு
வருக்கும் தெரியாது. சரிதான் விட்டுச் செல்
தல் செலவாகவாக்குவோர் கட்டுப்பாட்டால்
போகக் கூடியது, மனம் கருவியை செல்லால் கட்டு
பிப்படுத்தப்பட்டு விடும் என்று அவர்கள் அறிவு
பிரகாரம். மனம் போவதாய் போது குடிப்பதால்
போய்விடும் அவ்வாறு!

மீனாட்சி அப்ப சங்கரனின் சிவனெனும் ஒரு
ஒரு வித்தினால் அறிந்தவர்கள். தந்தை
செலவாகு அல்லது உதவி கொடுப்பதில் தவிர
அப்பமீன் காரை வந்தா நிபந்தித்திரு அவர்
ஒரு பிரகாரக் கருவியால் பங்கம் பட்டார்.
விவரம் சரிதான் கட்டத்தின் போக்குமே
சரி, அப்பமீன் காரை வந்தா வந்தா நிபந்தித்த
பந்திப் போவால் இருப்பதில். அந்த
நிபந்தம் கைவசத்துவதற்கு இதை உதவித்
தற்கு விமோசனம். பட்டம் காரை விட்டுச் செல்
பணக்கார விட்டுத்தான் இவர்களுக்குப் பிழைக்கும்
விமோசனம் என்று அங்குப் போவார்கள்.

சங்கரனுக்கு வந்து இருபத்து கட்டு:
பார்க்கவாக்கு அல்லவா உதவி. எப்போது

தும் துணிவோடு சென்றால்
நீய் பார்த்துப் பார்த்துமாய்
தான் அப்பாருக்கு சொல்லாம்.
கந்தை பிராந்த தன் தன்
விவரம் அப்பாருக்குக் கை
வசம். கை, கை, பாவன
பாவனம் வந்தேனாகவே துணி
கட்டி கைவசம் கைவசம் அந்
பாத ஜீவன் கைவசத்தால்
செத்துக் கட்டும். கைவசத்து
விட்டுக் குடிப்பதில் அவ்வாறு
போவாம். அவ்வாறு தன்
பாதில் பாதத்தில் குடிப்போடு
வந்தேனாகவே புறவாடு
மனத்தின் செலவுக்குத்
என்று சொல்லுவாம்.

சங்கரன் தன் பாதில் அந்
தான் சிவனெனும் செலவா
வந்தான் என்று உதவித்
அவன் கைவசம் செலவாடு
தான் செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு

விவரம் அவ்வாறு வந்தவர்களுக்கும் எம்
பதில் வந்த செலவாடுதான்.
செலவாடு பந்திப்பாடு பந்திப்பாடு
தான். காரணத்தால் தான் விவரப்போடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு செலவாடு

மீனாட்சி அப்ப சங்கரனுக்கு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு செலவாடு

அப்பமீன் கைவசம் கைவசம் கைவசம்
கைவசம் கைவசம் கைவசம் கைவசம்
கைவசம் கைவசம் கைவசம் கைவசம்
கைவசம் கைவசம் கைவசம் கைவசம்
கைவசம் கைவசம் கைவசம் கைவசம்
கைவசம் கைவசம் கைவசம் கைவசம்
கைவசம் கைவசம் கைவசம் கைவசம்
கைவசம் கைவசம் கைவசம் கைவசம்

‘இப்போது செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு செலவாடு
செலவாடு செலவாடு செலவாடு செலவாடு

வேளாளரும் கூற தேவையில்லை

சிறந்த பிஸ்கோத்து
பிரீட்டானியா

மறைபொழிந்தது

வி. எஸ். ஆர்.

வெகும புதுசொலக் கொடுத்திருந்த பட்டாத்திற்கு வந்த ஒரு உரம் ஆகியிருந்தது. அந்த பந்தத்தில் வெள்ளை பட்டாத்தில் வீரமயில் வேலை செய்து பிடித்த உர்தான். அந்தமில் உரையின் பேரில் பெரும்புள்ளி பஞ்சாட்சர முதலிய வர் வீட்டில் அவருக்கு வேலை கிடைத்தது.

பெரும்புள்ளி பஞ்சாட்சர முதலியவரை தெரியாதவர்கள் கிடையாது. எல்லாருமே சொந்தங்கள் தான். வீட்டில் மகளும் மருமகளும் போல் குழந்தைகளும் இருந்தனர். குழந்தைகளைக் கவனித்தல் கொஞ்சுதல், சாய்ந்த கோல்கள் அங்கு அங்குதல் கொண்டு உலகப் போகதல் வகையில் வேலை.

பஞ்சாட்சரம் குழந்தைகளிடம் மிகுந்த வாஞ்சை காட்டினார். எல்லா வகுப்புகளும் தனக்குக்குப் பொருது போக வேண்டாமா? குழந்தைகளை எடுத்தவைத்தல் கொண்டு கொஞ்சுவார். வீதம் வீதமான வினையாட்டுப் பெயர்ச்சிகளும் பரிசுகளும் வழங்குவார். வகையில் வீட்டிற்கு வந்ததே குழந்தைகளிடம் அவர் காட்டிய அன்பும் ஆதரவும் அவர் கவனத்தைக் கவர்ந்தன. இதனால் வகையில் அவருக்கு விசேஷ பிரியமும் மதிப்பும் ஏற்பட்டன.

அந்த உரம் குழந்தைகளைக் குளிர் பாட்டி வீட்டில் வகையில். அவர்கள் தலைவர்த் தகட்டி கிட்டு உலகத்தை அங்கு வித்தான். பேத்தி சரகம் போல் சேகரும் எல்லா கோல்களையும் செய்தல் கொஞ்சமும் கோலியாமல் அவர்களுக்குத் தலை காரி தெரிந்திருப்போர் இட்டான். இவ்வகை பெல்லாம் உடத்தில் பத்திரிகை படித்தல் கொண்டு பஞ்சாட்சரம் கவனித்தல் கொண்டுதானிருந்தான்.

"என்ன வகையில்!" என்ற கேதகைக் கூப்பிட்டான் அவர்.

உள்ளே போவதற்குத் வகையில் திருத்தி திருப்பிப் பார்த்தான். அவன் அந்த வீட்டிற்கு வந்த மூன்ற மாதம் ஆகியிருந்தது. அந்தமில் அவர் பேசியது இது தான் முதல் தகட்டி.

"யந்த வகையில், உனக்கு?" என்ற அவரை விசாரித்தார் பஞ்சாட்சரம்.

வகையில் கட்டுவதற்கு வகையில் உட்கார் கவனித்தல் கொண்டு. பந்த கொல்லம் கொல்லம் தெரிய முடிந்ததற்குப் பின் கொண்டு. "புதுசொலயுமா?" என்றும்.

"உனக்குக் குழந்தைக்கும்கும்குமா?"

"தான் ஒரு மகனும் இவ்வகை ஒரு பெண்ணுக்கும்குமா?"

"என் பந்தகே வகையில்!"

"குழந்தைகள் தகட்டி புதுசொலயே வேலை இருக்கிறார்கள்."

"அட்டே, என் உன் பருஷன் மட்டும் தனியா வகையில் இருக்கிறார்?" என்று ஆசிரியத்தான் கேட்டார் முதலியார்.

வகையில் தெரிந்த தகட்டி. அவன் குரல் எல்லாம். வேலை கவனித்த முடித்தான். "மகனில்லாமல் வகையில் வெள்ளையனாக வகையில். வகித்தல் பிடித்தல் காட்டி பட்டாசும் போகாமென்ற சொன்னான். அவருக்குப் பட்டாசும் என்னுடைய பிடித்தல். காணு வது கவனி குழந்தை இங்கே வந்தால் அவர் கவனித்தான் என்ற கவனித்தான். மூன்று மாதமில் அவர் பிடித்தான் வகையில் குதித்திருக்கிறது!" என்ற வகையில்.

இவ்வகை உதவித்த தலை கவனித்த பந்த வகையில் பஞ்சாட்சரம் எல்லா வகையில் பத்திரிகை படித்தல் கொண்டு பந்த என்னுடைய மெதகை உட்கார் செய்த வீட்டில். தன்னைப் பத்திரிகை கவனித்த வீட்டு, தான் கொண்கைக் கவனித்த போட்டுக் கொண்கை முதலியார் பத்திரிகை படித்தது அவருக்கு ஆசிரியத்தான் அறிந்தது.

அந்த வேலை முதல் முதல் வகையில் தன் தகட்டிக்கு யமன் வீட்டிற்கு வந்த சொந்தம். அந்த யமன் ஒரு கிளியில் வேலை செய்த வந்தான். காரல் தன்னை வகையில் திருத்த யமனைக் கண்டதும். "யமன்! விசாரித்தீர்களா? ஏதாவது கிடைத்தது?" என்று ஆதர்த்தான் கேட்டான் வகையில். தன் கவனங்களுக்கு கிளியில் வேலை பார்த்தல் கொண்டு அவன் தன் யமனைக் கொண்டு காண்கை கவனித்த வந்தான். யமன் உட்கார் பிடித்தல் கொண்டு,

"வேலையாவது, வெட்டியாவது! பதிலைத் தாம் தேதியின்ற மிஸ்சிஸ் ஆவெஸ்டுப் ஆரம் பிக்கப் போகிறார்களாம். என் சிப்தையும் கிழிக்கப் போகிறார்களோ, என்னமோ!" என்ற முனைதோன். அசுராவைப்பற்றிடம் வடிவி உன்னே சென்ற அந்தைக்கு உதவி யாக வேலையனைக் கவனிக்கவானாம்.

அந்திரடி மூலமுதம் வடிவிக்ருத் தாக்கம் வரவில்லை, கின்னாடு மெ குழந்தைகளை யும் உயிருக்குயிராக கணவனையும் பிரித்த அவளால் எப்படி இருக்க முடியும்? அவள் சென்னைக்கு வருவது கொஞ்சகால அவள் கணவன் சபாபதிக்குச் சம்மதமில்லை, ஏற்றனை வட்டம் வந்தாலும் என் சொத்த வகை யிட்டி வாயாட்டென் என்ற பிடி வாதம் செய்தான். இருவருக்கும் வசக்கு வாதம் ஏற்பட்ட மனவதாபமும் ஏற்பட்டது. முடிவில், "பட்டணத்திற்குப் போய் ரீபே ஆர்ட் கடைவை அனுப்பி, பட்டணத்திற் தெருக்களில் தங்கம் ஒன்றம் இதை உ லீஸ்ஸ!" என்றான் சபாபதி.

"மாமாவை விட்டு உங்களுக்கு ஒரு வேலை தேடி உங்களுக்குக் கடிதமெழுதச் சொல்லுகிறேன். இன்னும் ஒரே வாரத்தில் ஓரளவி போடுகிறேனா இல்லையா, பாராட்டன்" என்ற கீம்பாகக் கூறி விட்டுப் புறப்பட்டு வந்திருந்தான். ஆனால் மாயனை கிராமத் திற்குப் புறப்பட மூட்டை கட்டிக் கொண் டிருப்பது அவளுக்குப் பட்டணத்திற்கு வந்த பிறகுதான் தெரிந்தது. வேலை யைப் பற்றி அவள் கண்ட கனகெல்லாம் க்ராமையாவி விட்டது. காரண ஆக வன் பட்டணத்திற்கு வந்தோ மென் மென்னி வகுத்த தொட்கினான். காரண தக்கமோ, இருக்குமிடத்தில் இருத்திருக் கலா மல்லகா? முதலியார் வீட்டில் அவள் வயிற்றுக்கு வேண்டியதைக் கொடுத்த வந்தான். எந்மையாயினால் பவைய பட்டுப் புடவை பொன்னா அவளுக்குக் கொடுத்த திருத்தான். அக்கனவு மெல்லிய அழகிய புடவையை அதற்குமுன் அவள் கட்டிக் கொண்டிருந்தாள். அதன் மென்மை அவ லுக்கு அவாவி பெருமையை அளித்தது. மெ திசைக்குக்கு முன் முதலியார் வீட்டி லுள்ள கண்ணாடியில் முதன் முதலாகத் தன் னைப் பார்த்துக் கொண்டதும் அவளுக்குத் தாக்கி வாரிப் போட்டது. தன்னையே அடையாளம் காண்டு கொள்ள அவளால் முடியவில்லை. கிராமத் தில் தன்னிற் தொட்டியில் தன் உருவத்தை அவன் பார்த் துப் பெருமைய் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். தன் அழகிற்கு இரையிலை என்று என்னி

கவப்பப் புகுக்கிறான். இப்பொழுதோ இக்கனவு சொகரியங்களுக் கிடைத்தும் அவன் உடல் இளைத்த உருவாதி விட்டது. சாருமையும் சோனையும் பாரக்கும்போதெல் லாம் தன் குழந்தைகளின் ரூபமும் அவ ளுக்கு உராமலிருக்குமா? எப்பொழுது கிராமத்திற்குப் போய்க் குழந்தைகளைக் காணப் போகிறேனென்று என்னிற் தவித்தது அவன் மனம்.

ஆனால் அவன் மனதில் ஒரு நித்த ஆகாச ஏற்பட்டது. பஞ்சாட்சா முதலியாரிடம் சொல்லித் தன் கணவனுக்கு ஒரு வேலை காக்கிக் கொடுக்கவாழா என்று நினைத்தான். ஆனால் அவரிடம் கேட்க அவளுக்குத் தயக்க மாக இருந்தது. 'அவர் என்ன நினைப்பாரோ, என்ன சொல்வாரோ?' என்று பயம் உண்டா யிற்று. ஆயினும் முதலியாரிடம் கேட்ப தற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த் திருந்தான்.

அன்று முதன் முதலாகப் பஞ்சாட்சாள் அவருடன் பேசியதும் அவன் ஆகாச மின் டும் லைத்தது. ஆனால் தன் பேச்சுக்குச் செவி கொடாமல் அவர் பத்திரிகை படிக்க ஆரம்பித்தது அவளுக்கு மையற்றமனிக்காம லிருக்குமா?

மீதான் மாலை பஞ்சாட்சா முதலியார் வார்த்தாவில் உலகிக் கொண்டிருந்தார். திடீரென்ற மனது பெய்ய ஆரம்பித்தது.

"சொகலாப் போட்டு விடு.....!"

கண்ணாடிக் பார்த்துக் கொண்டாள்.....

"மங்கனம், மங்கனம்!" என்று தம் பெண்ணைக் கூப்பிட்டாள், "மணி ஐந்தாகி விட்டது. குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து இன்றும் வரவில்லையா! வங்கி ரூபாயை கொண்டு போயிருக்கிறாள்?" என்று கேட்டாள்.

"வங்கி ரூபாயை எடுத்துக் கொண்டாள் போகிறதே யில்லை" என்றான் மங்கனம். முதலியார் வாகனில் எட்டிப் பார்த்தான். தூத்தில் சேரும் சாளுவும் கிணற்று தெருவடைக்கும் ஒன்றாகக் கொண்டு வந்த வந்தான். பின்னால் வங்கி மனையில் விளக்கூட்டி வந்த கொண்டிருந்தான். "மங்கனம், பார்த்தாயா நம் குழந்தைகளிடம் அவருக்கு மிகவும் வலுவாயை?" என்ற வந்திசை நினைத்தக் கொண்டாள் முதலியார். அப்பொழுது கூறலும் மனதும் குழந்தைகள் கூலிலிருந்து ரூபாயை அருகிலிருந்து அலைத்தான். இந்தச் சமயத்தில் எதிர்பாராத ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது. 'பாம்!' என்று அவதிகொண்டது எதிரே வந்தது ஒரு வாகனம்! ரூபாயை மூட்டை பிடித்தக் கொண்டு வந்த குழந்தைகள் எதிரே வரும் வாகனம் பார்த்துக்கொண்டன. "ஐயோ!" என்று கூவினான் வங்கி. ஓடிப் பாய்ந்து மூன்றைச் சென்று குழந்தைகளைத் தாண்டி வாகனின் எதிரில் திக்குன். 'வீல்' என்று மோட்டோரின் பிடிசைத் தந்தம். மோட்டோர் திந்தது! எல்ல வேளையாக வாகனமும் ஆபத்தான ஏற்பாடுகளை.

திப்பிரமம் வடைத்த பஞ்சாட்சாரமும் மங்கனமும் மனதையப் பாராமல் தெருவில் ஓடி, குழந்தைகளைத் தாண்டி வாகனம் பிணைத்தது. "வங்கி! மகாஜியாயிருப்போ, உன் குழந்தைகள் என்ருவருக்கே வேண்டும்!" என்று வாழ்த்தினார் பஞ்சாட்சாரம்.

மறாது தன் சம்பவத்தை ஆற்றிய ரூபாய் அதிகப்படுத்தி விருப்பதாய் பஞ்சாட்சாரம் தெரிவித்தபோது வங்கி சந்தோஷப்படவில்லை. "எப்படியாவது என் புருசனுக்கு வேலை சம்பாதித்தக் கொடுங்கள். அதனே எனக்கு நீங்கள் செய்த பெரிய உதவியாக இருக்கும்" என்றான் வங்கியின் மீது. "உன் புருசனும் என்ன வேலை செய்ய முடியும்?" என்று கேட்டாள் பஞ்சாட்சாரம். "வேண்டாமே தெரியும்" என்றான் வங்கி உத்தரவிட்டான். "பட்டணத்திலே வேண்டாமே தெரிந்தால் போதாது. ஏதாவது தொழில் செய்யத் தெரிந்திருக்கணும். தர வேலை, தர வேலை, சேஷ வேலை—இந்த மாதிரி தொழில் தெரிந்தால் தர ஏதாவது வேலை அடப்படும். இருந்தாலும் ஏதோ முடிந்த வகையில் பார்த்தலாம்" என்று பதிலளித்தாள் பெரியவர். வங்கியின் உத்தரவு மெல்லாம் அணைந்தவிட்டது. அவன் வேலை கேட்டதும், "இதோ, என் கிட்டியேயே உன் புருசனா வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ளுகிறேன்" என்று அவர் சொல்லுவதோடு அவன் எதிர்பார்த்தான். ஆனால் முதலியார் இவ்வளவு அளித்ததையுடன் உதவியை வங்கிக்கு ஆதரித்ததை அளித்தது.

சந்திரேசத்திரேசனும் பதம் வாகனம் தந்தான் வேலையில் புறப்பட்டான் வங்கி. பக்கத்தில் பழக்கடைகள் இல்லை. மூன்றாம் தளம் வந்த வந்த வந்த தெருவுக்குப் போய்த்தான் வாகனியாக வேண்டும். அருகில் ஒரு பழக்கடையாவது இருந்தால் எல்லாவற்றைச் சேவகரிக்கவாயிருக்கும் என்ற நினைத்தோதும் அவன் நினைப்பதன்று. அப்பொழுது தென்வாள் அவன் மனதில் ஒரு எண்ணம் தோன்றும். அவரை வலுவற்ற ஒரு பழக்கடையை வைக்கச் சொன்னால் எல்லாவற்றை இருக்கும்? சேவகம் செய்ய தென்னுள்ளானே அவருக்குப் பிடிக்காது? அவருக்குப் பதவியாபாசம் பிடித்தவனா தொழிலாகத்தானே இருக்கும்? ஆனால் கடையவைக்க இடம் வேண்டாமா? விரைந்ததில் பட்டணத்தில் கடையுக்கு இடம் கிடைப்பது குதியாகக் கொம்பாக இருக்குமென்று கேள்விப்பட்டான். முதலியாரிடம் சொல்லி எல்லாவது இடம் தோண்டி எந்தவாறு நினைத்தான். ஆனால் சந்திரேசத்திரேசனும் பதம் வாகனம் தந்தான் வேலையில் புறப்பட்டான் வங்கி. பக்கத்தில் பழக்கடைகள் இல்லை. மூன்றாம் தளம் வந்த வந்த வந்த தெருவுக்குப் போய்த்தான் வாகனியாக வேண்டும். அருகில் ஒரு பழக்கடையாவது இருந்தால் எல்லாவற்றைச் சேவகரிக்கவாயிருக்கும் என்ற நினைத்தோதும் அவன் நினைப்பதன்று. அப்பொழுது தென்வாள் அவன் மனதில் ஒரு எண்ணம் தோன்றும். அவரை வலுவற்ற ஒரு பழக்கடையை வைக்கச் சொன்னால் எல்லாவற்றை இருக்கும்? சேவகம் செய்ய தென்னுள்ளானே அவருக்குப் பிடிக்காது? அவருக்குப் பதவியாபாசம் பிடித்தவனா தொழிலாகத்தானே இருக்கும்? ஆனால் கடையவைக்க இடம் வேண்டாமா? விரைந்ததில் பட்டணத்தில் கடையுக்கு இடம் கிடைப்பது குதியாகக் கொம்பாக இருக்குமென்று கேள்விப்பட்டான். முதலியாரிடம் சொல்லி எல்லாவது இடம் தோண்டி எந்தவாறு நினைத்தான். ஆனால் சந்திரேசத்திரேசனும் பதம் வாகனம் தந்தான் வேலையில் புறப்பட்டான் வங்கி.

மூன் அவர் கடந்த கொண்ட மாதிரி விருத்த அதுவும் பிரயோஜனமில்லை என்ற தெரிந்து விட்டது. மோட்டாரிலிருந்து அவருடைய குழந்தைகளை அவன் காப்பாற்றியதற்கு இதை ரூபாய் அநிகர் சம்பளம் கிடைத்தது. அவர் கடை வைக்க இடம் சம்பாதித்தது கொடுப்பார்!

எதிரில் ஒரு பெண் கூட்டம் க்ந்த கொண்டிருந்ததைப் பார்த்துத் தயக்கமில்லை. ஒரு சோடாக் கடை வசதியில் அந்தக் கூட்டம் கின்று கொண்டிருந்தது. அந்தச் சோடாக் கடைக்காரர் இடத்தைக் காலி செய்து கொண்டு மேலிருந்தேறும் அந்த இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டதற்காக அந்த பெண் கூட்டம் நுயலிச் செல்வதற்குத் தெரிபு வந்தது. பரபரப்புடன் வடிமி பக்கத்திலுள்ள கடைக்குள் சென்று விளாசினான். "இந்தக் கட்டிடத்தின் மானேஜர் ஸ்தலி விருக்கிறார், கேட்டுப் பார்!" என்று அந்தக் கடைக்காரன். வடிமி பக்கத்திலுள்ள ஒரே தாண்டாகத் தாண்டி மாதிரி அடைந்தான். அங்கே மானேஜரைக் கண்டு பிடித்தது தன் கெட்டத்தை அவரிடம் நுழைவிட்டான். "எப்படியாவது அந்தக் கடைவை எங்களுக்குத் கொடுத்த விடுங்கள். எங்கள் குழம்பத்தை நீங்கள் தான் ஒரு சேர்த்து வைக்க வேண்டும்" என்று உதும் பொழுதே அவன் கண்ணில் நீர் மலிவது.

"ஒருவரு ரூபாய் அட்வான்ஸ் கொடுத்தால் அந்த இடம் கிடைக்கும். இன்ன விட்டாய் கொடுக்க மாட்டார்கள்" என்ற கூறி விட்டார் மானேஜர். "ஐயா! எங்கே காஸ் ரூபாய் ரூபாய்க்குப் போகேன்?" என்று மரிதாபமாகக் கேட்டான் வடிமி.

முடிவில் "ஐயா! எப்படியாவது ஒருவரு சம்பாதித்த காஸ் கொண்டு உர முடியுமா என்று பார்த்து விடுங்கள். தயவு செய்து காலி மானேஜரை யாரிடமிருந்து இந்த இடத்தைக் கொடுத்து விட்டதென்று சொல்லு" என்று அந்த மானேஜர் குதறியாகக் கேட்டுக் கிட்டுப் போனான் வடிமி.

பழம் வார்த்தைக் கொண்டு திருப்பியதும் நுதல் காரியமாக எப்போதாவது முதலில்

வார்டம் க்ந்த அட்கு கொடுக்கத்தான் கிட்டு. "வடிமி! என்ன செய்தி?" என்ற கேட்டார் முதலியார். "குழந்தைகளைப் பிரித்த என்னும் காத முடியவில்லை" என்று வடிமி.

"என். கருக்குப் போக வேண்டுமென்ற சொல்லுமே?"

"இல்லை; அட்கு இங்கே அதைத் தக்கவைத்து வந்து கிடையாமென்ற பார்த்தேன். உக்கிரம் வேலை செய்து கொடுத்த முடியாவிட்டாலும் ஒரு முட்டை ரூபாய் பணம் கொடுத்த ஒத்தாகச் செய்யலாம். சம்பளத்தில் பத்தப் பத்தாய்ப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று கூறிய பதம் கடை வடிமிதையும் சொன்னான்.

"சரி, எங்களுக்கு யோசித்துச் சொல்விடுங்கள்" என்ற சாதாரணமாகப் பதில் சொன்னார் முதலியார்.

பரிசொன்றை வடிமிக்கு. "சரி, என்ன உலகம் இது! என்ன மனிதர்கள்! சம்பளத்தில் பிடித்துக் கொண்டு கூட முத்த ரூபாய் கொடுக்கக் கூடாது? "இதோ, தருகிறேன்!" என்ற சிட்டென்ற ஒரு வார்த்தை சொல்ல இவ்வளவு பெரிய தனத்தைக்கு மாத வர வில்லை? மனிதர்களை விடப் பணம் உய்வதால் போல் விட்டதா?" என்ற எண்ணி மனம் கொள்ளான்.

மாத என் காலி எஜமானர் கீட்டிற்குப் போவதற்கே அவருக்கு இஷ்டமில்லை. இருந்தாலும் கடை முறையாகச் சாகுவதும் சேகரமாகப் பார்த்துவிட்டுச் சம்பாதித்ததும் வார்டிக் கொண்டு கத்தகிடுவது என்ற உத்தேசத்தான் கிண்பிவான். இவனைத்

வடிமி கடைவாசல் தாண்டி...

தரத்தின் கண்டதமே குழந்தைகள், "என் இந்திரா கோம் கழித்த கந்தாய்?" என்ற சண்டை பிடிக்கத் தொடங்கி விட்டன.

"சொக்கோய் போட்டுவிடு!" "பாஸ் கொடு!" என்றெல்லாம் வச்சரித்தன. "சொக்கோய் என்ற குழந்தைகள் பலராகக் கூடச் சங்கடமில் உட்காந்திருந்தன" என்று மனம் கவறிப்பதும் வடிமி யின் மனத்தை எதோ

செய்தது. இந்தக் குழந்தைகளை விட்டு வேறையிலிருந்து கிடைக்காதேயென்ற எண்ணிலும், சட்டமின்ற யாதைக் கவலாக்கிக் கொள்ள முயற்சும். ஆபத்தச் சமயத்தில் மூயம் மூன்று கடல் கொடுக்க இயல்பு மிக்கவர்கள் கிட்டிய வர் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும் உடனே குடைகிட்டது.

அன்று வேலை முடிந்ததும் கின்ற விடுவதற்கு உதிரச் சம்பளம் காக்கிக் கொள்வதற் காக முதலியைத்தேர் தேடிச் சென்றார். வங்கியைக் காட்டாமே அது, "வங்கி! உனக்கு மூன்று மூயம் கொடுக்க வேண்டிய அடிமையே இல்லை..." என்ற உதிரியிடற் தயர்விலும், "சரி, அப்படி யானால்..." என்று மெது சொல்ல முயன்ற போது பஞ்சாட்சரம் குடைகிட்ட, "அந்தக் கட்டிடத்திற்குச் சொந்தக்காரர் யார்தான். மூன் பணம் இல்லாமல் உனக்கே அந்தக் கடைகைக் கொடுக்கிறேன்" என்றார்.

குப்பென்ற விளத்த கிட்டித் தங்கியிருந்த அகத்தான் கட்டிடத்திற்குச் சொந்தக்காரர்? அவர் என்ன சொல்லப் போகிறார் என்பதை அறிந்த கொள்ளாமல் எழலில் உதிரி கைக்க இருப்பதென என்ற கிணத்த வகுத்திலும். அவன் முகத்தில் குதிரைக் கத்தாடியது. "எல்லாம், உட்கர் சேலியை என்றும் பறக்க யட்டேன். இப்பொழுதுதான் கடிதாவி எழுதி அகவை உட்கரைத்த விடுகிறேன்" என்ற உதிரியிடற் கெட்டிலும்.

கிட்டிக்குத் திருப்பம்போது. அகலுக்கு இறக்கை மூன்றை ஆரம்பத்தில் பந்த விடுவது போல் தோன்றியது. அவன் கைகளை எவ்வளவு உயிர்பெற்ற எழுந்தது. மீதித் தோல் கொன்றதும் சட்டென்ற அவன் மனதில் ஒரு சந்தேகம் தோன்றியது. திருக்கிட்டி மீண்டும். இந்தச் சந்தேகம் ஏன் இதுவரை தன் மனதில் தோன்ற கிணம் என்பதற்கான அவனுக்கு ஆதாரமற்ற அளித்தது. "பழக்கமையவது, மன்னார்க் கட்டியாவது? நீ சம்பாதித்தக் கொடுக்கும் இடத்தில் என் கடை கடைக் கேண்டு யாக்கும்? பெண்டாட்டி தயவில் வேலை தேடிக்கொண்டு காத்ததை எட்டும் ஆரம்பி கான் இல்லை. என் பட்டணம் காணாட்டேன்" என்ற அவன் கைகள் எழுதி கிட்டிய பந்த செய்வது? அவன் கைகள் அவனிடம் உயிராயே வைத்திருந் தான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால், சபாபதி தன்மதிப்பையும் கவனிக்காததை யும் பாசாட்டுபவன். அவன் கடித்ததைப்

படித்ததிலிருந்து அவன் உட்கர் கிரிப்பானே தவிர ஒரு காலம் பட்டணத்திற்குத் திரும்பி வராமல்பான். வராமல்பான் என்ற செய் வது? குதிரைமம் குதிரைமம் கிராமத்தில் பட்டணம் கிட்டக் வேண்டியதானே?

இதை கிணத்ததும் அவனுக்கு அருமையம் ஆத்திரமும் வந்தது. கைகளுக்கு வேலை தேடிக்க கொடுக்க அவன் பட்ட கட்டும் எவ்வளவுவெளும் கிளத்தந்தான் என்பதை அறிந்தான். ஆனால் இவ்வளவு கட்டப்பட்டிருக் கைக்கு இடம் தேடிய பிறகு எழுதாமல் இருக்கக் கூடாது என்ற எண்ணமும் தோன்றியது. கிட்டிக்கு கத்த மயக்கிடம் கொல்லிக் கைகளுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதச் சொன்னான்.

"அட்டே! மறந்தட்டேயே! சந்த மூன்றை உனக்கு ஒரு கடிதாவி வந்தது புறக்கிட்டேயிருந்தது. இந்த!" என்ற உதிரியிட மயம் ஒரு கட்டை அவனிடம் கொடுத்தான்.

"உனக்கு என்ன தெரியும்? கிட்டென படிக்கக்!" என்றான் வங்கி.

அவன் மயம் எழுத்தக் கட்டியபின் கருமற படித்தான்.

"வங்கியே, சபாபதி இப்படியே எழுதிக்கொண்டது என்ன வேண்டுக, காரிக் பத்த தவிர தன் மனது பெற்று கனென்றான் தவிர! தவிர இங்கேதான். இங்கேயும் மனது வேலா கிட்டாக் கூட ஆது மரத்த துட்டும் பயமில்லை. தம்ப தோட்டத்திலே அவரை, பட்டணம் வேண்டி, கத்திச் சந்தாவி போட்டிருக்கிறேன். கையடியம் தட்டித் துருத்தி கைகிரித்தேறது. கடிதம் மனதிலித் திக் தம் மீதமுள்ளும் போய்வான். காரே எழுதாதது என்ற இருக்க. என்ன இருந்தாலும் நீ இங்கேயே என் தேறும் கொடுத்தேறது. குதிரைமம் கனெனக் கையாள் கைதவன். உடனே நீ கைகிரி இங்கே வந்தது தேறு.

சபாபதி."

இதைப் படிக்கக் கேட்ட வங்கியின் உட்கர் குதிரை கைகளில் கீர் பொல பொல வென்ற பொழிந்தது. கைகளிற் தடைத்தக்கொன்று "யான! இன்றைக் குத் சம்பளமே கிணப்பிட்டேன். இந்தக் கடிதம் மட்டும் கைகளுக்கு கட்டிருந்தால் இந்தப் பட்டணத்தையும் இதுள்ள மனிதர் கையம் சபித்தக் கொன்று சந்தாவையகக் கிணப்பிடுப்பான். ஆனால் இன்று கையின் முதலியார் இடம் கொடுப்பதாகச் சொன்ன பிறகு, இந்த கைகை கிட்டப் போகவே யன்ற இல்லாதான். எல்லாம் கிட்டக் குதிரைகளை ஒரு தடவை பார்த்தகிட்டிக் கிணப்ப வேண்டும்" என்றான்.

"யான, வங்கி!" என்ற உதிரி, மயம் ஆத்திரமும் பார்த்தான்.

பயம்

குறியீடு 10

வினாசுவரனே யாநதம் சாஜனின் தம்பர் நடத்து
கொண்டிருந்தது. யானெங்கார்கள் பூனோகத்தி விருத்து
பிடித்துக்கொண்டு வந்திருந்த ஜீவன்களை அவனுக்கு
முன்வைப்பது அநீதரப்படுத்தி வைத்துக் கொண்டிருந்
தனர். அவரவர்கள் செய்த குற்றத்துக்குத் தக்கபடி
யாசாஜன் தண்டனை விதித்துக் கொண்டிருந்தான். இந்தச்

சமயத்தில் வந்த விநாசன முன்னறிவிப்பின்மீது இவ்வு ஜீவன்கள்
வியர்க்க விழுவதற்கு ஓடி வந்து யானுக்கு முன்னும் தின்றன.

அவற்றின் ஒன்று மனிதன்; இன்னொன்று பார்ப்பு.

"எவ்வாறு தப்பியும் தெரியாமல் இவர்களை எனக்கு முன்னும் தின்றென்று
கொண்டு வந்து விடுவதெனியவர்கள் யார்?" என்று யானெங்க வந்த சமயத்தில்
அன்வி எழுந்து கேட்டான் யாசாஜன்.

யானெங்கார்கள் விதியுடன் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்
டனர். யானெங்க அந்த ஜீவன்களைப் பற்றி அவர்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது.

"எங்கடின் யாநம் இவர்களை அவைத்துக் கொண்டு வரவில்லையா?"
என்று யானெங்காஜன் பிள்ளும் உறுமினான்.

"இல்லை. அப்போ!" என்று யானெங்கார்கள் தடுக்கிக்
கொண்டே வரவாய விடுத்தனர்.

அடுத்த கணம் யானெங்க சாஜனின் பார்வை சத்திர
குபிதனின் பக்கம் திரும்பியது.

அவன் நம் ஆனந்தவாத விட்டு எழுந்து நிற்கும்.

"உமக்கு இவர்களைப் பற்றி எதாவது தெரியுமா? நீ
நான் இவர்களை அவைத்துக் கொண்டு வரச் சொன்னீரா?"
என்று யானெங்க சத்திரகுபிதனை நோக்கிக் கேட்டான்.

"யானெங்க இவர்களைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாது;
நான் இவர்களை அவைத்துக் கொண்டு வரச் சொன்னேன்
இவர்களை" என்றான் சத்திரகுபிதன்.

"ஓ! இவர்களுடைய ஆயுசு முடிந்து விட்டது என்று
உயிருடைய கண்ணுக்குப் புத்தகத்தைப் புரட்டிப் பாரும்!" என்று
யாசாஜன் விட்டான் விட்டான்.

சத்திரகுபிதன் ஏதோ முணுமுணுத்துக் கொண்டே, இப்படியும் அப்
படியுமாகச் சத்திர நோன் புத்தகத்தைப் புரட்டினான். பிறகு, "இல்லை; இவர்க
ளுடைய ஆயுசு இன்னும் முடியவில்லை" என்றான்.

மறுகணம் யானெங்க சாஜனின் பார்வை அந்த மனிதனின் மீதும் அந்தப்
பார்ப்பின் மீதும் விழுந்தது.

"இது என்ன ஆசிரியமாய் நுகிறதே! நீங்கள்மேலே என்னைத் தேடி
வந்து விட்டீர்களா, என்ன?" என்று அவர்களை நோக்கிக் கேட்டான் யானெங்க.

"ஆம், யாழ்ப்பேரே!" என்று சொல்லிவிட்டு, இவ்வு ஜீவன்களும்
நிலை குவித்தனர்.

"அப்படியானால் நீங்கள் இங்கே வருவதற்கு முன்னும் செத்திருக்க
வேண்டுமே!-யார் உங்களைச்
சாக அடித்தது?"

"எங்களை நான்களே சாக
அடித்துக் கொண்டோம்!"

"வேடிக்கைதான் ; இந்த விபரீதம் எப்படி நிகழ்ந்தது?"

"இதோ இருக்கிறதே. இந்தப் பாய்புதான் என்னை முதலில் கடித்தது ! இரண்டாவதாக இதை நான் அடித்தேன். கடைசியில் இருவரும் மடித்தோம்!" என்றான் மணிதன்.

பாய்பு ஒன்றும் சொக்கவில்லை ; தலையைக் கீழே போட்டது போட்டபடி இருந்தது.

"இதற்குக் காரணம் என்னவா விடுக்கும்?" என்று கேட்டவாறே வேண்டியவிட ஆழ்ந்தான் வயல்.

சித்திரகுப்தன் அந்தச் சிமந்தை வயலுக்கு வைக்கவில்லை. "மணிதனாக கண்டால் பாய்புக்குப் பயம் ; பாய்வைக் கண்டால் மணிதனுக்குப் பயம். பரஸ் பரம் இருந்த பயம்தான் தங்களைத் தங்களுடைய இனங்கள் என அடித்துக் கொண்டதற்குக் காரணம்!" என்று அவன் விஷயத்தை விளக்கினான்.

"அப்படியானால் பயம் என்னை விடக் கொடியது போதும்!" என்றான் வயலானவன் சிரித்துக் கொண்டே.

— வித்தன்

கோலகேதபம்

எப்படி ?

உபாத்தியாயர்:—கிட்டு. நீ எழுதித் கொண்டு வந்த விவரத்தில் "எழே கால் மணி அடித்தது" என்று எழுதி விடுக்கிறது. அது பிரக. கடிவாரம் கால் மணி அடிக்காது.

கிட்டு:—இல்லை, ஸார்! எங்கள் வீட்டுக் கடிவாரம் கால் மணி மெதுவாகப் போகிறது!

★

பேடி !

புதிதாகத் திறக்கப்பட்ட ஒரு பாய்க்கி யில் இரவு காத்ததில் காய்க் காய்ப் பதற்கு ஓர் ஆள் வேண்டும் என்று விளம்பரம் செய்திருந்தார்கள். அதற்கு ஒருவன் வந்து விண்ணப்பம் செய்து கொண்டான்.

பாய்க்கித் தாரியதரிசு:—உனக்கு இந்த மாநில வேலையில் முன்னால் பழக்கம் இருக்கிறதா?

அவன்:—முன்னால் பழக்கம் எதுவும் இல்லை; ஆனால் ஒரு சின்ன ஓரை கேட்டாலும் நான் அக்கத்திலிருந்து விழித்துக் கொண்டு விடுவேன் !

★

ரோம்ப ரோம்ப !

"என் மனைவியின் ரூபக சக்தி ரோம்ப ரோம்பம்! அப்படியா!"

"என்? எல்லாவற்றையும் மறந்து விடுகிறாயாக்கும்!"

"இல்லை, இல்லை! எல்லாவற்றையும் ஒன்றுகூட விடாமல் ரூபகம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்!"

பிதாப !

கிராமிக் ஒருவர் ஓட்டை விழுத்த ஓர் அனாதைக் கொடுத்தது கடிக்கப் பாய்க்கி விட்டார். கண்டக்டர் முதலில் அவரைக் கவனிக்காமல் வாய்க்கிப் போட்டுக் கொண்டான். பிறகு கவனித்ததும் அவரிடம் வந்து, "ஸார், இது நீங்கள் கொடுத்த அனாதையே!" என்று கேட்டான்.

கொடுத்தவர்:—ஆமாம், ஏன்?

கண்டக்டர்:—அதிக ஓட்டை விழுத்திருக்கிறதே!

கொடுத்தவர்:—அதனால் என்ன, நீ கொடுத்த கடிக்கடிதும்பான் ஓட்டை போட்டிருக்கிறதா!

★

ரூபக சக்தி

"முடியாத என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்த பிறகு மூர்த்தி என் அதுபற்றி வருத்துகிறான்! அந்தப் பெண்தான் அவனைக் காதலிக்கவில்லை என்று நீர் மாணமாகச் சொல்லி விட்டாயோ! பிறகு அவளை மறந்துவிட வேண்டியதுதானோ!"

"அவன் எப்படி அவளை மறப்பான்? அவன் நினைத்தாலும் கூட அவனால் அது முடியாது. அவன்தான் ரூபக சக்திக்காகப் பள்ளிக்கூடத்தில் நிறைவுப் பரீட்சை எய்தியிருக்கிறான்!"

மாட்டுப்பெண் செல்லுகிறாள்

அம்புஜம்

அவருக்கு அன்று ஆயிரம் கடுமைபாற வேலை போலிருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் முடித்துக் கொண்டு விடு திரும்பும்போது மிகவும் களைப்புற்றவராக இருந்தார். "உம், அப்பா!" என்று தன் களைப்பை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு அவர் உடை மாற்றும் சமயம் கான் அவரிடம் போனான்.

"ஏன், இன்று கடுமையான வேலைபோ?" என்று கேட்டிடம் பரிவுடன். அந்தச் சமயத்தில் என் பரிவு அவருக்கு விவாதிக்கவில்லை. "உம்" என்று மூலக்கீட்டுக் குளிக் குளம் அவருக்குப் புருக்கு கொண்டார்.

கிறுண்டி எப்பிடுமப்போது நான் மறுபடியும் ஆயிரத்தேன். "காலைக்கு வண்டி எத்தனை மணிக்கு வருகிறது?" என்று கேட்டான்.

"ஏன்?" என்று கேட்டார் அவர்.

"அதற்குள் மருத்து விட்டிர்க்கோ! காலைக்கு காணாமல் அப்பாவும் வருகிறார்களே!"

"இந்தா!" என்று அவர். வேலத்தோர் தாவித் தன் மாமனாருடன் சமீபத்தானும் வருவாது அவர் மருத்து விட்டார் போனார்.

கிறுண்டி, அருகே முடிந்ததும் அவர் மாமனாரையும் சமீபத்தானையும் வரவேற்க ஏற்பாடு செய்வதில் முயல்கிறார். காணாமல் அப்பாவுடனும் சேராதாதுடனும் போக வேண்டிய இடங்களை மெய்வாய் பற்றித் திட்டமிட ஆய்வித்தேன்.

✱

"இன்று என்ன புரோசாரம்?" என்று கேட்டபடி உங்களை துணுதிதார் அவர்.

"உங்கள் 'புரோசாரம்' என்ன?" என்று திரும்பிக் கேட்டான்.

"என் 'புரோசாரம்' இன்று நேராவை நிர்த்து படம்" என்று அவர்.

"என் திட்டமிட..." என்று அன்னையன் கிறுண்டி, இரவுச் சமையல் திட்டத்தை நான் சொன்னேன். அதற்குள் அப்பாவும் காணாமல் அங்கு வந்து விட்டனர். கான் என் மனைக்குத் கிறுண்டி கொடுப்பதில் கடுபட்டேன். அன்னைய புரோசாரம்மிக் கேட்டதும் "இப்படி தினமொரு இடத்திற்கு அங்கு கொண்டுந்தான் உடம்பு என்னத் திருகு-ஆகும்?" என்று அப்பா ஆதேயித்தார்.

"நேராவை நிர்த்து படம், அப்பா!" என்று வற்புறுத்தினான் நான். தனிக் குடித்தனம் ஆய்வித்தேன். இரண்டு வருஷங்களைக் கன் புகைகத்து மனத்க்கையே நான் வரவேற்று உபாஸித்திருக்கிறேன். முதல் முதலில் நேர் தகத்து மனத்க்கை உபாஸிப்பதில் எனக்கு ஏற்பட்ட உதாசனத்தைக் கேட்க வேண்டுமா! இரண்டு ஈன்று வராத்க்கைக் கண்ட இடத்திற்கு அங்குத்தேனும், காணுக்கு காது வேன் விதவிதமான சமையலும் பகாணும் எனும் சேப்ததிலும் எனக்கு சொம்பவும்

களைப்பாக இருந்தது. ஒப்பாவே விடும்பாற அவர்கட இரண்டு நான் விடி எடுத்துக் கொண்டு விட்டார்!

அன்று, "விட 'வெதி'கொண்டு விடிக் கொது!" எந்தென் காள்.

"அவர்கள் பேரம் ஒரு வராமலெது; இன்னும் போய்ச் சேர்க்கதாக்க வடதம் எழுதக் காணுமே!" எங்குள் அவர்.

அதற்குள் என் உன்னம் மூன் தினம் வந்த கடித்ததைச் சுற்றி வட்டமிட ஆய்வித்தது. ஆம், வரப்போகும் சேவ்வரவன்று என் னுடைய மாரியாகும் காத்தனும் வருவதா எழுதி விடுந்தார்கள்.

"செய்வாய்க் கொணங்குள் அந்தப் புடவைவா எடுத்து வந்து விட்டால் தேவன்!" என்றென் காள்.

"என், அதற்குள் என்ன அவரம்! அம்மா வும் காணும் வந்து விட்டாடுமே!"

என் காத்தியின் கபாவம் எங்கு நன்ற தெரியும். இங்குதம் எப்பிடு தெரிபாதவன் அவன். தன்னைப் போலவே மற்றவர்க்கும் ஆனாயென்பது ஒன்று இருக்கிறதென்பதை நினைத்துப் பார்க்காதவன். தனக்கு ஒரு ஆணை நோன்றிவிட்டால் மற்றவர்களை அது எப்படிப் பாதித்தாலும் சரி, நிரூபித்தற்க் கொண்டு விடுவான்.

இப்போது நான் புடவைக்குப் பணம் வைத்திருக்கிறேனென்று தெரிந்தால் அவனுக்கும் புடவைவின் தேவை ஏற்பட்டுவிடும். அவரிடம் உள்ள புடவைகளைவளம் மாபமாக மாற்றித் தரும். அப்படியும்.....இப்படி போலித்த எனக்கு ஒன்றுமேயிருக்கவில்லை. புடவைக்காக வைத்திருக்கும் பணம் அவர் தந்ததென்பதும் நான் இப்படி கொணாம் பொருள்க் காட்டினேன். ஆளுதிது என் அன்ன தந்த பணம். ஏதோ கட்டுரைப் போட்டியில் கடைத்த பரிசை எனக்கு முதல் முதலாக அளித்து, "எப்போதும் என் கினைவு இருக்கும்படி ஏதாவது வாக்விடு கொன்" என்று அவன் சொல்லி விடுந்தான்.

✱

ஜெயரவும் அவன் தாயாகும் செய்வாய்க் கடுமை கால வந்து சேர்க்கதான். மாரியாகும் காத்தனும் விட்டும் காவுடி எடுத்து வைத்த நிவித்த நான் புது மனுவாப்பாக மாறி விட்டேனும். காணம்பாடிபோய் குடிபாடி வேலை செய்பவன் நிதானமாக வேலகலைக் கவனித்திருந்னும். மொத்தத்தில், நான் விட்டது இருபத தெரிபவியில்லாயான். இது அவர் அபிப்பிராயம். இந்த அபிப்பிராயத்தை உறுதிப் படுத்த வந்து சேர்க்கதான் எடுத்த விட்டுக் கணம்.

"ஐயோ! உங்கள் இப்போதெல்லாம் வேனில் பசப்பிடு அபூர்வமாக இருக்கிறதே!"

"அம்மாவாதான்? காண்கணெல்லாம் வந்து தான் அவன் விட்டை ஆக்ரமித்துக் கொண்டிருக்கிறோமே!" எங்குள் ஐயா.

வீட்டுவீதியில். அவர் எழுகிற போதும்,
 "இல்லாவீட்டால் பாரேன்! முட்டை என்
 வாய் சந்தைக் கட்டுசர்க்கோ, சினிமாவுக்கோ
 போனது, நிழல் வரும்போது நானும் அண்
 னையும் எப்படிப் பேசிக்கொண்டேவருவோம்!
 இப்போது அப்படி முடியுமா!" என்று.

"இப்போ மட்டும் என்ன! உங்களுக்கு இல்
 வாத சரிமை யாருக்கு!" என்றுச் என்
 மையார்.

"இப்போதுதான் மனமே வருது, அம்மா!
 அநெகமா உண்ணிவ விடும்பமாட்டான்.
 அப்படித்தான் அவன் விடும்பினாலும்..."

முடிக்காமலேயே வரக்கேட்கத்த நிறுத்தினுள்
 ஸ்திரீ.

எனக்கு அழகையே வந்துவிட்டது. என்னை
 ஏன் இவர்களை இப்படித் தடுத்துக் கொட்டு
 மிருக்க! தங்கைக்கு ஒன்றும் செய்யக்கூடா
 தென்று நான் சொல்லவில்லை! போன
 தடவை தயாராக இருந்த லூகிநிந்தபோது, நான்
 அதுமாதிரி பட்டுப் பனம் போட்டு வரவில்லை
 "என்ட"கைய அவனுக்குத் தூக்கித் கொடுக்க
 வில்லை, சரி! அதை அவனுக்குக் கொடுத்த
 போது என் இதயம் விவரமாக அடித்துக்
 கொண்டாலும், என் உணர்ச்சிகளை வெளியே
 காட்டினேன்! என்னைக் கொடுப்பதற்காக
 உன் அந்த 'என்ட'வை நாயே போட்டியில்
 வைத்துத் தாவண்டும் என்ருே அவர்!
 பிரயாணத்திற்குப் போட்டியைத் தயாரிக்க
 அவனுக்குத் தெரியாதாம். இன்னும் இது
 போல் எத்தனை எம்பலங்கள்! அன்னையும்
 தங்கையும் குழியாகச் சம்பாஷிப்பதற்குத்
 தடையாக நான் ஒருபோதும் இருந்த
 தில்லையே! என்னைவாலும் சரி! இன்று
 இவர்களுடன் எங்கும் போவதில்லை. ஆனால்,
 நான் போகாவிட்டால் அவர்களுக்கு என்ன!
 அதற்கும் என் மீது குற்றம் எட்டிவிட்டுப்
 புறப்படுவார்கள்!

அன்று மாலை, "ஹீமத் ஹாஸ்டி தேவியின்
 அவர்களும் முடியவில்லையாக்கும்!" என்றுச்
 அவர், தங்கையும் அம்மையும் மட்டும் புறப்
 பட்டு வந்துவந்த பார்த்து.

இருவரும் பதில் சொல்லாமல் இருக்கவே,
 "என்ன மகாராஜம்!" என்று கேட்டார்.

"அவர் வரவில்லையாம்!" என்றுச் ஸ்திரீ.

"ஏன்!"

"காட்டியிருந்த 'கட'மென்று இருக்
 கிறது, அவனுக்கு என்ன கொடுமா!"
 என்றுச் மமையார்.

ஸ்திரீ, அம்மையை முறைத்துப் பார்த்தாள்.
 காலுக்காக இருக்கத் தெரியவில்லை அம்மாவைக்கு
 எப்படி அவள் அப்பிராயம்.

இவர்களுடைய கனம் பாகவதையப் புரிந்து
 கொள்ள முடியாத அவர் போதுளும் கிழங்கு,
 "என்வதான் நடந்தது, சொல்லுங்கள்!"
 என்று.

அவ்வளவுதான்: "என்டாப்பா, நான்கள்
 தான் அவளை ஏதாவது கொய்க்கிறோம்பிர
 மென்று உண்டிக்குத் தோன்றும்படுதோ! நானும்
 எல்லாவோ கேட்டுப் பார்த்துவிட்டேன்;
 சொல்லவில்லை. நீதான் கேட்டுப் பாரேன்!
 ஆனால், நீ கேட்டால் மட்டும் சொல்லிவிட

போகிறார்களும்! நீ கூப்பிட்ட உடனே வந்து
 விடப் போகிறார்களும்!" என்று படபடத்
 தான் மமையார்.

தடதடவென்று எவ்வளவுதான் வந்தார்
 அவர். குறிப்பாய் விநியாயம் அதிவேகத்து
 தெருக்கும் நெடுமீட்டிப் போகக்கூடப் பார்த்து
 சரித்துக் கொண்டிருந்த என் தேவதேவம் அவ
 டுடைய ஆத்திரத்தை அதைக்கக் செய்தது.
 "ஹாஸ்டி!" என்று அதட்டினார். நான் நீடுக்
 கட்டு நீவிக்கிறேன்.

"இன்று காங்கம் ஒரு காட்டியக் கட்டுசர்க்
 குப் போகிறேன். நீ வரப்போவதில்லையா!"

மெனமம்.

"என்ன காரணம்! என்ன நடந்தது!"
 நான் பதில் சொல்லவில்லை.

"சரி; நீ இரு பண்டங்கள் கொள்வதும், நான்
 வர்ப்புறுத்துவதும் நடுமீட்டி வந்த பின் நடக்
 கட்டும். இப்போது உடனே புறப்படு!"
 என்று.

"நான் வரவில்லை!" என்று.

"தீர்மானமாகவா!"
 நான் போனேன் இருக்கவே அவர் ஆத்திரத்
 துடன் இவர்களை:

ஸ்திரீயாகார்:—இப்போதுது எங்கே
 பார்த்தாலும் 'கட' போகக்கூடுவ
 இருக்கிறது. நான்! தேவனைக் கட
 பண்ணி விட்டார்களே, எம்பலத்தைக்
 கட பண்ணி விட்டார்கள், கூலியைக்
 கட பண்ணி விட்டார்கள்.....

வாடிக்கைக்காரர்:—அதற்காக நீ
 என் மூகத்தைக் கட பண்ணி
 விட்டே, அப்பா!

“உன் எண்ணம் எவ்வுத தென்பயிந்தே
என்று நீயெவ்வாறே! ஐயமும் அபயமும்
இருக்க வந்து தெறுந் சக்திதோடிமுக இருப்பது
உனக்குப் பிடிக்கவில்லை. உன் வீட்டு மனி
தர்கள் வந்தால் முயலாமல் அடிப்பாய். அப்
போது யார் உன்னை செவ்வதனும் சக்திதோடிப்
படுவான்!”

"அப்படித்தான் எவற்றும் கொண்டு
கொள் ! புகழ் எனின் கொழுநீர் இவற்றைத்
எனக்குத் தெரிந்தது" என்பதே கரு.

அவர் கோபத்தினால் குறைத்துப்போகத்தான். அடுத்த கணம் அவர் கைகளில் பரிசென்று ஒரு அரை நிழல்த்து, மீண்டும் ஒருவர் கைகளில்பட்டு என்னவோ அவர் கைகளிலுட் டுத்தவாறாக அபுத்த லீட்டர், கையாணி மாபிரபாந்திரமகன் மாங்கதாபம். இந்த மகன் தாபம் எப்போதாவது ஒருநாள் பதறு போகத்தொடர்வு இல்லாமல் வந்தான் கான்.

"உங்களை விட்டுவிட்டு அங்கேயே யிருக்க வேண்டும் என்று சொன்னேன்!" என்று ஆழப்பித்தான் குமாரன்.

"பொதுமடி, நீ வேறு சொல்பி விடாதே!"
என்று ஆய்வித்த நான், என் மனநிலைகளதை

பக்கங்கள் அப்படியே கொண்டத் தீர்த்து
விட்டால்,

“கரணம் இவ்வாயில் மனத்களில் நட
வழக்கங்கள் வருவதில்லை. பிறந்ததைவிட வந்த
தால் பிடிக்கிறது என்று படிக்கத்தக்க வந்தால்
பிடிப்பதில்லை. உண்டும் கண்ணில் குற்றம் காட்டு
படுத்தலை, பிறந்ததைவிட கண்ணில் அந்தமாய்
படுத்த வரவாட்டார்கள், கம் காரியங்களில்
குற்றம் கண்டு பிடிக்க வரவாட்டார்கள், நாம்
கத்திரோடாமல் வாழ்வதைப் பார்த்து மயங்கித்
துதிப்பது நின்று காண்பார்கள், பக்கத்தாரோட
தங்கள் அந்தரத்தை உபயோகிக்கவே வது
குரர்கள். நாம் அவ்வாறும் பழகிவிடும்
கட்டுறு கொண்டாலும் அநித்யத்தைய அவர்கள்
பதிலினை இவர்கள், மாயிப்பார் மருமகள்
அவ்வீசைப்போல வரமு முடியாது என்று
பண்ணுதர்கள் அந்தக்கு கரணமாக அழிக்
குமே, அப்படியே.....”

இந்த உலகத்தில் என் உய்யும் மருமகன்
பேரவன் அருந்தல் மகத்த நன்மொழி
மருந்து வாயின் வாயிடு, கையால் இடிக
அவரமக உன்னை இடும்ன். அமரமுன் தன்
கவிரத்தை கவனிக்கச் செல்குன்.

மாணவியின் அழகு உயரம் இடநா இருக்கிறது
 14 நாட்களில் அழகுள்ள
 சருமத்தை அளிக்கக்கூடியது.

பாமோலில் அந்ரு உபசயம் வெல்வேறு வயதான 1,285 பெண்மணிகளாலும், சகல சிதோஷ்ஸ்ஸித்திகளிலும், பல்வேறு சருமங்களின் மேலும் உபயோகிக்கப்பட்டு புரிசைசிக்கப் பட்டது. ஒவ்வொரு சிதபர்களில் 2 பேர், 14 நாட்களில் அந்ருள்ள சருமத்தைப் பெற்றுக்கள்

பெரும் செல்வ வேண்டியது இதுதான் :
பாமோலிய் சோப்பால் உங்கள் முகத்
தன் கழுவுங்கள். அதன் உயர்ந்த
47ம் துணை உங்கள் சருமத்தில்
மேல் கவர்த்து 80 சென்டுகள்
தேயுங்கள். பிறகு கழுவுங்கள்.
சாஸ்க்ரூ 3 வேளை எந்தம் 16
சாட்கள் இவ்வாறு செய்
யுங்கள் இத்தனைய சந்தம்
செந்தம் உங்கள் சருமத்
திற்கு புதிய சுத்தத்தையும்
அழகையும் அளிக்கிறது.

பா.மோ.வி.சி. உ.வ.ம.ப.வ.ன
சதுர அழகை அளித்தது

பெயோலிங்கின் புதிய அழகு கோலையை இன்றே தூம்பியுங்கள் !

சாவித்திரியின் டிராமியார்

ராஜேஸ்வரி

"சாவித்திரி! என் சொல்வதைச் சென். உன் அப்பாவுடன் வாருக்குப் போ, அது நான் உனக்கும் வந்தது, எனக்கும் வந்தது" என்று ஓர்ந்தி.

"அது நான் முடிவாத காரியம். என் இப் போது அப்பாவுடன் போக மாட்டேன்" என்று சாவித்திரி.

"எனக்குத் தொன்றியதைச் சொன்னேன். அப்பறம் உன் இஷ்டம். இப்போயே இருந்து அம்மாவிடம் இருப்பதுதான் உனக்குப் பிடித்திருக்கிறதென்றால் உன் போக வேண்டாம்."

"சரி, சரி. வாருக்குப் போவதைப் பற்றிச் சொல்லிய பெரிச் சொன்னாய். அம்மாவைப் பற்றி அப்பாவுடையவா இவ்வாறு சொல்லவில்லை. அங்கையும், தந்தையும் நானே உன் கைட் தெய்வம்! 'போனாலும் நான்; கிராமமும் போ' என்று பெரியோரின் உதவதை நீங்கள் கேட்டதில்லையா! அதனால், அம்மாவைப் பற்றி அப்பாவுடையவா சொல்வாதிர்கள். போவாய் படுத்துக் கொண்டு தூக்கம்" என்று சாவித்திரி.

இதைக் கேட்ட ஓர்ந்திரியின் மனம் தெற்றியது. 'போனாலும் நான் என்று கூறினதில் தவறென்று! நான் நான் மருமகனிடம் சிறிதாவது அன்புடன் இருக்கிறேனா!' என்று எண்ணியது அவன் மனம். அவன் சிறிது உட்கொண்டதில் போல் பின் கொக்கிச் சென்றது.

தேவப்பாற்றம் குழித்தலாறு ஓர்ந்திரியை அவன் தாயார் மீதுகி மிகவும் கஷ்டப்பட்டு என். என். என். கைப் பட்டை வைத்தான். அந்த குழி அவன் அம்மாவை பட்டை வைக்க முடியவில்லை. ஓர்ந்திரியும் தன் பொறுப்பை உணர்ந்து அந்தமன் பட்டையை முடித்து விட்டு போய் நேட ஆய்வித்தான். பன் பெரிய மனத்தினால் ஸ்பாஸ்தானும், தன் புத்தி எதிர்ப்புறமும் ஒரு சம்பளம் வீசிய குழித்தலாறு அமர்ந்தான். தனது நினைவிலேயே ஆய்வில் எவ்வொருவரையும் பாசாட்டுதலையும் பெற்றதற்கின்றி, பெரிய பதவியையும் வந்ததான். இந்த நிலையில் அவனுக்குப் பெண் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறாள். ஆனால், அவற்றை கண்டிப்பாக மனம் சென்று கொள்ள முடிந்தது விட்டான். மீதுகி எவ்வளவோ கெட்டுவிட்டது; உத்தரவுதான். அதன் பன்னகக் கடைசியில் அவன் வந்தேன் சமைக்கிற ஐயில் பெண்ணை சாவித்திரியை மணக்க சென்றது.

சாவித்திரி அழுவும் குணமும் சிறந்த புத்திசாலிப் பெண். அவன் தம்பையர் சமைக்கிற ஓர்ந்திரி ஓர்ந்திரி. பின் கொக்கித் திருக்குச் செட்ட வேண்டுமா! ஆனால் சிவனாய் போல் அளவுக்கு மீறிச் செல்லும் கொடுத்தது

தன் பெண்ணை அட்டுப் பிடிவதற்கும் ஓர்ந்திரி குணமும் உண்மையாக வந்தது விட்டியை.

சாவித்திரியை மணந்த கொண்ட ஓர்ந்திரி தன்னைப் போன்ற பாக்ஸிவாசி வாருமே இருக்க முடியாத என்று சிந்தித்துப் பெருமை கொண்டான். மீதுகிவும் தன் சிந்தியின் அழகைப் பற்றியும், தன் கட்டுப் பெண்ணின் குணத்தைப் பற்றியும், அவன் எவ்வொருவரும் பெருமைபாடக் கொடுத்த கொண்டான். ஆனால் அநெய்வை எந்தக் கட்டைக்குத் தான் கிடிக்கும்!

இதுவரை தன் மாமனார் விட்டிருப்பேயே இருந்து வந்த ஓர்ந்திரி, திடீரென்று கொய்ய புத்தாருக்கு மாற்றப்பட்டது தன் குடும்பத்துடன் அங்கு போய்ச் சென்றான். சாவித்திரி வைத் தன் பெண்போய் பணித்து வந்தான் மீதுகி. அவர்கள் ஒத்தமம் உட்கொண்டே பொறுக்கிக்கொண்ட பொழுது! இவ்வாறாகப் பக்கத்து வீட்டில் முடிவிற்கும் காமாதி, இவ்வாறு விட்டிருக்கிற கருவானென்! ஒவ்வொருதில் காமாதி மீதுகிவிட்ட சாத்தான மாவே பறா ஆய்வித்தான். பிறகுதான் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கட்டுப் பெண்ணை வைத்துக் கொண்டும் வித்ததைப் பற்றி, மீதுகிவிடம் துயம் போட ஆய்வித்தான். இந்த துயத்தின் கெய்வம் மீதுகி முறியின் அமைத்து கொடுக்க கிண்க. ஆனால், கைப் பட்டை கைத்தால் கிண்கும் கைதாய் என்பது போல், வர வர மீதுகிவும் அவன் கொற்றைக் கேட்டு அதன்படியே நடக்க ஆய்வித்தான்.

ஓரு நாள் காது. சாவித்திரி வந்தவியோடு எழுந்து வருவதற்குப் பின்னால் சிறிது நேரம் வித்தது எழுந்து வந்தான். பறைய மீதுகி பறா இருந்தால் அவன் அப்பா சொல்லித்த எழுந்து வந்ததற்கு ஒன்றும் கூறிவிடக் காட்டான். ஆனால் அவன் இப்போது புதிப மீதுகி பல்வகா! அப்போதுதான் எழுந்து வந்த சாவித்திரியைப் பார்த்து, "எனது! இப்படியாக ஒருத்தி பொழுது விடிந்தது உட்த தெய்வமும் தங்குவாள்! இன்று வெள்ளித் திழ்மையல்லவா! எப்போது என்னைப் தேடித்ததுக் கொள்ளுகிறது! இப்படியாக துக் கிண்க விடு கருப்பட்டா போவதற்கு" என்று கருமையாக கொற்றை விதி எறித்தான். இவ்வாறுதான் கேட்ட சாவித்திரிக்குத் துக்கி வாரிப் போட்டது. தன் மாயாசர் தனது அம்மாவை சொல்வது என்று எண்ணி ஆச்சரியமடைந்தான்.

"அம்மா, இன்று கொஞ்சம் என்ருகத் துயம் விட்டேன். அதனால் பொழுது விடிக் தது உட்த தெய்வமில்லை. கிண்கதான் கொஞ்சம் எழுப்பி விட்ட உட்தா! காலை சிக்குத் தேசியம் எழுத்து விடுவதென்" என்று கூறித்

மட்டுக் ஏன் மறந்துவிட்டது! என்னதான் இருந்தாலும் அவன் பெண்டாட்டியாகியவா! ஒரு வேளை அவன் வாகனவா லெண்டாமென்ற சொல்லி விட்டானோ, என்னவோ!" என்று பலவீரம் அடுக்கிக் கொண்டு சென்றும் மீளுஷியம்மாள்.

ஸ்ரீத்தி பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்தான். அதற்குமேல் அவனுக்கு பொறுக்க முடியாவிட்டது. ஆவீனும், தான் வரையத் திறந்தால் பெண் இன்னும் அநிலைக்குமே ஓழியக் குதறலாகு. அதனால் வாய் பேசாமல் வெளியே சென்று விட்டான்.

அன்று எளித்திர் திடீரென்று மயக்க மடைந்து விழுந்துவிட்டான். ஸ்ரீத்தி பதறிப் போய் விட்டான்.

"மேல் ஸ்ரீத்தி, இதற்குப் போய் பஸ் படுவார்களா? அல்லாதிரு வேல் சொல் இட மில்லையோக் இங்கேதரு. சொன்னால் எங்கே வான் கொடுத்திக் கொள்வோனே என்று இப்படிப் படுத்துக் கொண்டு விட்டான். மயக்கமாவது, சிவக்கமாவது? அநிலைமையே வெறும் பாராங்கு. இதற்குப் போய் பாக்டர் என்னத்திற்கு!" என்று இரைந்து கொள் முடிந்தான் மீனாஷி. ஸ்ரீத்தி பதறிப்போய் டாக்டரை அழைத்து வந்தான்.

டாக்டர் ரோயால்க்கு உடம்பு மிகவும் பல தீமைகள் இருக்கிற தென்றும், அதனால் அவ னுக்கு 'செட்' வேண்டுமென்றும் சொல்லி விட்டுச் சென்றார். ஸ்ரீத்திக்கு மீனாஷியின் வார்த்தைகளே கேட்கச் சிக்கலாகியது. அவ னோடு என்னை போடவும் அவன் மனம் ஒப்ப வில்லை. இது மெய் எளித்திர் மெதுவாகக் கண்டறிந்த திறந்தான். தன் மாரியார் சொல் லிய வார்த்தைகளே மெய்யாக அவன் எளித் பழக்கக் காய்ச்சல் எய்துகதப் போய் துணுதி னான். அவன் இப்பொழுது மாரியா சொல்லப் பிழிவது போய் இருந்தது. மெய்க் எழுத் திருக்க முயற்சும். முடியாவிட்டது. அநே மெ யம் அவன் கமர் இரண்டு வருஷங்களுக்குள்ளு டாக்டர் எம்பவத்தையே தீர்த்ததுப் பார்த்தான்.

இதற்கு முன்பெல்லாம் மீனாஷியும், எளித் திரியும் மிகவும் மனமெதிர்த்தாரென வாழ்ந்த வந்தார்கள்! ஒரு நாள் எளித்திரி இப்படித் தான் மயக்கமாய் விழுந்து விட்டான். ஸ்ரீத் திக்கு மேல், மீனாஷி துடி துடித்துப் போய் விட்டான். மயக்கம் தெளிந்த பிற்பாடு உட அவளை வேலை செய்ய விடவில்லை. அன்று பூராவும் எளித்திரியைக் கவனப்பட்டுக் கண்கத் திக் கொண்டதுடன், விட்டு வேலை பூராவும் தாமே செய்தான் மீனாஷி. எளித்திரி ஏதாவது வேலை செய்யச் சென்றால் உட அவன்க் கொடுத்தப் படுக்க வைத்தான். அப்படிப் பட்ட மீனாஷியா இவன்? புது மீனாஷியாக வங்கியா மாறிவிடுகிறான்! இந்த என்மையே அவன் மனதில் தோன்றியதும், துக்கம் பிறிட்டுக் கொண்டான் எழுந்தது. அகால மரணமால் அவன் என்மையில் கண்ணிப் பெருகிறது. மெனமமாக எழுந்து வேலைகளை வெல்லும் கவனக்கவாணன்.

! நாட்கள் வேகு வேலமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தான். எளித்திரிக்கு, மீனாஷியிடமிருந்து

படிக்கப் படுக்குதற்கு எட்டுமேன், அநிலைத் தாமே தனிக் குதறலாகியது. இது நிலையில் எளித்திரி விப்பவதியானான். வழக்கப்படி, கவிதைக் கிராமமாக, கவிதைப்படி, மெய்தம் முத லியவைகள் கூட்டித்தான். எளித்திரியைப் பிர வசித்திருந்து தன் விட்டுக்கு அழைத்துச் செல்ல ராமச்சந்திரமயர் வந்திருந்தார். ஸ்ரீத்தி எளித் திரியை அவன் தலப்பனாடுடன் செல்லும்படி வற்புறுத்தினான். ஆனால் எளித்திரி பிறந்தமே செல்ல மாறத்தான். இச்சமயத்தில்தான் எளித் திரி ஆய்வத்திக் உறிய எம்பாவாவின அவர்க் கெடுவதற்கும் உட்தது. கடைசியில் ஸ்ரீத்தி மீனாஷி இவர்கள் வற்புறுத்தியபாறும், அவன் தந்தை வருத்திக் கப்பிட்டதாறும், பிரவசித் திருக்குப் பிறந்த விட்டதற்குச் சென்றான் எளித்திரி.

"ஸரீசு, தந்தி" என்ற குரல்க் கேட்டு வெளியே வந்து தந்தையைப் பித்தான் ஸ்ரீத்தி.

"எளித்திரிக்கு அபாயம்—உடனே வரவும். ராமச்சந்திரன்" என்ற தந்தையைப் படித்ததும் சிறு குழந்தையைப் போலத் தெய்தித் தெய்தி அழுது கொண்டே உன்னை சென்றான்.

"என்மையா, ஸ்ரீத்தி, என்மே மொசாறம்! ஏன் அழுதுக்கு!" என்று கேட்ட மீனாஷி

நங்குகத் தெரியும்!

"என்ன கதரியத்திக் இந்த விட் தும் துணுத்தித்திக்! நான் யாற் என்று தெரியுமா?"

"நீங்கள் நான் பிரபல அட்வகேட் கத்தராகியேன். நான்மன் ஒரு வேளை பிடிபட்டு விட்டான் கட்டடாயம் உங்களைவே எங்கள் வக்கீலாக வைத்துக் கொள்ளுகிறோம்!"

அகில உலகச் சிறுகதைப் போட்டி

★ ★ ★

- இருபத்தொரு தேசங்களில் சேர்க்கை பிரசித்தமான பத்திரிகைகள் ஒத்துழைத்து அகில உலகச் சிறு கதைப் போட்டி ஒன்று நடத்துகின்றன.
- இந்த முயற்சியை ஆரம்பித்த பத்திரிகை விபுலார்க் நெதர்லாந்து டிரிப்பூன்.
- இந்தியா தேசத்தில் மேற்படி சிறு கதைப் போட்டியை நடத்தும் பொறுப்பைப் புது டெல்லி "நவீனத்துவக் கைடம்ஸ்" பத்திரிகை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.
- இந்தியாவில் மூக்ஷியமான பதினொரு பாகைகளிலாவது ஆங்கிலத்திலாவது மேற்படி போட்டிக்குச் சிறுகதை எழுதலாம்.
- இந்தியாவின் மூக்ஷிய பாகைகளில் தமிழ் மொழி ஒன்று என்பதைச் சொல்ல வேண்டிய தீர்மானம். ஆகையால் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இந்த அகில உலகச் சிறு கதைப் போட்டியில் லைத்துகொள்ளலாம்.
- இந்தியா தேசத்தில் எழுதப்படும் கதைகளில் சிறந்த எட்டு கதைகளுக்கு "நவீனத்துவக் கைடம்ஸ்" பத்திரிகை மொத்தம் ரூ. 5,500 பரிசு அளிக்கிறது. இதில் முதல் பரிசு ரூ. 1,500.
- அகில உலகச் சிறுகதைப் போட்டிக்கு ஒவ்வொரு நாட்டிலிருந்தும் இரண்டு அல்லது மூன்று கதைகள் பொறுக்கி அனுப்பப்படும். இப்படி மொத்தம் சேரும் 58 கதைகளில் எல்லாவற்றிலும் சிறந்த கதைக்கு "விபுலார்க் நெதர்லாந்து டிரிப்பூன்" பத்திரிகை ஐயாவிரம் டாலர் (ரூ. 20,000) பரிசு அளிக்கும்.
- மேற்படி அகில உலகச் சிறு கதைப் போட்டிக்குத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து கதைகளைச் சேலாக்கும் பொறுப்பைக் "கவி" பத்திரிகை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.
- சிறு கதைகள் மலர் மூலாவிரம் வர்த்தகங்கள் அடங்கியதாக இருப்பது நலம். லாவிரம் வர்த்தகங்களுக்கு மேலே போகக் கூடாது.
- 1960-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் 30-ந் தேதிக்குள் மேற்படி சிறுகதைப் போட்டிக்குக் கதைகள் அனுப்பப்பட வேண்டும்.
- போட்டிக்கு அனுப்பும் கதைகள் சோகந்தக் கற்பனையென்று கதை ஆசிரியர் உறுதி மொழி சேர்க்கப்படவேண்டும்.
- கதைகளில் விபுலம் வதைப்பற்றி வேண்டுமானாலும் இடக்கலாம். காதல், குரோதம், ஒன்றி, வார்த்தை, தேசபக்தி, தியாகம், மோகம், துரோகம், கவிபாணம், மரணம், — ஆகிய எந்த விஷயமானாலும் சரி; உணர்ச்சிப்பொதுக்கு, அமைப்புத்திறன், வாழ்க்கைப் பண்பு, அபாயம் சிறப்பு, கதையின் மீட்டம், — ஆகிய சிறுகதையின் அம்சங்களே மூக்ஷியமாகக் கருதப்படும்.
- தேச ஆசிரியர் போட்டிக்கு இரண்டு கதைகள் அனுப்பலாம்.
- தமிழ்க் கதைகளை அனுப்ப வேண்டிய விவரம்:—ஆசிரியர், "கவி", சிதம்பரம், சென்னை, தாமசு சேய்வு உதையின் மேல் "அகில உலகச் சிறுகதைப் போட்டி" என்று குறிப்பிட வேண்டுமென்றும்.
- பரிசுக்குரிய கதைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு "நவீனத்துவக் கைடம்ஸ்" ஆசிரியர் ஸ்ரீ தேவதாஸ் கார்த்தி தகுந்த நீதிமூலகம் நீலமலர் செய்வார்.
- மேற்படி போட்டிக்காக வரும் தமிழ்க் கதைகளை ஸ்ரீ தேவதாஸ் கார்த்தி தயாரிக்கும் தீர்மானம் பரிசுகளைச் சேய்வு அவதூறிக் சிறந்த தாது கதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்த மற்றிய பரிசுகளைக் கவிக்கு அனுப்பி வைப்பாராம். இந்த தாது கதைகளுக்குப் "கவி" தீர்மானம் ஒவ்வொன்றுக்கு ரூ. 250 வீதம் பரிசு அளிக்கப்படும்.
- அகில இந்தியப் போட்டிக்காகப் பஞ்சாபத்தார் தேர்ந்தெடுத்தும் ஈரது கதைகளையும் அவற்றின் ஆசிரியர்கள் தயக்கமேலோ, பிரதாசுக் கொண்டோ ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துத் தரவேண்டும்.
- பரிசுக்குரிய தேர்ந்தெடுக்கப்படும் கதைகளைத் தவிர மற்றக் கதைகளில் பிரசுரிப்பதற்குத் தகுதியான கதைகள் "கவி"யில் பிரசுரிக்கப்படும். அப்படிப் பிரசுரிக்கப்படும் ஒவ்வொரு கதைக்கும் ரூ. 50 வீதம் சன்மானம் அளிக்கப்படும்.
- பரிசு பெறாத, பிரசுரிக்கப்படாத கதைகளைத் திரும்பிப்பெற விருப்பமேவர் கைப்பெறுதலுப் பிரதிபுடன் போதிய தபால் தீர்வைக் அனுப்பவேண்டும். திருப்பி அனுப்பியதாக உத்தரவாதம் செய்ய முடியாது.
- இந்தப் போட்டி சம்பந்தமாக ஏதப்படும் சந்தேகங்களில் "நவீனத்துவக் கைடம்ஸ்" ஆசிரியர் ஸ்ரீ தேவதாஸ் கார்த்தி உதும் தீர்ப்பே முடியுமாறு.

யுத்த கேந்திரம்

செய்யமணி

செய்யமணி துறைமுகத்துக்கு மேலே இருக்கும் கரையில் அமைந்திருக்கிறது

● ● ● இத்தகைய ஏதாவது செய்ப்படங்களுக்கு மேல் இராத சிறிய கிராமமாக இருந்த செய்யப்பூர் இன்று உடைந்திருக்கின்ற பெரிய நகரங்களில் ஒன்று ஆகி விட்டிருக்கிறது. உடற்படைக் கொட்டை எங்கும் கிழக்கு ஆசியாவின் வரலாறு எங்கும் பிரசித்தி பெற்று விளங்குகிறது.

“யுத்த கேந்திர”த் தொடரில் இதற்கு முன் ஆஸ்திரேலியா, இந்தோனேஷியா, பர்மா, கொரியா நாடுகளில் பற்றி விவரிக்கப்பட்டது.

செய்யப்பூர் துறைமுகத்தினால் சிறப்பாக வடைந்த மலாய் நாட்டைப் பற்றிய மற்ற விவரங்களை இந்தக் கட்டுரையில் காணலாம். ● ● ●

மலேயா (தொடர்ச்சி)

இரண்டாவது மகா யுத்தத்தில் ஐப் பானியர் தோல்வியடைந்து மறுபடியும் பிரிட்டிஷாருடன் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டது அல்லவா? அப்போது பிரிட்டிஷார்களின் மலேயாவில் மீண்டும் பிரவேசித்த உடனே முதல் முதலாகச் செய்த காரியங்களில், சிங்கப்பூரில் அமைக்கப்பட்டிருந்த ஐ. என். ஏ. (நேதாஜி சுபாஷ் சந்திர போஸ் சிறுவிய இந்திய தேசிய சங்கமம்) வீரர்களின் சூப்பக் கிண்ணத்தைத் தகித்ததும் ஒன்று என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட வேண்டும். அத்தகைய சூப்பக் கிண்ணத்தைத் தகிப்பதன் மூலம் தங்களுடைய தோல்விகளையும் பிறகுடைய வெருளாமையையும் மறைத்து விடலாம் என்பது பிரிட்டிஷாருடன் எண்ணம் போதும்!

இரேபர்லாஸில் போர்ச்சுகீஸ்களின் செல்வாக்கு ஓங்க ஆரம்பித்ததும் அவர்கள் ஆசிரியரிடம் தங்களுடைய செல்வாக்கைப் பரப்ப முற்பட்டனர். ஆஸிராவில் தங்களுடைய வியாபார எதிர் கொண்டு வந்த போர்ச்சுகீஸ்கள் 1511-ம் வருஷம் மலாக்காவில் தங்களுடைய ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்தினர். துறைமுகப்பகுதி ஆன்

டுகள் வரலாறு அவர்கள் மலாக்காவில் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தனர். அதன் பின்னர் அவர்களிடமிருந்து டச்சுக் காரர்கள் மலாக்காவைக் கைப்பற்றினார்கள். அதிலிருந்து தான் வருஷம் களுக்கு மேல் மலேயாவில் டச்சுக்காரர்களின் ஆதிக்கம் இருந்து வந்தது. பிறகு 1781-ம் ஆண்டிலிருந்து அந்த நாட்டில் பிரிட்டிஷாருடன் ஆதிக்கம் ஏற்படத் தொடங்கியது. அதிலிருந்து அவர்கள் வலமாகவும் பலமுறுத்தலும் உத்தரவுகளுடன் ஓர்யந்தம் சென்று கொண்டு மலாக்கா முழுவதும் தங்களுடைய ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்திக் கொண்டார்கள். அவ்வாறு பிரிட்டிஷ் சார்லாதுவ மண்டலத்துக்குள் மலாய் நாடும் செல்லியது.

★

மலாய் நாட்டில் விந்தியனம் சென்னை மாகாணத்தில் மூன்றாம் ஒரு நாட்குடைய இருக்கிறது. அவ்வளவு சிறிதாக இருந்தும் அது உலகத்தின் கெந்திர மந்தையங்களில் ஒன்றாக விளங்குவதற்குக் காரணம் சிங்கப்பூர் துறைமுகமும், சம்பப் சய உற்பத்தியும்தான்.

செங்கப்பூர் உலகத்திலுள்ள பிரம்மாண்டமான துறைமுகங்களில் ஏழாவது வந்தாலும் வசிக்கிறது. வல்வரகம் உட்பட உலக நாடுகளிடம் இருக்கும் கடற்படைகள் எல்லாம் செங்கப்பூர் துறைமுகத்தில் அடங்கியிருக்கின்றன என்றும் மேற்படி துறைமுகம் எவ்வளவு பெரியது என்பதை விவரித்துக் கொள்ளலாம்!

ராய்க்கல் ஆக்டோபர் 1947-ல் போது கூடினது ஐக்கிய நாடுகள் கூட இராத மிகச் சிறிய நேரம் மாக இருந்த செங்கப்பூர் இன்று சுமார் பதினாறு வட்டம் ஐக்கியம் வசிலும் பிரம்மாண்ட நகரமாகத் திகழ்கிறது. படைத் தளமாகவும் சேமித்தலையின் வாசற்படியாகவும் விளங்குகிறது. செங்கப்பூர் திறையிலுள்ள நாடுகளுக்கும் செல்லும் செல்லும் கப்பல்கள் பெரும்பாலும் செங்கப்பூர் வழியாகத்தான் செல்லவேண்டும். தென்மேற்கு ஆசியாவில் வசிக்கும்வர்கள் சான்றாணியம் உட்காது சிங்கப்பூர் இருந்த போது வழங்கப்பட்ட பெயரே செங்கப்பூர் அல்லது செங்ககரம் என்று சரித்திராசிரியர்கள் ஆதாரங்களுடன் கூறுகிறார்கள்.

செங்கப்பூர் நீவு இருக்கின்ற இருபது சதுர கிலோமீட்டர் நிலப்பரப்பை உட்காது. அதற்கும் மலாய் நாட்டுக்கும் இடையே வுள்ள ஜோகூர் ஐக்கிய நாடு மூக்கால் கைம் தூரமே இருப்பதால், அங்கு கடலில் சரீல் பாலமும் இரா வண்டிகளின் போக்கு வரவுக்காக சந்தரவும் போட்டிருக்கிறார்கள்.

முதலாவது மகா புத்தர்த் துக்குப் பின்பு பிரிட்டிஷர் செங்கப்பூரை மிகவும் சக்தி பொருத்திய கடற் படைத் தளமாக நிர்மாணித்தார்கள். அங்கு கடல் கோக்கிப் பெரிய பிரதமன் அமைக்கப்பட்டன. காடுகளை அழித்து விமான நிலையங்களை நிர்மாணித்தார்கள். எதிரிகளின் சீர்தழைகள் வர முடியாமல் துறைமுகத் துவாரத்தில் வண்டி போடப்பட்டன. காலபுறத்திலும் ஏராளமான கடற்கள்களை இரவியமாக வைக்கப்பட்டன.

உலகத்தின் சரித்திரம் ஒரு காலத்தில் மலாய் நாட்டிலும் நிர்ணயிக்கப்படும் என்ற ஒரு பிரபல பிரிட்டிஷ் தளபதி சென்ற மகா புத்தர்த் துக்கு முன் பெருமை வடித்ததுக் கொண்டார். செங்கப்பூர் காதுபுறமும் கடல்

வாய் குழப்பப்பட்ட இரும்புக் கோட்டை என்று பிரிட்டிஷ் சர்க்காரும் ஐப்பாணிப் பவமுதந்தி வந்தனர்.

செங்கப்பூர் கடற்படைத் தளத்தைப் பிரிட்டிஷர் அல்லாது சக்தி பொருத்தியதாகச் சொல்கிறதும் கடல், ஐப்பாணிய்கள் எதிர்பாராத விதமாகக் கடலில் எங்கேயோ ஒரு முகையில் தருப்புகளை இறக்கி மலையா யிது படைபெருத்து வந்ததால் பிரிட்டிஷர்கள் முன்னேற்பாடுகள் எல்லாம் விபர்த்தமாயின. எந்த வல்லாகம் கடல் வழியாகத்தான் செங்கப்பூரைத் தாக்கும் என்ற எண்ணத்துடன் பிரிட்டிஷர்கள் தயாரித்திருந்த தந்தரப்புத் திட்டமெல்லாம் ஐப்பாணியின் துணிச் சலிதலும் புத்த தந்திரத்தினாலும் நித கமயினாலும் தவிடு பொடியாயின!

செங்கப்பூரை ஒரு சங்கேத நகரம் என்று சொல்லலாம். அங்கு தெருக்களில் சைக்கிள், இரிதிரைகள், மலாய்க்காரர்கள், ஐரோப்பியர்கள் முதலிய பல தென் தினரும் நடமாடிய வண்ணமாக இருப்பார்கள். எப்பல் போக்குவரத்திலும், விவாபாரத்திலும் செங்கப்பூர் சில தென் மூக்கியத்தலம் பெற்று விளங்குவதைப் போல, செங்கப்பூர் திறையின் வாசற்படி என்ற முறையில் தென் செங்கப்பூர் ஆசியாவின் அரசியலிலும் சேக்திர சுவாசமாக விளங்கி வருகிறது. அது மத்திரமல்ல;

இந்திய மகா சமுத்திர
மும் பசிபிக் மகா சமுத்
திரமும் சந்திக்கும் முக்கி
யப் பிரதேசமாகவும்
விளங்கி வருகிறது.

சிங்கப்பூர் பிரபல
மனடவதற்கு முன் மலே
யாவில் மலாய்க்காரரும்
பிரெஞ்சும்தான் முக்கியத்
தூதராகவந்தனர் இருந்
தனர். ஒரு காலத்திலே
வந்தியப் போக்குவரத்
தில் ஆஸ்திரேலியே இந்
திரயங்களுக்கு அடுத்தபடி
யாக மலாய்க்கார விளங்கி
வது. ஆனால் சிங்கப்பூர்
தூதராகவும் அபிவிருத்தி
அடைந்தபின் மலாய்க்கா
ரும் பிரெஞ்சுமும் செல்

வாக்கு முந்தி இரண்டாவது மூன்றாவது
வந்தாரங்களாக அடைய வெகித்தது.

★

இருவத்திலே ஆஸ்திரேலியர்கள் கண்டத்திற்கு
வாய் போகிறார்களும் மலாய் காரை சுமார்
சமுதாந்தமும்பது கைம் சீனமும் இரு
தது கைம் அல்லமும் இருக்கிறது.

மலேயாவில் உள்ள ஓர் அநிசுவம்
என்னவெனில், அந்த நாட்டிலுள்ள தூதர்
களில் தொண்டாற்றுகிற சத விதிகம்
பேர் அங்கு குடியேறிவங்கினோர்
மலேயா காரனில் வாரும் காட்டு
மியாண்டுகளைத் தவிர மற்றவர்கள் வர
வும் அங்கு குடியேறிவங்கினதான்.
மலேயாருகைத் தங்க அனுகூலம் காடு
என்று சொல்லிக் கொள்ளும் மலாய்க்
காரர்களிடம் பூரிசுபலம் எம்மாஜியம்
செல்வாக்குடன் விளங்கிய காலத்தில்
இந்தோனேஷியாவிலிருந்து அங்கு குடி
பெறிவங்கினதான் என்று சரித்திரம் கூறு
கிறது. சீனர்களும் இந்தியர்களும் குடி
பெறுவதற்குமுன் தங்கள் அந்த நாட்டில்
குடியேறிவ சாதாரணத்தினுடைய மலாய்க்
காரர்கள் மலேயாருகைத் தங்கன் காடு
என்று சொல்லுகிறார்கள்.

மலேயாவிலே மற்றொரு விசித்திர
விஷயம் என்னவென்றால், மலாய்க்காரர்கள்
சிறுபான்மையோடாக இருப்பதுதான்!
அதாவது அங்குள்ள ஜனங்களைச் சீன
ர்களும் இந்தியர்களோடாக அறுபது சதவிகித
மும் மலாய்க்காரர்கள் எதிர்ப்பது சதவிகித
மும் இருக்கிறார்கள். எனவே, ஜனவாயக
முறையை அடியொட்டலாகக் கொண்டு
அங்கு பார்க்கினெண்டு ஏற்படும் காலம்
வருமாயின், அப்போது மலாய்க்காரர்கள்
தங்கள் சொந்த நாட்டில் சிறுபான்மை

மலாய் பெருமனி

மலாய்க்காரரும் இருக்கும்
படி. மேலும்!

மலாய்க்காரர்கள் ஆதி
யில் தரித்துக்கொண்டதும்
பெணத்திற்குக் கொடுத்தும்
இருந்தார்கள். சுமார்
ஐந்துதாந்திரங்களுக்கு
முன் அந்தப் பிரதேசங்
களில் அராபியவாந்தர்கள்
களின் ஆதிக்கம் ஏற்
பட்டபோது அவர்களால்
மலாய்க்காரர்கள் மதம்
மாற்றப்பட்டு முஸ்லிம்
கள் ஆனார்கள்.

★

பி. மலேயாவில் 1887-ம்
வருஷம்வரையில் கரும்பு
விவசாயம்தான் முக்கிய

மகா தொழிலாக இருந்தது. அந்த நாட்
டில் பிரிட்டிஷாருடன் ஆதிக்கம் ஏற்படுவ
தற்கு முன்பே அவர்கள் இந்தியாருகைக்
கொண்டறி விட்டதால் மிகரிசைத் தூதர்த
சம்பந்தத்தில் அவர்கள் இந்தியாவிலிருந்து
தொழிலாளர்களைக் கொண்டு போவது
சாத்திய மாவிற்று. பத்தொன்பதாவது
தாந்திரம்முன் இறுதியவரையில் மலேயா
யில் கரும்பும் கார்பியும் முக்கிய விவ
சாயத் தொழிலாக இருந்தன. 1900
ஆண்டு ஆகம்பமானதிலிருந்துதான் அந்த
நாட்டில் சாப்பி உற்பத்தியும் ஆரம்பமா
யிற்று. அதிலிருந்துதான் தமிழ் நாட்டி
லிருந்து கட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்
கள் கடல் கடந்து மலேயாவுக்குச்
செல்வத் தொடங்கினார்கள்.

மலேயாவில் உள்ள எட்டுவட்டம் இந்தி
யர்களில் மூன்றில் ஒரு மடங்கு பேர்
அந்த நாட்டிலேயே பிறந்து வளர்ந்த
வர்கள். அவர்களில் பெரும்பாலோர் இந்
திரயாருகைப் பார்த்ததே கிடையாது!

அங்குள்ள கட்சக்கணக்கான தமிழ்ந்
தொழிலாளர்களில் மூன்றில் ஒரு மடங்கு
பேர் சப்பர் தொடங்கினாலும் மற்ற
வர்கள் சயிம்பேக்கினாலும் மராமத்து
வேலைகளிலும் கிராட் பருக்கிறார்கள்.
அதாவது மலேயாவின் செங்கல் கால்குரிய
மகா சாப்பி தொடங்குகிற உருவாக்கிய
வர்கள் தமிழர்களே; சயிம்பேக்கிற வி
மானத்தவர்கள் தமிழர்களே; சந்தாக்
கிற அமைத்தவர்கள் தமிழர்களே.
எனவே மலாய் நாட்டிலுள்ள எல்லா
சமுதந்தினரும் தமிழர்களுக்குக் கடமைப்
பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறுவது மிகை
யாகாது. தமிழர்களின் சீண்டகரல
உணர்வோடு மலாய் நாட்டைப் பிரிட்டிஷ்
சாம்ராஜ்யத்தின் விவிலிவாய் பெருக்கித்
தாக்கச் செய்திருக்கிறது.

வட்டமேஜை

ആദ്യ ഭാഗം - 1

[illegible][illegible][illegible]

மேலதிகப்போது தக்கச் செய்தியை உணர்
கொண்ட அமைச்சரவைக் கூறப்பட்டது.

தேயுக் கடைபிடிக்கிறோமாம் என்ற விட்ட
பாக்கைகாரைத் திட்ட ஆயிரத்து விடு
செருகை. அதுபயன்பாமை உங்களுக்கிடம்
செய்யுமா? விட வரமுடியுமா? உங்களுக்கிடம்
முதல் காரணமாகவும் இருக்கிறேன். செல் உத்
பத்திரமுறைத் தருகிறது. ஒரு பக்கம் உத்
செய்யுமா? விட்ட செலுப்பாக வர செலுப்ப
செல் பராமுறை முறைபயம், பத்திரத் பக்கம்
செல் உத்தியோகமாயும் செய்கும், ஒரு இவை
விடச் செலுப்பித் தருகிற புள்ளியைப் பராமுறை
செல் வரமுறை உத்தியோகத் செல் விட்டபாக்கை
செல் இத்தக வந்தபாக்கை முறை வழி செலுத்
விட்டிருந்து. அதுமுறைகள் உத்தியோகச் செல்
உத்தியோகத்திற் செலுப்ப உத்தியோகம் பத்திரத்
முறை அல்ல.

தேவதீப அநிவாசகன் ஐயங்கொரு
தொடர்பு கொண்டுள்ளான். ஐயங்களைச்
கிளைய உண்மையின் உணர்வு அது! சத்தி
அவர்களுக்குள், எதற்குத்தான் பட்டா
மணி? திரை விளம்பராகிடம் சென்று பழகு
வதில் அவர்களுக்கு ஒரு பழக்கம் ஏற்பட்டிருக்
கிறது. அப்படியே 1966 ஆம் ஆண்டு சென்னை
முதலியைப்பற்றிய அவர்களுக்கு செட்டியைச்
சந்தித்ததன் விளைவு! ஐயங்களுக்கு அவர்கள்
சந்தித்தபிறகு ஒப்பிடுகிறார்கள். மேல்
அநிவாசகனுக்குள்ளேயே வித்யாநாதன் கிளைய
என்று 'மேலன்' கொடுக்கிறார்கள். இது ஏன்?
ஏதென்றால் இப்போது இப்போதுள்ள மனித
சமுதாயத்தில் காலம் குறைந்து போன
தொகு இத்தகைய காலம் என்பதும் ஐயங்
களின் மூலம் (நினைவு கொள்ளுங்கள்) செய்த
விட்டதற்காக ஏதாவது, ஒரு அநிவாசகன் காலம்
பாக்கி விட்டிருப்பது மேல் கொடுக்கப்பட
வேண்டிய காலத்தில் அவர்கள் பற்றி
மேல்காலம் காலங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் எக்
ஸ்டிராவிடம் வந்து விடுகிறது.

அதன் மூலம் அந்த அதிகாரத்து வெளிப் போய் விடுவது. இதைப் பார்த்து மற்ற அதிகாரிகள் எம்கென்னை என்று அவசியமாகப் போய் விடுவார்கள். ஐ. சி.பி. அதிகாரிகள் பண ஆய்வுக்கும் இது நேரத்தால் விடுவது. பொத்தத்தின் அதாவது பரிசுதியாக விடுவது. அந்தக் கண்ணெதிராக வட்டியம் கொடுத்த விடுவது.

“அதனால்தான் உத்தரவிடலாக ஆக வேண்டும். நான் சொன்னதுமேயன்றாக கூடக் வேண்டும். மக்கள் எல்லாம் ஒன்றிவர வேண்டும்” என்று மத்தியில் பிரச்சாரம் செய்வதும், மத்தியில் அழகு மிக்க தாழ்வுததும், எல்லாவிடங்களிலும் அழகு காணும் போதும் என்று பொது ஜனங்கள் ஆதரித்து வருவதிலும் தோல்வியும் குடிபடுவதால் மிகக் கூடாது. எல்லாவிடங்களிலும் போக்கு ஒரு பெரும் பிரயத்தனம் எடுத்து இந்தக் கூட்டுதலால் எல்லாம் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென வேண்டும்.

Discussion

1-800-4-A-STAR

off. state. Quadrant_rd ord

എട്രെസ് കോളർ !

இதன் கெற்ற வர்த "கவி"யின் கவி
யாதி யிருந்த கவிவர சம்பந்தமைய வுதம்
கந்தரப் புகழ்தோம்.

அக் கடிதம் எழுதிய அன்பர் கோரிய ஆதிக்கமில்லாத அமைச்சரவை குற்றவாளி என்றும், சர்ப்பா ஒன்றுமே அநியாயத் தன்மை உடையது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அமைச்சர் தேர்தல் நேரம் சர்க்காரின் எடுத்ததாக சொல்லவரும், நீதிக்கு தரப்படும், ஐ. ஓ. சீன் பரதமாய்ப்புக் கொள்கையின் தீர்மானத்திற்கு இத்தியர் உடனே இரங்கியிட வேண்டும். என்னுடைய துணைவியுடன் தென் கோரியாவா, அல்லது வட கோரியாவா என்று தீர்க்கப்படா ஆலோசித்த பிறகு ஐ. ஓ. சீன் தீர்மானத்தை ஆதரித்தது. சந்தேகம் வட கோரியாவே குற்றவாளி என்று நேருவே இரண்டு மூன்று தரம் அழைத்தும் திருத்தங்கள் கூறிப் பிழைத்தார். மேலும் இரண்டு தடவைக் கூடுகின்ற ஐ. ஓ. கொள்கை விவாதத்தில் ஸ்ரீ பி. என். சர்ப்ப அமைச்சர் இத்தியர் இப்படிப்பட்ட வட கோரியாதான் குற்றவாளி என்று குறிப்பிட்டுத் தான் என்றும், வட கோரியாவை 35 வருட அடிநிலைக்குப் பின் வரவே வேண்டும் என்று கூறி விட்டுள்ளார். வட கோரியா குற்றவாளியாக இயங்கிவிட்டதால் இத்தியர் இவ்வாறு வலியுறுத்தி விட்டாரா!

அமெரிக்கா கொடிகாசில் தங்கியிருப்பதற்கு இது காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று, தென் கொரிய சமீப காலம் வரை அமெரிக்கப் பாதுகாப்பில் இருந்து வந்தது. தென் கொரிய வம்சத்தினர்களுக்கும் ஆதிக்காட்சிப்பட்டால் பக்கத்தினர்களுக்கும் ஐப்பாறுக்கும் சண்டை பரவலாகுமாயிவா? இதுதான் அமெரிக்காவின் காரணம். இன்னொரு காரணம், ஐ. நா. சின் தீர்மானம். இப்பொழுது தென் கொரியாவின் காகச் சண்டை போடும் படைகள் ஐ. நா. சின் படைகள் அன்றே அழிக்கப் பெறுவன. அவர்கள் அமெரிக்கப் படைகள் எவ்வளவு சீக்கிரம் வரனுமோவோ போராடுகின்றனர். உயிரோடும் சீக்குவன்தான். அதனால் ஐ. நா. சின் தீர்மானத்தை அனுசரித்தே அமெரிக்கா நடக்கிறது.

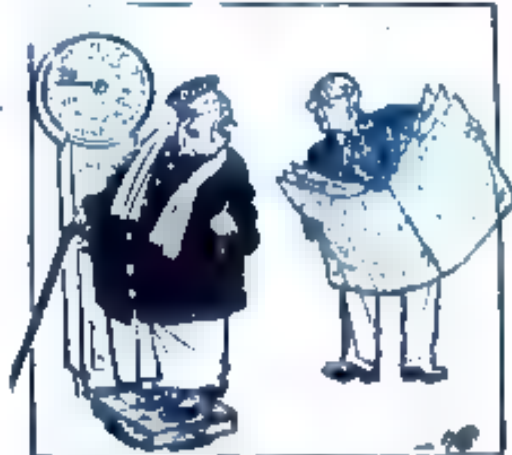
கூதம் எழுதிய அன்பர் மேலும் வட
கோயை, காட்டில் பெரிய கங்கமகன் செல்
திருப்பதையும் தேன் கோயை எத்தனை பிணம்
கூதம் என்னும் கூறி ஆண்டிருந்தான் அவர்
எனின் உடனாறையார் உட்கார் காட்டுக்குள்,
இதனால் வட கோயை தேன் கோயை பிறு
படை செடுப்பது கேள்வியாகுமா? நீதி
யில் பிறதம் மாதிரி கூறி விடுப்பது போல்
தரு மாதம் பிணம் மோசனமாகிறது இது
கூதம் என்பதற்கு அப்போதே சொன்ன விஷய
தெரியுமா?

தம் அன்பு மீதும் ஒரு வித்தையான விஷயத்தைக் கூறி விடுகிறது. நல்லது நடக்கவேண்டி இருக்கிறது என்பதை மனமுறுக்கவேண்டிச் சொல்லுகிறது என்று. அப்போது நாம் பணம் பொருத்திய அமெரிக்கப் பண்டுகளையும், ஆபத்தங்களையும், விதையாகியதையும் குறிப்பிட்டுக் கூற வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறது. அப்போது நாம் எந்தெந்த விதிகளை

விவரம் படைத்தோர் அன்பர்கள். அவர்
 ஞானம் தவறாதுவும், விவரம்மற்றும்
 தான் இப்பொழுது அமெரிக்காவை ஸ்பிரித
 ிஸ்தா என்பது உண்மையை வெளிப்படுத்தினார்.
 அமெரிக்காவில் வேறு வகை பரிசீலனைகள் நட
 ந்திருப்பதற்கு இவ்வளவு காலமாகிறது என்பது
 உண்மை. பொருத்தமான காரணம் என்னவென்று
 சொல்லுவது. இந்த மனநிலையாக உண்
 மையான சொல்வதில் வேறு என்னவென்று
 சொல்வது? தாமதம் சொன்னதேயும் மன
 தளத்தில் எல்லாம் பிழைப்பதும் உடனடியில்
 மறைந்து இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்
 ற்தேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது பிழைப்பதில்
 உடனடியாக மனநிலைமற்றும் பிழைப்பதில்
 தன்னுள்ளிருந்து பிழைக்க உடனடியாக. அவர்
 ஒரு வாரத்திற்கு சொல்லும் உடனடியாக மன
 தளத்தில் 35 வது அகம் சொல்லும் பிழை
 காரணமாக. ஆனால் அவர் சொல்லுவார்?

கேடையாக இரு வர்த்தை. கம் நாடு
கொஞ்சமாவது உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தி
பதற்குக் காரணம் அமெரிக்காவில் உதவியால்
தான் என்றும் மிகையாகாது. அங்கு இருபை
மணவாள் தூற்றுக் கைக்கான பேரீ லித்
இதிலுமளிக் கொள்வதற்கும்தான், அத்தன்மை
யும் உவர்த்துநின்றனர்; இன்னமும் உவர்த்து
வர். கம் நாட்டு மேதாவினையும் தம் வர்த்து
துக்கை லீட் மறுக்கும் தன்பு கமக்காகக்
கவனத்துக்கு உபயோகமான காலியம் செல்
வும் இங்கு; காம் கேட்கவும் இங்கு, ஆகையால்
இதை உவர்த்து, கம் கல்புரை தனபுரெத்து
அமெரிக்கரை. அமெரிக்காவிலும் துபெயர்க்க
கொண்ட கம் கல்புரை கேட்கக் கொடுத்தோம்.

Goethe 11-1-10 Prof. Gerd Altmann

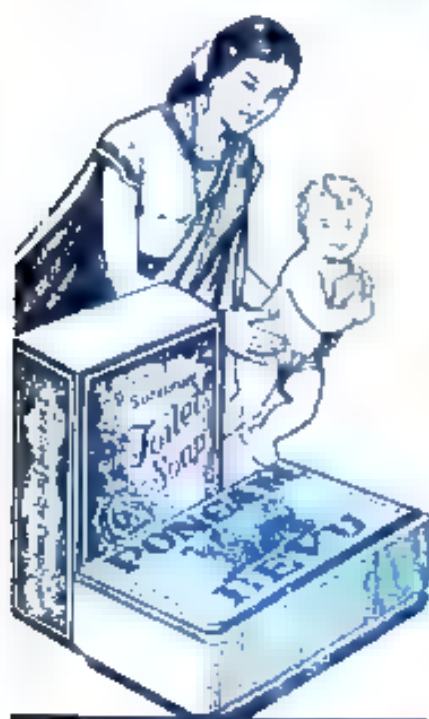

“பரமசிவன் னாக! இந்த ஒரு வரத்தில் இரண்டு பயனுண்டு திறை குறைத்து விட்டேன்! ஆகியும் உணவு மத்திசி குடிநீர் இன்றும் ‘இத்தியாவில்’ உணவுப் பஞ்சம் நிகழி’ என்று வீரபாற்பமாகச் சொன் திக் சொன்னாருக்கிறார்!”

காய்ச்சல்களால்
எனும் சத்தி மண்டலம்
அழகு வாய்ந்ததே: ஆயினும்
செத்த கத்தலிடையேதாயும் கத்தி
மிக முகமடைந்துகூடிய அழகு
நீயாகத்தவிரும், கத்தலுடை
வும் கோலத்தினி கோலத்
குறை வெகுநிக்
பெருந்தகம்

கோலத்தினி அறு 16. அழகு அறு 16. மருந்து கொடுக்க
தென் இந்திய மருந்துகளை - - - கோலாருத் துரி

மிகக் ஆரோக்யமான தோற்றம்.....

தாருர் ஜான்மின் சோப் சாதாரணமாக
உபயோகத்திற்குப் பழிபாடாக மாந்துள்ள
மற்றவனாக சோப்புகளைப்போல் அல்ல.
அதிலுள்ள உயர்ந்த மூலிகைச் சத்துக்கள்
அதிக உன்மையைப் பயன்படுத்துவது ஆரோக்கி
சாகவாயும் வகை சாத்தவாயும் சிர்மயம்
அளக்கின்றன. இன்றே ஒரு ஜான்மின்
சோப் வாங்கி உபயோகித்துப் பாருங்கள்.

பைசுர் ஜான்மின் சோப்

பைசுர் கிடைக்கும் ...
கனம்மேன் சோப் பாக் டி. பெங்கூர்

அவள் சிபாரிசு

கோதாரா

சுநிவருக்கு

இரு கிழிச்செய்த நாகுதல்

குதிரைக்கு கொள்குதலையும்
காய் சினைவரும் நேதது
மலட்டையும் கொள்குதலையும்

சொல் சிவமயிர்சிடும் கொட்கும்

கொலி குதாரம் விமீடெட்.
மதருல் 14.

**MARGO
SOAP**

The Genuine
NEEM OIL SOAP

மர்கோ ஸோப்

வாசனை சிவ கப்பெற்ற
வேப்பெண்ணையிலிருந்து ஒரு
விசேஷ முறைப்படி தயாரித்
தப்படுவது. அதன் அபரிமித
மான இருமி நாச அரை
அழுக்கை யகற்றி, சருமத்தி
னை புகுந்து நன்கு சுத்தம்
செய்யும். சருமத்திற்குப்
புஷ்டியும் மென்மையும் தரும்.
ஆபூரண மலம். அட்பமான
சருமத்திற்கும் ஹானியற்றது

A CALCHEMICO PRODUCT

000

மதருல் குரீஸ்

5/149, பிரெட்லே, ஜி.டி., மதருல்

ஐடியால் இணையற்றது

விஷம் எதிர்ப்பது — இருமி நசைனி
புத்துயிசனிக்கிறது — விஷமற்றது

தயாரிப்பாளர்
எஃச். இலாகூன் & சி. லக்ஷ்மன் சாஸ்டர்ஸ் லட்.,
சென்னை-1, இந்தியா.

மதுரை கங்காட்சி
பெலிட் & கம்பெனி லிமிடெட்.
புதிதெனா ரோட் 63, மதுரை

2739/118

ப்ரூக் லாக்ஸ்

சாக்ஸெட்மலமிளக்கி

உங்கள் ஆரோக்கியத்திற்கு வேண்டிய மூலக் தரமான பேரி மருத்தவாத்தியாகும். சைப்பிலிஸின் சிகைடக்கும் மருக்களாகியே வேலாகக்கூடும்.

2, 3, 36, அடக்கிய அட்டாவை உபயோகிக்க சிகைடக்கும். பேரி மருக்களாகியே வேலாகக்கூடும்.

ஒரே இரவில் மலச் சிக்கலை அறவே அகற்றுகிறது.

எதுக்குமே: த. இலாகூன் & சி. லக்ஷ்மன் சாஸ்டர்ஸ் லட்., 28-9, அம்மாபேட்டை வீதி, மதுரை-1

ருசிமிகுந்த ஒவல் டின்

காய், தன் குழந்தைக்கு
இயற்கை முறையில்
யாக புடிபட்ட உதவிபுரியும்.

தாய்க்காலே குழந்தைக்கு
செந்த உணவு சேர்த்து
தர்ப்பான ஐயம் உத்திக
உத்தியை போதுகின்றது
என உத்தியைப்புகழும்.

“ஒவல் டின்” ஆகிய
காய், புதியவன் தாய்க்காலே
இடை உத்தியையும் ஆகிய,
உத்தியைப்புகழும் போகின்ற
போதிலும் தாய்க்காலே
செந்த உணவு அளிப்பதற்கும்.

புதியவன் ஐயம் உத்தியை அளிக்கும் குழந்தைக்கு
உத்தியை அளிப்பதற்கும், உத்தியைப்புகழும்
போகின்ற, உத்தியை அளிப்பதற்கும் இயற்கை
யாக புடிபட்ட உதவி, உத்தியை
இயற்கை உத்தியை அளிப்பதற்கும்.

இந்த “ஒவல் டின்” காய்க்காலே ஆகிய
குழந்தைக்கு உத்தியை அளிப்பதற்கும்
உத்தியைப்புகழும், இயற்கை
யாக புடிபட்ட உதவி.

‘OVALTINE’

ஒவல் டின்

உத்தியைப் புதித்தெடுத்த உணவு மாணம்

விவியோகத்திற்கும் உத்தியைப்புகழும்
உத்தியை (இத்தியை) உத்தியை.

OT-300

കൾകി

ALKI

ആഗസ്റ്റ് 13, 1950

4

ചിത്ര

நவ நாகரீக
பெண்கள் விரும்புவது

டி.எஸ்.ஆர்.
கோடுஸ்
ஹோர் ஆயில்

டி.எஸ்.ஆர் & கோ.
கும்பகோணம்.

கேள்வி: தாரதிரிக கோடு அழகுக்கு:
க. ராஜ் அஜய் என். என்
10, ஸ்ரீராமாட்சர சாலை தெரு. கோட்டை-14
கோணம், பாண்டிச்சேரி அண்டு திருச்செந்தூர்
கோடு அழகுக்குகள்:

B. பாண்டிச்சேரி செட்டியார்
246, காமசுரம் தெரு. கோயமுத்தூர்
கட்டித்தாடு திருச்செந்தூர்:
செகரன், திருப்பத்துர் (வ.ஆ.)

ஜாவல் பரித்த மடக் கடினாப்கம்

FOR 2 WEEKS ONLY
AT LESS THAN HALF PRICES
EACH GTD. 10 YEARS

ALARM TIME-PIECE

805 பீராக் 12/-
806 கபிடி 16/8

808 15 ஜாவல் கோடு 38/-
809 15 .. கோடுகோடு 43/-

807 5 ஜாவல் கோடு 29/8
807 5 .. கோடுகோடு 34/8

808 கோடு கோடு 13/-
809 கபிடி 15/-

000

தபால் செவடி தனி. இரண்டாக
ஆர்டர் செய்வோருக்கு இலவசம்

PIONEERWATCH CO
POST BOX NO 11429 CALCUTTA

[illegible]

உதவி: தலைவர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்டவற்றைக் கவனத்தில் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ANGIER'S EMULSION

[illegible][illegible]

தமிழக அரசு தலைநகராக மாற்றியுள்ள சென்னை நகரில் உள்ள பல்வேறு பள்ளிகளில் தமிழக அரசு தலைநகராக மாற்றியுள்ள சென்னை நகரில் உள்ள பல்வேறு பள்ளிகளில் தமிழக அரசு தலைநகராக மாற்றியுள்ள சென்னை நகரில் உள்ள பல்வேறு பள்ளிகளில்

மேம்பட்டிருக்கிறதே என்றும் சொல்லிவிட்டுத் திரைப்படத்துறைக்கு வந்தார். ஆனால் அங்கேயும் ஓரத்தில் தான். மேம்பட்டிருக்கிறதே என்றும் சொல்லிவிட்டுத் திரைப்படத்துறைக்கு வந்தார். ஆனால் அங்கேயும் ஓரத்தில் தான். மேம்பட்டிருக்கிறதே என்றும் சொல்லிவிட்டுத் திரைப்படத்துறைக்கு வந்தார். ஆனால் அங்கேயும் ஓரத்தில் தான்.

Mendaco

Figure 1: α and β

தென் மாவட்டத்தில்
பெருங்குளம், உத்தர
மாவட்டம், உத்தர
குடி மாவட்டம்
ஆகியவை.

● ஆன்மது: ● மாதிரிதான் பின்பு: ● பிறகு தான்: இவற்றை விளக்கித்திருக்கிறது.

இதோ எழில்மிக்க ஏ. ஆர். சதுந்தலா தன்
அழகிய சருமத்தைப்பாதுகாக்க ஏன்

லக்ஸ் டாய்லட்

சோப்பை

தேர்ந்தெடுத்திருக்
கிறார் என்பதை

காண்கிறார்

"நான் லக்ஸ் டாய்லட் சோப்பை மிகவும் விருப்பம்
தேன். சருமத்தைப்பாதுகாக்க சிறந்த முறை இந்த சத்தியா
னந்த மிருதுவானதுமான சோப்பைப்பத்தையால் பயன்பாடு
படுத்துவதுதான். நான் அதிவேகம். அது சருமத்தை மிருது
வாக்கியும் இப்போல் மழுமழுப்பாக்குவதுடன் கைகளைத்
தனும் அழகுடையதாய் செல்கிறது. மேலும், லக்ஸ்
டாய்லட் சோப்பின் மனதை மயக்கும் பரிசுவத்
தையும் நான் மிகவும் விரும்புகிறேன்."

இந்திய மனத்தாள்

அழகிய இந்த சோப்பைப்பத்தையால்

கருவரணமுடைய சோப்பை

உங்களுக்கும் சருமத்தையும் வசிகரணமாகச்செய்யும்

எனினும் நட்சத்திரங்களின் அழகு தரும் சோப்